د بشري
پرمختګ
حل لاره

دL2Q د پوښتنې سیستم
ورکه زده‌کړیزه لار ده

SEAN GRINYER

worldeducation.online
q2l.online

منځپانګه

ولې ماشومان د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګې ته
اړتیا لري 4-13

ولې د L2Q سیستم ورکه
زده‌کړیزه لار ده 14-17

د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه

۱. سرچینه او اصل 18-43
۲. د شواهدو معیار 44-71
۳. انګېزه او ګټه 72-96
۴. خوی او یوشانوالی 97-121
۵. د پوښتنې اجازه 122-146
۶. احساساتي اغېز 147-183
۷. روایت او واقعیت 184-212
۸. رواني اغېز 213-235
۹. هماغه معیار هر ځای پلي کړئ 236-257

بشري پرمختګ 258-284

WORLD EDUCATION ONLINE

QUESTION TO LEARN

له هغه څه څخه زده کړه نه شئ کولای چې لیدلای یې نه شئ

ولې ماشومان د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګې ته اړتیا لري

ماشومانو ته د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه ورکول، څو د هغوی ذهنونه خوندي کړي، زده کړه پرمخ یوسي، حقیقت وپېژني او د فریب تکرار مات کړي

د ماشومانو ذهنونه او زده کړه د نړۍ د چاپېریال له خوا بڼه اخلي، مخکې له دې چې هغوی په بشپړ ډول درک کړي چې څه شی یې بڼه ورکوي.

له همدې امله ماشومان د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګې ته اړتیا لري.

د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه عادي زدهکړیزه سرچینه نه ده.

دا د نړۍ لپاره نوې، جوړښتي زدهکړیزه طریقه ده چې د شواهدو له کتاب څخه رامنځته شوې او د World Education Online له لارې تنظیم شوې، څو ماشومانو ته داسې جوړښتي طریقه ورکړي چې د واقعي نړۍ چاپېریال پوښتنه کول زده کړي، حقیقت وپېژني، خپلواک فکر رامنځته کړي، او مخه ونیسي چې جوړ شوي دروغ د هغوی ذهنونه او زده کړه بڼه کړي.

د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه ماشومانو ته نه وایي چې څه فکر وکړي.

د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه ماشومانو ته داسې جوړښتي طریقه ورکوي چې پر هماغه معیار هغه څه وپوښتي چې ورته ښودل کېږي، لکه معلومات، لویان، ښوونځي، سیستمونه، پیسې، واک، روایتونه، چلند، رواني اغېز، او د هغوی خپلې انګېرنې شاملې دي.

دا هغوی ته ورزده کوي چې رښتیا وازمویي، فریب وپېژني، رواني اغېز درک کړي، او هماغه معیار هر ځای پلي کړي.

دا یوازې د نورو معلوماتو د زده کولو خبره نه ده.

خبره دا ده چې ماشومانو ته داسې وسایل ورکړل شي چې د نړۍ چاپېریال وپوښتي، مخکې له دې چې جوړ شوي دروغ، تکرار شوي روایتونه، احساساتي اغېز، وېره، واک، چوپتیا، وابستګي او فریب د نړۍ په اړه د هغوی ادراک بڼه کړي.

کله چې ماشومانو ته په سمه توګه د پوښتنې کولو زده کړه نه ورکول کېږي، ذهنونه یې د هغو شیانو پر وړاندې بېدفاع پاتې کېږي چې تکرارېږي، خوندي ساتل کېږي، پټول کېږي، عادي ګرځول کېږي، او د حقیقت په توګه ورته وړاندې کېږي.

جوړ شوي دروغ یوازې ماشومان نه غلطوي.

هغوی اغېزمنوي چې ماشومان څنګه ویني، زده کوي، فکر کوي، باور کوي، پوهېږي، او شاوخوا نړۍ ته غبرګون ښيي.

رواني اغېز او د ماشومانو ذهنونه

رواني اغېز د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګې له تر ټولو مهمو برخو څخه یوه مهمه برخه ده.

رواني اغېز ځکه مهم دی چې فریب د ذهن له لارې کار کوي، مخکې له دې چې ماشومان د هغه د پېژندلو وسایل ولري.

هغه څه چې تکرارېږي، انعام ورکول کېږي، ترې وېره کېږي، پټول کېږي، عادي ګرځول کېږي، خوندي ساتل کېږي، یا د حقیقت په توګه وړاندې کېږي، د ماشومانو ادراک، زده کړه، باور، پوهه او چلند بڼه کوي.

ماشومانو ته باید داسې وسایل ورکړل شي چې وپوښتي معلومات، کیسې، سیستمونه، واک، وېره، فشار، انعام، سزا، چوپتیا، تکرار او احساساتي اغېز د هغوی پر ذهنونو څنګه اغېز کوي.

کله چې ماشومان د رواني اغېز پوښتنه کول زده کړي، نو په دې پوهېدل پیلوي چې د نړۍ چاپېریال خلک له دننه څنګه بڼه کوي.

همدا پوهه د هغوی ذهنونه خوندي کوي.

دا زده کړه پرمخ وړي.

دا خپلواک فکر رامنځته کوي.

دا ماشومانو ته د حقیقت د پېژندلو وړتیا ورکوي.

دا فریب د ماشومانو د ذهنونو له لارې د کنټرول د یوې لارې په توګه لرې کوي، څکه جوړ شوي دروغ د منلو، تکرارولو او په میراث وړلو پر ځای پوښتل کېږي، ازمویل کېږي او افشا کېږي.

رواني هوساینه او د فریب لرې کول

فریب یوازې حقیقت نه پټوي.

دا اغېزمنوي چې ماشومان څنګه احساس کوي، فکر کوي، باور کوي، زده کوي او نړۍ ویني.

> کله چې ماشومان د جوړ شوو دروغو، تکرار شوو روایتونو، وېرې، چوپتیا، احساساتي اغېز، فشار، واک او فریب له خوا چاپېر وي، نړۍ تر هغه ډېره تیاره، مغشوشه، ګواښونکې او ناامیده ښکاره کېږي څومره چې واقعاً اړتیا وي.

دا د ماشومانو پر ذهنونو اغېز کوي.

دا د هغوی پر زده کړه اغېز کوي.

دا د نړۍ په پوهېدو کې د هغوی پر باور اغېز کوي.

دا د هغوی پر دې وړتیا اغېز کوي چې پر رښتیا باور وکړي.

همدا لامل دی چې د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه د ماشومانو د ذهنونو د ساتنې، د زده کړې د پیاوړتیا او د زده کړې له لارې د ذهني هوساینې د ښه کولو لپاره مرکزي اهمیت لري.

کله چې ماشومانو ته په سمه توګه د پوښتنې کولو وسایل ورکړل شي، فریب د هغوی پر ادراک خپل واک له لاسه ورکول پیلوي.

جوړ شوي دروغ د جذبېدو پر ځای پوښتل کېږي.

د وېرې پر بنسټ روایتونه د تکرارېدو پر ځای ازمویل کېږي.

واک د ړندې منني پر ځای څېړل کېږي.

احساساتي اغېز پېژندل کېږي، پر ځای د دې چې د هغوی فکر کنټرول کړي.

چوپتیا پوښتل کېږي، پر ځای د دې چې پټ زیان ته د دوام اجازه ورکړي.

ماشومان په داسې نړۍ کې یوازې نه پرېښودل کېږي چې د پوهېدو طریقه یې نه وي ورښوول شوې.

هغوی ته داسې جوړښتي طریقه ورکول کېږي چې وپوښتي څه شی یې ذهنونه بڼه کوي.

هغوی ته د حقیقت او جوړ شوو دروغو د بېلولو لاره ورکول کېږي.

هغوی ته داسې لاره ورکول کېږي چې نړۍ روښانه ووینې، پر ځای د دې چې یوازې هغه تیاره بڼه ووینې چې د فریب، وېرې، روایتونو، چوپتیا او رواني اغېز له لارې جوړه شوې ده.

کله چې فریب د ماشومانو له پوهې څخه لرې شي، نړۍ اړ نه ده چې ناامیده، مغشوشه یا تیاره ښکاره شي.
ماشومان وینې چې ستونزې د چلند، سیستمونو، انګېزو،

چوپتیا، روایتونو، او د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې لارې د نشتوالي له امله جوړېږي، تکرارېږي، خوندي کېږي او دوام کوي.

یعنې نړۍ داسې څه ګرځي چې هغوی یې پوښتي، درک کوي، ترې زده کړه کوي او په ښه کولو کې یې مرسته کوي.

دا رواني هوساینه پیاوړې کوي، ځکه ماشومان نور یوازې د نړۍ دروند بار نه جذبوي.

هغوی زده کوي چې څنګه یې درک کړي.

هغوی زده کوي چې څنګه یې وپوښتي.

هغوی زده کوي چې څنګه رښتیا وویني.

هغوی زده کوي چې څنګه خپلواک فکر رامنځته کړي.

ماشومانو ته د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګې ورکول د هغوی ذهنونه ساتي، ځکه هغوی ته د نړۍ په اړه له خپل ادراک څخه د فریب د لرې کولو طریقه ورکوي.

کله چې فریب د ماشومانو د ذهنونو له لارې خپله لار له لاسه ورکړي، وېره، ګډوډي، درواغجنه تیاره او تکرار شوي روایتونه خپل هغه ځواک له لاسه ورکوي چې د واقعیت د لیدلو طریقه یې بڼه کړي.

د چوپتیا، پیسو او هغه میکانیزم پوښتنه کول چې فریب خوندي کوي

ماشومان د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګې ته ځکه هم اړتیا لري چې فریب په چوپتیا ساتل کېږي.

چوپتیا تشه نه ده.

چوپتیا هغه څه خوندي کوي چې نه پوښتل کېږي.

چوپتیا هغه څه خوندي کوي چې خلک یې له ویلو وېرېږي.

چوپتیا هغه څه خوندي کوي چې سیستمونه یې نه غواړي افشا شي.

چوپتیا هغه څه خوندي کوي چې پیسې، وابستګي، دنده، مقام، شهرت، واک او وېره یې پټ ساتي.

دا ځکه مهمه ده چې ماشومان په داسې نړۍ کې زده کړه کوي چې چوپتیا لا پکې فعاله ده.

هغوی د هغو لویانو له خوا ښوول کېږي چې خپله ښوول شوي، روزل شوي، معاش ورته ورکړل شوی او په داسې سیستم کې ځای پر ځای شوي چې دنده یې د هماغه سیستم دننه د معلوماتو ښوول، وړاندې کول، تکرارول او ارزول دي چې دوی پخپله پکې زده کړه کړې ده.

دا معنا نه لري چې ښوونکي بد خلک دي.

معنا یې دا ده چې زده کړه خپله د هماغه نړۍ په چاپېریال کې پرته ده چې L2Q ماشومانو ته د هغه پوښتنه کول ورزده کوي.

اوسنۍ زده کړه ماشومانو ته په سمه توګه نه ورزده کوي چې د چوپتیا تر شا میکانیزم وپوښتي.

دا ماشومانو ته په سمه توګه نه ورزده کوي چې وپوښتي پیسې څه خوندي کوي، وابستګي څه کنټرولوي، دنده څه غواړي، واک د څه مخه نیسي، شهرت څه پټوي، وېره څه چوپوي، انګېزې څه بڼه کوي، او سیستمونه د څه دوام ته اجازه ورکوي.

کله چې ماشومانو ته د چوپتیا د پوښتنې کولو زده کړه نه ورکول کېږي، هغوی نړۍ هماغسې مني لکه څنګه چې ورته ښودل کېږي.

هغوی هغه څه زده کوي چې تکرارېږي، خو نه هغه څه چې پټ دي.

هغوی هغه څه زده کوي چې منظور شوي، خو نه هغه څه چې خوندي ساتل کېږي.

هغوی هغه څه زده کوي چې ښوول کېږي، خو نه هغه څه چې ترې ډډه کېږي.

هغوی د نړۍ په چاپېریال کې فعالیت کول زده کوي، پرته له دې چې هغه میکانیزم درک کړي چې جوړ شوي دروغ، فریب، وېره، وابستګي او تکرارېدونکي بڼې پر خپل ځای ساتي.

د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه ماشومانو ته د هماغه میکانیزم د پوښتلو طریقه ورکوي.

دا هغوی ته ورزده کوي چې وپوښتي: څه نه ویل کېږي؟

ولې نه ویل کېږي؟

له چوپتیا څوک ګټه اخلي؟

پیسې څه خوندي کوي؟

وابستګي څه کنټرولوي؟

وېره د څه مخه نیسي؟

واک د خلکو د کومو پوښتنو مخه نیسي؟

کومه تکرارېدونکې بڼه ځکه دوام کوي چې خلک چوپ پاتې کېږي؟

همدا لامل دی چې د چوپتیا پوښتنه کول د ماشومانو د ذهنونو د ساتنې او د هغوی د زده کړې د پرمختګ لپاره اړین دي.

کله چې ماشومان د چوپتیا پوښتنه کول زده کړي، نو د زده کړې، سیستمونو، واک، روایتونو، پیسو او تکرار شوي چلند تر سطحې لاندې پټ شیان لیدل پیلوي.

کله چې هغوی وویني چې چوپتیا څه خوندي کوي، د فریب تر شا میکانیزم درک کول پیلوي.

کله چې د فریب تر شا میکانیزم درک کړي، خپلواک فکر وده کوي.

کله چې خپلواک فکر وده وکړي، جوړ شوي دروغ د ماشومانو د ذهنونو له لارې خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا ډول د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه ماشومانو ته داسې طریقه ورکوي چې د نړۍ په اړه له خپل ادراک څخه فریب لرې کړي.

دا هغوی ته وړتیا ورکوي چې هغه څه وپوښتي چې ښودل کېږي، پټ دي، خوندي ساتل کېږي، تکرارېږي، پیسې ورته ورکول کېږي، ترې وېره کېږي، چوپول کېږي، او د حقیقت په توګه وړاندې کېږي.

دا د زده کړې د ښه کولو لپاره مرکزي اهمیت لري، ځکه زده کړه تر هغه نه شي ښه کېدای چې ماشومانو ته معلومات تکرارول ورزده کوي، خو نه ورزده کوي چې هغه چوپتیا، پیسې، وابستګي، انګېزې او واک وپوښتي چې د هغوی شاوخوا د نړۍ چاپېریال بڼه کوي.

ولې دا د Q2L او Young Questioners لپاره مرکزي اهمیت لري

دا د Q2L او Young Questioners لپاره مرکزي اهمیت لري.

ماشومانو ته د والدینو، ښوونکو، پالونکو، ښوونځیو، زده‌کړیزو چاپېریالونو او مسؤلو لویانو له لارې په خوندي ډول رسېدنه کېږي، څو هغوی ته د سمې پوښتنې کولو وسایل ورکړل شي، له واقعي نړۍ چاپېریال څخه زده کړه وکړي، او مخکې له دې چې هماغه نړۍ هغوی د خپل تکرار په لور بڼه کړي، خپلواک فکر رامنځته کړي.

دنده دا نه ده چې ماشومانو ته وویل شي څه فکر وکړي.

دنده دا ده چې ماشومانو ته د L2Q طریقه ورکړل شي، څو پوښتنه وکړي، وویني، درک کړي، حقیقت وپېژني، خپل ذهنونه خوندي کړي، زده کړه پرمخ یوسي، او له واقعي نړۍ چاپېریال څخه زده کړه وکړي.

ماشومان یوازې له لویانو نه زده کړه کوي.

ماشومان له نورو ماشومانو هم زده کړه کوي.

هغوی یو بل څاري.

هغوی پر یو بل اغېز کوي.

هغوی نظرونه، چلندونه، عادتونه، علاقې، پوهه او د فکر لارې له یو بل سره شریکوي.

کله چې په ماشومانو کې پوښتنه کول وده وکړي، له یوه ماشومه بل ماشوم ته خپرېږي.

کله چې په ماشومانو کې پوهه وده وکړي، له یوه ماشومه بل ماشوم ته خپرېږي.

کله چې په ماشومانو کې خپلواک فکر وده وکړي، له یوه ماشومه بل ماشوم ته خپرېږي.

هغه ماشومان چې پوښتنه کول زده کوي، له نورو ماشومانو سره د پوښتنې کولو په زده کړه کې مرسته کوي.

هغه ماشومان چې پوهېدل زده کوي، له نورو ماشومانو سره د پوهېدو په زده کړه کې مرسته کوي.

هغه ماشومان چې خپلواک فکر رامنځته کوي، له نورو ماشومانو سره د خپلواک فکر په رامنځته کولو کې مرسته کوي.

همدا لامل دی چې ماشومان د بدلون اصلي لار ده.

اغېز په یوه ماشوم نه درېږي.

دا د ماشومانو د ډلو، ټولګیو، ښوونځیو، ټولنو او راتلونکو نسلونو له لارې خپرېږي.

کله چې ماشومان پوښتنه کول زده کړي، لیدل پیلوي.

کله چې لیدل پیل کړي، پوهېدل پیلوي.

کله چې پوهه وده وکړي، خپلواک فکر وده کوي.

کله چې خپلواک فکر وده وکړي، فریب خپله لار له لاسه ورکوي.

کله چې فریب خپله لار له لاسه ورکړي، له فریب څخه رامنځته شوی زیان هم د خلکو، زده کړې، سیستمونو او ټولنې له لارې خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا لامل دی چې ماشومانو ته په سمه توګه د پوښتنې کولو وړتیا ورکول له هغو تر ټولو مهمو کارونو څخه دي چې زده کړه یې باید وکړي.

دا د ماشومانو ذهنونه خوندي کوي.

دا زده کړه پیاوړې کوي.

دا خپلواک فکر رامنځته کوي.

دا راتلونکي نسل ته د حقیقت د پېژندلو وړتیا ورکولو له لارې فریب له نړۍ څخه لرې کوي.

ماشومان د سمې پوښتنې کولو وسایلو ته اړتیا لري.

همدا ډول زده کړه پرمخ ځي.

همدا ډول خپلواک فکر وده کوي.

همدا ډول فریب خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا ډول زده کړه ښه کېږي، څو نړۍ ښه شي.

پر حقیقت والړه نړۍ هغه وخت پیلېږي چې ماشومانو ته د سمې پوښتنې کولو وسایل ورکړل شي.

ولې د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې سیستم ورکه زدهکړیزه لار ده

د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې سیستم د خپل اصل له امله له نورو څخه بېل دی.

دا د شواهدو له کتاب څخه رامنځته شوی.

د شواهدو کتاب له ۳۰ کلونو ډېرې د وخت او نېټې نښه شوې لومړي لاس تجربې، شواهد، عامه ریکارډ، ننګونې او هغه تکرارېدونکي بڼې ثبت کړې چې خپله د نړۍ د چاپېریال له لارې ښودل شوې وې.

څومره چې شواهد زیاتېدل، یو تناقض لا روښانه کېده.

پوښتنه کول موجود وو.

خو تکرار دوام درلود.

هماغه فریب دوام درلود.

هماغه چوپتیا دوام درلود.

هماغه وابستګي دوام درلود.

هماغه تناقضونه دوام درلود.

هماغه تکرارېدونکې بڼې دوام درلود.

د شواهدو کتاب د پوښتنې کولو نشتوالی نه و افشا کړی.

هغه دا افشا کړه چې پوښتنه کول لا له وړاندې موجود وو، خو هماغه نړۍ بیا هم خپل تکرار ته دوام ورکاوه.

همدا تناقض د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې سیستم په زړه کې پروت دی.

که پوښتنه کول لا له وړاندې موجود وو، نو ولې هماغه بڼې دوام وکړ؟

د شواهدو کتاب بیا بیا همدا تناقض افشا کړ.

پوښتنه کول موجود وو.

خو تکرار دوام درلود.

دې وښوده چې ستونزه د پوښتنې کولو نشتوالی نه و.

ستونزه د داسې شواهدو پر بنسټ د جوړښتي زده‌کړېزې لارې نشتوالی و چې د نړۍ د چاپېریال د پوښتلو څرنګوالی ورزده کړي.

خلک پوښتنې کولای شي او بیا هم خپله شاوخوا نړۍ تکرارولای شي.

خلک پوښتنې کولای شي او بیا هم د هماغه نړۍ د چاپېریال له خوا بڼه اخیستلای شي چې د تکرار د رامنځته کولو مسؤل دی.

خلک پوښتنې کولای شي او بیا هم تکرارېدونکې بڼې په میراث اخیستلای، منلای، دفاع ترې کولای او دوام ورکولای شي.

نو د پوښتنې کولو شتون دا شواهد نه دي چې خلکو ته د پوښتنې کولو طریقه ورښوول شوې ده.

د پوښتنې کولو شتون دا شواهد نه دي چې خلکو ته د هغه څه د پوهېدو لار ورښوول شوې وي چې څه شی تکرار رامنځته کوي.

ورکه برخه نور معلومات نه وو.

معلومات لا له وړاندې موجود وو.

ورکه برخه د پوښتنې کولو زیاتوالی نه و.

پوښتنه کول لا له وړاندې موجود وو.

ورکه برخه د شواهدو پر بنسټ یوه جوړښتي زده‌کړېزه لار وه چې خلک پرې د نړۍ د چاپېریال د پوښتلو څرنګوالی زده کړي.

د شواهدو پر بنسټ یوه جوړښتي زدهکړېزه لار، د هغو شیانو د څېړلو لپاره چې د پوښتنې کولو د مخکښنې شتون سره سره بیا بیا دوام کاوه.

د شواهدو پر بنسټ یوه جوړښتي زده‌کړېزه لار، د هغو میکانیزمونو د څېړلو لپاره چې د تکرار د رامنځته کولو مسؤل دي.

هماغه ورکه لار د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې سیستم شوه.

د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې سیستم د شواهدو له هغه شواهدیز بنسټ څخه رامنځته شو چې د شواهدو کتاب جوړ کړی و.

دا ځکه رامنځته شو چې د شواهدو کتاب هغه تکرارېدونکې بڼې افشا کړې چې د پوښتنې کولو د شتون سره سره یې دوام کاوه.

دا ځکه رامنځته شو چې د شواهدو کتاب ورکه زده‌کړېزه لار افشا کړه.

دا ځکه رامنځته شو چې د شواهدو کتاب وښوده چې پوښتنه کول او د پوښتنې کولو طریقه زده کول یو شی نه دي.

L2Q د دې لپاره رامنځته شو چې هغه څه وڅېړي چې د پوښتنې کولو د شتون سره سره بیا بیا دوام کاوه.

L2Q د دې لپاره رامنځته شو چې د تکرار د رامنځته کولو مسؤل میکانیزمونه وڅېړي، نه دا چې یوازې د تکرار پایلې وڅېړي.

L2Q د دې لپاره رامنځته شو چې د نړۍ چاپېریال وڅېړي، نه دا چې یوازې پکې فعالیت وکړي.

L2Q د دې لپاره رامنځته شو چې خلکو ته د نړۍ چاپېریال
په درک کولو کې مرسته وکړي، نه دا چې یوازې پکې فعالیت وکړي.

همدا لامل دی چې د L2Q د شواهدو پر بنسټ
د جوړښتي پوښتنې سیستم بېل دی.

همدا لامل دی چې د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې سیستم د ورکه زده‌کړېزه لار استازیتوب کوي.

د پوښتنې کولو سرچینه او اصل مهم دي.

د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې سیستم
سرچینه او اصل مهم دي.

د L2Q د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې سیستم د شواهدو له هغه شواهدیز بنسټ څخه رامنځته شو چې د شواهدو کتاب جوړ کړی و.

په دې پوهېدل چې سیستم له کومه راغلی، د دې د پوهېدو لومړی ګام دی چې ولې بېل دی.

همدا لامل دی چې لومړی برخه له «سرچینه او اصل» څخه پیلېږي.

برخه ۱ - سرچینه او اصل

سرچینه او اصل په رښتیا څه دي

سرچینه او اصل د «پوښتنه کول زده کړئ» (L2Q) د پوښتنې وسایلو ټولګې بنسټ دی، څکه هر څه د معلوماتو له سرچینې او هغه څه څخه پیلېږي چې معلومات بڼه کوي.

خلک تل په معلوماتو کې راګیر دي، خو هغوی ته نه ورښوول کېږي چې څنګه یې په سمه توګه وڅېړي یا څنګه له هغه نړۍ چاپېریال څخه زده کړه وکړي چې شاوخوا یې دی.

خلکو ته معلومات ښودل کېږي.

خلکو ته معلومات ویل کېږي.

خلکو ته معلومات ښوول کېږي.

له خلکو تمه کېږي چې معلومات په یاد کړي.

له خلکو تمه کېږي چې معلومات تکرار کړي.

له خلکو تمه کېږي چې معلومات عملي کړي.

له خلکو تمه کېږي چې له معلوماتو دفاع وکړي.

خو خلکو ته نه ورښوول کېږي چې هغه څه چې ورته ښودل کېږي څنګه وپوښتي، وویني، درک کړي او ترې زده کړه وکړي.

انسانان اوس مهال د زده کړې په تر ټولو لوی موجود چاپېریال کې ژوند کوي، خو هغوی ته په سمه توګه نه ده ورښوول شوې چې څنګه ترې زده کړه وکړي.

خلک په داسې نړۍ کې د فعالیت لپاره پرېښودل شوي چې په سمه توګه د پوهېدو طریقه یې نه ده ورښوول شوې.

هغوی ته د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي زده‌کړيزې لارې له لارې نه ورښوول کېږي چې د نړۍ چاپېریال یې ذهنونه، باورونه، احساسات، اعتماد، چلند، ادراک او پوهه څنګه بڼه کوي.

هغوی ته نه ورښوول کېږي چې پیسې، وابستګي، واک، چوپتیا، روایتونه، تکرار، وېره، انګېزې، رسېدنه، حیثیت او جوړ شوي دروغ پر انسانیت څنګه اغېز کوي.

د نړۍ چاپېریال خپله د زده کړې یو چاپېریال دی.

دا ټل انسانیت ته د زده کړې فرصتونه وړاندې کوي.

خلک ډېر ځله د ښوونې انتظار کوي، حال دا چې د زده کړې په تر ټولو لوی موجود چاپېریال کې لا له وړاندې ولاړ دي.

نو د نړۍ چاپېریال هره ورځ خلک روزي، که هغوی دا درک کوي او که نه.

ستونزه دا ده چې ډېرو خلکو ته نه ده ورښوول شوې چې دا درسونه څنګه ووېني.

هغوی ته نه ده ورښوول شوې چې څنګه وپوښتي:

زما فکر څه شی بڼه کوي؟

زما باورونه څه شی بڼه کوي؟

زما احساسات څه شی بڼه کوي؟

زما اعتماد څه شی بڼه کوي؟

زما چلند څه شی بڼه کوي؟

زما ادراک څه شی بڼه کوي؟

زما پوهه څه شی بڼه کوي؟

زما شاوخوا نړۍ څه شی بڼه کوي؟

له دې پوښتنو پرته، خلک کولای شي خپل ټول ژوند داسې تېر کړي چې بڼه ورکول کېږي، خو نه پوهېږي چې بڼه ورکول کېږي.

خلک ډېری وخت د نړۍ ظاهري سطحه په میراث اخلي، پرته له دې چې لاندې یې څه دي درک کړي.

کېدای شي سیستمونه ووینې.

کېدای شي قوانین ووینې.

کېدای شي واک ووینې.

کېدای شي پیسې ووینې.

کېدای شي زده کړه ووینې.

کېدای شي تکرارېدونکې ستونزې ووینې.

خو لازماً نه پوهېږي چې څه شی یې رامنځته کوي، خوندي کوي، بڼه ورکوي، یا دوام ته یې اجازه ورکوي.

همدا لامل دی چې خلک له هغه څه څخه زده کړه نه شي کولای چې لیدلای یې نه شي.

لیدل یوازې کتل نه دي.

لیدل هغه بهیر دی چې انسان دومره ژورې پوښتنې وکړي چې له سطحي تشریحاتو واوړي او د نړۍ د چاپېریال د بڼه کولو میکانیزمونه وپېژني.

لیدل پوهه رامنځته کوي.

پوهه زده کړه رامنځته کوي.

زده کړه خپلواک فکر رامنځته کوي.

نو سرچینه او اصل یوازې دا نه دي چې وپېژندل شي معلومات له کومه راغلي.

خبره دا ده چې دومره ژوره پوښتنه کول زده شي چې انسان ووینې خپله معلومات څه شی بنه کوي.

خلک باید دا پوښتنې زده کړي:

دا چا جوړ کړي؟

دا له کومه راغلي؟

ولې جوړ شوي؟

له دې څوک ګټه اخلي؟

کومې انګېزې موجودې دي؟

څه پرې اغېز کوي؟

څه يې خوندي کوي؟

څه پټول کېږي؟

څه تکرارېږي؟

ښکېل خلک څه شی بڼه کوي؟

د نړۍ کوم چاپېريال دا رامنځته کړي؟

دا پوښتنې ځکه مهمې دي چې خلک يوازې معلومات په ميراث نه اخلي.

هغوی چلندونه په ميراث اخلي.

هغوی سيستمونه په ميراث اخلي.

هغوی روايتونه په ميراث اخلي.

هغوی وابستګي په ميراث اخلي.

هغوی چوپتيا په ميراث اخلي.

هغوی واک په ميراث اخلي.

هغوی تکرارېدونکې بڼې په میراث اخلي.

هغوی جوړ شوي دروغ هم په میراث اخلي.

جوړ شوي دروغ یوازې د ناسمو معلوماتو جلا جلا ټوټې نه وي.

جوړ شوي دروغ خپله د نړۍ په چاپېریال کې ځای نیسي.

هغوی عادي ګرځول کېږي.

هغوی خوندي ساتل کېږي.

هغوی تکرارېږي.

هغوی دفاع کېږي.

په پای کې د حقیقت په توګه منل کېږي.

بیا خلک هماغه جوړ شوي دروغ په میراث اخلي، بې له دې چې کله هم درک کړي چې په اصل کې جوړ شوي وو.
خلکو ته د نړۍ په چاپېریال کې فعالیت کول ورښوول کېږي، خو د

شواهدو پر بنسټ د یوې جوړښتي زده‌کړېزې لارې له لارې د هغه د پوهېدو لار نه ورښوول کېږي.

خلک کولای شي په داسې نړۍ کې په فعالیت کولو کې ډېر تکړه شي چې په سمه توګه یې نه درک کوي.

فعالیت کول خلکو ته په سیستمونو کې د بقا امکان ورکوي.

پوهه خلکو ته له سیستمونو څخه د زده کړې امکان ورکوي.

که زده کړه خلکو ته یوازې د نړۍ په چاپېریال کې فعالیت کول ورزده کړي، نو زده کړه د هماغه نړۍ د چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي.

بیا خلک د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکي نه، بلکې د نړۍ د چاپېریال محصولات ګرځي.

انسانیت په داسې نړۍ چاپېریال کې ژوند کوي چې انسانیت یې خپله په دوامداره توګه بیا رامنځته کوي.

د نړۍ چاپېریال لویان بڼه کوي.

لویان ښوونکي بڼه کوي.

ښوونکي ماشومان بڼه کوي.

ماشومان لویان کېږي.

بیا لویان هماغه د نړۍ چاپېریال بیا رامنځته کوي.

دا لړۍ به بې‌پایه دوام وکړي، که خلک د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي پوښتنې له لارې د هغې پوښتل زده نه کړي.

خلک باید دا هم درک کړي چې د هغوی خپل ذهن د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې تر ټولو مهمه وسیله ده.

هیڅ لقب، واک، سیستم، بنسټ، سرچینه یا فرد نه شي کولای په خپلواکه توګه د بل کس لپاره پوهه رامنځته کړي.

پوهه باید خپله د هر فرد په ذهن کې رامنځته شي.

پوښتنه کول پوهه وده کوي.

پوهه زده کړه وده کوي.

زده کړه خپلواک فکر وده کوي.

نو خلک باید د پایلو د بې‌پایه تکرارولو پر ځای له علتونو څخه زده کړه وکړي.

هغوی باید یوازې له نړۍ سره د ځان عیارولو پر ځای زده کړي چې نړۍ څه شی بڼه کوي.

همدا لامل دی چې «سرچینه او اصل» د «پوښتنه کول زده کړئ» (L2Q) د پوښتنې وسایلو ټولګې په پیل کې راځي.

که سرچینه او اصل کمزوري وي، نورې ټولې برخې هم ورسره کمزورې کېږي.

د شواهدو معیار کمزورېږي.

انګېزه او ګټه کمزورېږي.

خوی او یوشانوالی کمزورېږي.

د پوښتنې اجازه کمزورېږي.

احساساتي اغېز کمزورېږي.

د روایت او واقعیت پرتله کمزورېږي.

رواني اغېز کمزورېږي.

هماغه معیار هر ځای پلي کول کمزورېږي.

نو سرچینه او اصل د ټول چوکاټ بنسټ دي.

دا هغه پیل ټکی دی چې خلکو ته اجازه ورکوي له خپله نړۍ څخه زده کړه پیل کړي.

بهیر داسې دی:

پوښتنه وکړئ.

ووینئ.

درک کړئ.

زده کړه وکړئ.

خپلواک فکر رامنځته کړئ.

همدا ډول خلک د داسې نړۍ تکرار بندوي چې په سمه توګه یې نه درک کوي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال له محصولاتو څخه د هغه چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

او همدا لامل دی چې «سرچینه او اصل» د «پوښتنه کول زده کړئ» (L2Q) د پوښتنې وسایلو ټولګې لومړۍ برخه ده.

ادراک

خلک د نړۍ د چاپېریال له خوا بښه اخلي، مخکې له دې چې درک کړي همدا چاپېریال یې بڼه کوي.

د نړۍ په کچه د تکرارېدونکو بڼو د دوام یو له لویو لاملونو څخه دا دی چې خلک ډېری وخت پر هغه څه باور کوي چې بیا بیا یېویني.

خلک کولای شي تکرار د حقیقت په توګه غلط واخلي.

خلک کولای شي اشناوالی د شواهدو په توګه غلط واخلي.

خلک کولای شي شهرت د اعتبار په توګه غلط واخلي.

خلک کولای شي واک د سمون په توګه غلط واخلي.

خلک کولای شي ښکاره‌والی د اهمیت په توګه غلط واخلي.

خلک کولای شي ډاډ د تخصص په توګه غلط واخلي.

خلک کولای شي حیثیت د پوهې په توګه غلط واخلي.

ډېر خلک نه درک کوي چې د هغوی ادراک تل بڼه ورکول کېږي.

خلکو ته د شواهدو پر بنسټ د یوې جوړښتي زده‌کړیزې لارې له مخې نه ورښوول کېږي چې باورونه یې څنګه رامنځته کېږي.

هغوی ته ورښوول کېږي چې پر څه باور وکړي.

هغوی ته نه ورښوول کېږي چې دې باور ته څنګه ورسېدل.

نو خلک باید وپوښتي:

زه څنګه دې باور ته ورسېدم؟

دا باور راته چا معرفي کړ؟

څومره وخت کېږي چې زه پرې باور لرم؟

څو ځله له دې سره مخ شوی یم؟

څه شی دا باور بیا بیا پیاوړی کړی؟

ایا ما دا په خپلواکه توګه خېړلی؟

که ما یوازې په میراث اخیستی؟

ماشومان هم د نړۍ د چاپېریال له خوا ښه اخلي، په داسې حال کې چې اوسنۍ زده کړه هغوی ته د شواهدو پر بنسټ هغه جوړښتي لار نه ورزده کوي چې د هغه چاپېریال پوښتنه کول پرې زده کړي.

ماشومان لویان څاري.

ماشومان چلند څاري.

ماشومان سیستمونه څاري.

ماشومان واک څاري.

ماشومان پیسې څاري.

ماشومان وابستګي څاري.

ماشومان روایتونه څاري.

ماشومان تکرار څاري.

ماشومان چوپتیا څاري.

ماشومان هغه څه څاري چې انعام ورکول کېږي.

ماشومان هغه څه هم څاري چې خلک ترې ناهیلي کړل کېږي.

نو د نړۍ چاپېریال د ماشومانو روزنه پیلوي، په داسې حال کې چې اوسنۍ زده کړه هغوی ته د شواهدو پر بنسټ هغه جوړښتي لار نه ورکوي چې د هغه پوښتنه کول پرې زده کړي.

لویان هم د نړۍ د چاپېریال له خوا تل روزل کېږي، که دا درک کوي او که نه.

که زده کړه ماشومانو او لویانو ته ونه ورزده کړي چې د واقعي نړۍ چاپېریال څنګه وپوښتي، هغوی بیا په ناپوهۍ کې هماغو د تکرار دورو ته ننوځي چې تر دوی مخکې خلک یې ښه کړي وو.

خلک په ساده روایتونو کې هم بند پاتې کېدای شي.

خلک هڅول کېدای شي چې د هغه څه څخه د زده کړې پر ځای چې ورته ښودل کېږي، یوازې لوری وټاکي.

خلک هڅول کېدای شي چې د نړۍ د چاپېریال د ښه کولو میکانیزمونو د پوهېدو پر ځای د اتلانو او بدکارانو په چوکاټ کې فکر وکړي.

هر څومره چې خلک یو څه بیا بیا ویني، هماغومره عادي کېدای شي.

هر څومره چې عادي شي، هماغومره لږ احتمال لري چې وپوښتل شي.

نو خلک باید وپوښتي:

زما ادراک څه شی ښه کوي؟

زما اعتماد څه شی ښه کوي؟

زما پوهه څه شی ښه کوي؟

زما باورونه څه شی ښه کوي؟

ایا زه نړۍ په روښانه ډول وینم؟

که یوازې هغه څه وینم چې بیا بیا راته وړاندې شوي؟

سرچینه او اصل د دې لپاره دي چې خلک له ادراک څخه هاخوا د پوهې پر لور بوځي.

رسېدنه، حیثیت او د معلوماتو چاپېریالونه

خلک ډېری وخت داسې انګېري چې هغه معلومات چې تر ټولو لویه رسېدنه لري، باید تر ټولو مهم معلومات وي.

دا باید وپوښتل شي.

ډېر خلک په ناپوهۍ کې تر ټولو لوی غږونه، تر ټولو لوی مخاطبان، تر ټولو لوی پلاتفورمونه او تر ټولو لوړ حیثیت تعقیبوي.

خلک ډېری وخت خپله کنجکاوي نورو ته سپاري.

ډېر خلک تر هغه منتظر وي چې کوم باصلاحیته کس ورته ووایي څه مهم دي، بیا ورته علاقه پیدا کوي.

ډېر خلک تر هغه د یو څه خبرنه نه کوي چې مشهور شي.

ډېر خلک تر هغه ځان ته د زده کړې اجازه نه ورکوي چې کوم حیثیت ورته اعتبار ورکړي.

ډېر خلک انتظار کوي چې بل څوک پرېکړه وکړي څه د دوی د پام وړ دي.

دا معنا لري چې خلک کولای شي د رسېدنې او حیثیت سیستمونو ته اجازه ورکړي چې پرېکړه وکړي د هغوی ذهنونه څه مهم ګڼلای شي.

خلک بې له دې چې پوه شي، د فعالو زده‌کوونکو پر ځای منفعل زده‌کوونکي کېدای شي.

نو خلک باید وپوښتي: ولې دې سرچینې ته دومره پراخه رسېدنه ورکول کېږي؟

هغه چاپېریال څوک کنټرولوي چې دا معلومات پکې خپرېږي؟

څوک پرېکړه کوي څه ته وده ورکړل شي؟

څوک پرېکړه کوي څه تکرار شي؟

څوک پرېکړه کوي څه پټ شي؟

څوک پرېکړه کوي څه لرې شي؟

څوک پرېکړه کوي څه ښکاره‌والی ترلاسه کړي؟

څوک پرېکړه کوي څه خپل ښکاره‌والی له لاسه ورکړي؟

خلک باید دا هم درک کړي چې خپله رسېدنه کولای شي د درک شوي حقیقت په جوړولو پیل وکړي.

هر څومره چې یو څه ډېر لیدل کېږي، هماغومره اشنا کېږي.

هر څومره چې اشنا شي، هماغومره منل کېدای شي.

هر څومره چې ومنل شي، هماغومره رښتیا ښکارېدل پیلولای شي.

همدا لامل دی چې ښکاره‌والی خپله باید وپوښتل شي.

نو خلک باید وپوښتي:

ایا زه دا سرچینه د شواهدو له امله تعقیبوم؟

که د هغې د رسېدنې له امله یې تعقیبوم؟

ایا زه دا سرچینه د پوهې له امله تعقیبوم؟

که د هغې د حیثیت له امله یې تعقیبوم؟

ایا زه معلومات ځکه له پامه غورځوم چې رسېدنه نه ده ورکړل شوې؟

ایا زه د بل چا په تمه یم چې راته ووایي دا مهم دي؟

ایا زه بل چا ته اجازه ورکوم چې پرېکړه وکړي څه د څېړنې وړ دي؟

خلک باید د زده کړې د اجازې انتظار بند کړي.

خلک باید د منفعلو زده‌کوونکو پر ځای فعال زده‌کوونکي شي.

د هغوی خپل ذهن باید د زده کړې تر ټولو مهمه وسیله شي.

پیسې، وابستګي او سیستمونه

پیسې د نړۍ په چاپېریال کې د چلند د بڼه کولو له تر ټولو لویو میکانیزمونو څخه دي.

نو خلک باید د معلوماتو شاوخوا میکانیزمونه پوښتل زده کړي.

پیسې وابستګي رامنځته کولای شي.

وابستګي چلند بڼه کولای شي.

چلند هغه څه بڼه کولای شي چې ویل کېږي.

چلند هغه څه بڼه کولای شي چې تکرارېږي.

چلند هغه څه بڼه کولای شي چې خوندي ساتل کېږي.

چلند هغه څه بڼه کولای شي چې پټول کېږي.

چلند هغه څه بڼه کولای شي چې ننګول کېږي.

چلند هغه څه بڼه کولای شي چې د دوام اجازه ورته ورکول کېږي.

نو خلک باید وپوښتي: ایا دا سرچینه د پیسو لاره رامنځته کوي؟

ایا دا سرچینه د پیسو لاره کنټرولوي؟

ایا دا سرچینه د پیسو لاره تمویلوي؟

ایا دا سرچینه د پیسو پر لاره اغېز کوي؟

ایا دا سرچینه هغه سیستمونه رامنځته کوي یا پرې اغېز کوي چې خلک پرې متکي دي؟

ایا خلک پر دغو سیستمونو متکي دي؟

ایا وابستګي پر چلند اغېز کوي؟

ایا وابستګي پر پوښتنه کولو اغېز کوي؟

ایا وابستګي پر چوپتیا اغېز کوي؟

ایا وابستګي پر دې اغېز کوي چې خلک څه شي ننګولو ته چمتو دي؟

دا د افرادو د ملامتولو خبره نه ده.

خبره د هغو میکانیزمونو د پوهېدو ده چې چلند بڼه کوي.

ښوونکي د سرچينو په توګه

ښوونکي د ماشومانو لپاره د معلوماتو سرچينې ګرځي.

دا معنا لري چې ښوونکي خپله هم بايد پوښتنه کول زده کړي.

ډېر ښوونکي له هماغو زده‌کړيزو سيستمونو څخه تېر شوي چې ماشومان اوس ورننوځي.

هغوی ته معلومات ښوول شوي.

هغوی د معلوماتو د وړاندې کولو لپاره روزل شوي.

هغوی د معلوماتو پر بنسټ ارزول شوي.

بيا هغوی په داسې دندو کې ځای پر ځای شوي چې راتلونکي نسل ته معلومات لېږدوي.

دا د ښوونکو د ملامتولو خبره نه ده.

خبره د هغه چاپېريال د پوهېدو ده چې هغوی بڼه کوي.

ښوونکي د هماغه نړۍ د چاپېريال ګډونوال دي.

هغوی هم معلومات په ميراث اخيستي دي.

هغوی هم له هغو خلکو څخه زده کړه کړې چې خپله ورته د نړۍ له چاپېريال څخه د زده کړې طريقه نه وه ورښوول شوې.

خلکو ته په سيستمونو کې د فعاليت طريقه ورښوول کېږي، پرته له دې چې د سيستمونو د پوهېدو طريقه ورښوول شي.

خلک کولای شي په هغو سيستمونو کې په فعاليت کولو کې ډېر تکړه شي چې په سمه توګه يې نه درک کوي.

ښوونکي خپله هم ډېری وخت له همدې لارې تېر شوي دي.

دا يو له هغو لاملونو څخه دی چې تکرار د نسلونو ترمنځ دوام کولای شي.

نو خلک بايد وپوښتي:

ښوونکی چا ښوولی؟

ښوونکی چا روزلی؟

کومو سیستمونو ښوونکی بڼه کړی؟

ایا ښوونکي ته د واقعي نړۍ چاپېریال ورښوول شوی و؟

ایا ښوونکي ته ورښوول شوي وو چې پیسې، وابستګي، واک، چوپتیا، روایتونه، تکرار، رسېدنه او حیثیت انسانیت څنګه بڼه کوي؟

که ښوونکي ته یوازې په موجود سیستم کې د فعالیت طریقه ورښوول شوې وه؟

نو ښوونکي باید د پوښتنې کولو، لیدلو، پوهېدو، زده کړې او خپلواک فکر اسانتیا برابروونکي شي.

له دروغو څخه زده کړه

خلک ډېری وخت فکر کوي چې دروغ یوازې د غولولو لپاره موجود دي.

سرچینه او اصل خلکو ته ورزده کوي چې له دې هاخوا لاړ شي.

کله چې ذهنونه د دروغو د پوښتلو لپاره چمتو شي، دروغ په زده‌کړیزو وسایلو بدلېدای شي.

دروغ چلند افشا کوي.

دروغ وابستګي افشا کوي.

دروغ انګېزې افشا کوي.

دروغ روایتونه افشا کوي.

دروغ چوپتیا افشا کوي.

دروغ تکرارېدونکې بڼې افشا کوي.

دروغ هغه څه افشا کوي چې کله خلکو ته د دروغو له ځرګندونو څخه د پوښتنې او زده کړې طریقه نه وي ورښوول شوې، څه پېښېږي.

نو خلک باید وپوښتي:

دا دروغ څه افشا کوي؟

کوم میکانیزم دې دروغ ته د دوام اجازه ورکړه؟

له دې دروغ څخه چا ګټه واخیسته؟

دا دروغ چا خوندي کړل؟

دا دروغ چا تکرار کړل؟

دا دروغ کومه تکرارېدونکې بڼه افشا کوي؟

انسانیت له دې دروغ څخه څه زده کولای شي؟

موخه دا نه ده چې خلکو ته د دروغو کرکه ورزده شي.

موخه دا ده چې خلکو ته ورزده شي له دروغو څخه زده کړه وکړي.

له هغه څه څخه زده کړه چې ښودل کېږي

ډېر خلک د هغه څه څخه د زده کړې پر ځای چې ورته ښودل کېږي، ورته غبرګون ښیي.

غبرګون ډېری وخت د پرمخ تګ بهیر دروي.

خلک غوسه کېږي.

خلک وېرېږي.

خلک لوري ټاکي.

خلک له دریځونو دفاع کوي.

خلک پر دریځونو برید کوي.

خلک په روایتونو کې بند پاتې کېږي.

سرچینه او اصل خلکو ته ورزده کوي چې له غبرګون څخه هاخوا لاړ شي.

خلک باید وپوښتي:

له دې څخه څه زده کېدای شي؟

کوم چلند افشا کېږي؟

کومه تکرارېدونکې بڼه افشا کېږي؟

دا د انسانیت په اړه څه افشا کوي؟

دا د وابستګۍ په اړه څه افشا کوي؟

دا د پیسو په اړه څه افشا کوي؟

دا د چوپتیا په اړه څه افشا کوي؟

دا د نړۍ د چاپېریال په اړه څه افشا کوي؟

خلک باید دا هم درک کړي چې هغوی یوازې معلومات نه زده کوي.

هغوی زده کوي چې نړۍ څنګه وویني.

بهیر داسې کېږي:

پوښتنه وکړئ.

ووینئ.

درک کړئ.

زده کړه وکړئ.

خپلواک فکر رامنځته کړئ.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

ښکاره سرچینه د وروستۍ سرچینې پر وړاندې

د انسانانو په پوښتنه کولو کې یو له لویو محدودیتونو څخه دا دی چې خلک ډېری وخت په لومړۍ ښکاره سرچینه کې درېږي.

خلک یو کسویني.

خلک یوه اداره ویني.

خلک یو حکومت ویني.

خلک یو عامه خدمت کوونکی ویني.

خلک یوه رسنۍ ویني.

خلک یو متخصص ویني.

خلک یو انلاین جوړوونکی ویني.

بیا خلک باور کوي چې سرچینه یې پېژندلې ده.

خو سرچینه او اصل خلکو ته ورزده کوي چې پوښتنې ته دوام ورکړي.

ښکاره سرچینه ښایي وروستۍ سرچینه نه وي.

ښکاره سرچینه ښایي معلومات عملي کوي.

ښکاره سرچینه ښایي معلومات تکراروي.

ښکاره سرچینه ښایي معلومات خوندي کوي.

ښکاره سرچینه ښایي پر بلې سرچینې متکي وي.

ښکاره سرچینه خپله هم د نړۍ د چاپېریال له خوا بڼه اخیستلای شي.

ښکاره سرچینه خپله هم لا د نړۍ له چاپېریال څخه زده کړه کولای شي.

خلک ډېری وخت په لومړي تشریح کې درېږي چې ورته ورکول کېږي.

لومړۍ تشریح ارامه او د منلو وړ احساسېدای شي.

لومړۍ تشریح بشپړه احساسېدای شي.

لومړۍ تشریح قانع کوونکې احساسېدای شي.

خو قانع کېدل له پوهېدو سره یو شی نه دي.

نو خلک باید وپوښتي:

ایا دا رښتینې سرچینه ده؟

که دا یوازې لومړۍ سرچینه ده چې زه ورسره مخ شوی یم؟

د دې سرچینې تر شا څوک دي؟

پر دې سرچینې څوک اغېز کوي؟

له دې سرچینې څوک ګټه اخلي؟

دا سرچینه په کوم چاپېریال کې فعالیت کوي؟

کوم میکانیزمونه دا سرچینه بڼه کوي؟

خلک ډېری وخت ډېر ژر درېږي.

سرچینه او اصل خلکو ته ورزده کوي چې دوام ورکړي.

احتمالي انګېزې

خلک ډېری وخت په ډېر ساده پایلو کې درېږي.

حکومت بد دی.

رسنۍ بدې دي.

پولیس بد دي.

واک بد دی.

بنسټونه بد دي.

خلک ډېری وخت د هغه څه پر وړاندې چې ورته ښودل کېږي احساساتي غبرګون ښيي، پر ځای د دې چې وڅېړي له دې څخه څه زده کېدای شي.

سرچینه او اصل خلکو ته ورزده کوي چې له ساده پایلو هاخوا لاړ شي.

نو خلک باید وپوښتي:

زه کومې انګېرنې کوم؟

ایا زه لومړی تشریح منم؟

کومې انګېزې مې لا نه دي په پام کې نیولې؟

کومې تشریحګانې مې لا نه دي په پام کې نیولې؟

کومې اوږدمهالې پایلې مې لا نه دي په پام کې نیولې؟

ایا زه یوازې د هغه روایت دننه پوښتنه کوم چې راته ښودل شوی؟

موخه دا نه ده چې خلک په یوې پایلې کې بند کړي.

موخه دا ده چې له خلکو سره مرسته وشي امکانات په خپلواکه توګه وڅېړي او له هغه څه څخه زده کړه وکړي چې ورته ښودل کېږي.

د نړۍ چاپېریال تل درس ورکوي

خلک د ښوونې انتظار کوي، خو د زده کړې په لوی چاپېریال کې ولاړ دي

چې لا له وړاندې د زده کړې په تر ټولو لوی موجود چاپېریال کې ولاړ وي.

د نړۍ چاپېریال تل درس ورکوي.

دا د چلند له لارې درس ورکوي.

دا د تکرار له لارې درس ورکوي.

دا د روایتونو له لارې درس ورکوي.

دا د انګېزو له لارې درس ورکوي.

دا د وابستګۍ له لارې درس ورکوي.

دا د واک له لارې درس ورکوي.

دا د پایلو له لارې درس ورکوي.

دا د چوپتیا له لارې درس ورکوي.

ستونزه دا نه ده چې درسونه نشته.

ستونزه دا ده چې خلکو ته د شواهدو پر بنسټ هغه جوړښتي زده‌کړیزه لار نه ده ورکړل شوې چې دغه درسونه وویني او ترې زده کړه وکړي.

نو خلک باید وپوښتي:

دا ماته څه را زده کوي؟

دا کومه تکرارېدونکې بڼه افشا کوي؟

کومه پایله ښودل کېږي؟

کوم چلند ښکاره کېږي؟

انسانیت له دې څخه څه زده کولای شي؟

انسانیت له انسانیت څخه زده کړه کوي

انسانیت تر ډېره د انسانیت له خوا روزل کېږي.

خو خپله انسانیت ته نه ده ورښوول شوې چې د نړۍ له چاپېریال څخه څنګه زده کړه وکړي.

خلک معلومات په میراث اخلي، مخکې له دې چې د هغو د خپلواکې څېړنې طریقه زده کړي.

خلک له معلوماتو دفاع کوي، مخکې له دې چې یې درک کړي.

خلک غبرګون ښیي، مخکې له دې چې زده کړه وکړي.

خلک تعقیب کوي، مخکې له دې چې پوښتنه وکړي.

خلک تکرار کوي، مخکې له دې چې درک کړي.

خلک په ساده تشریحاتو کې دربېږي، ځکه هغوی ته د ژورو پوښتنو د رامنځته کولو لپاره جوړښتي لار نه ده ورښوول شوې.

دا معنا نه لري چې انسانیت پرمختګ نه شي کولای.

معنا یې دا ده چې انسانیت د زده کړې لپاره غوره وسایلو ته اړتیا لري.

تعقیب، باور او د فکر سپارل

د نړۍ د چاپېریال د تکرار له تر ټولو لویو میکانیزمونو څخه یو د فکر مسؤلیت نورو ته سپارل دي.

خلکو ته د تعقیب طریقه ورښوول کېږي، پرته له دې چې د دې پوښتنه کول ورزده شي.

خلکو ته ورښوول کېږي چې ځینې خلک تر دوی ډېر پوهېږي.

خلکو ته پر لقبونو باور کول ورښوول کېږي.

خلکو ته پر واک باور کول ورښوول کېږي.

خلکو ته پر مقامونو باور کول ورښوول کېږي.

خلکو ته پر حیثیت باور کول ورښوول کېږي.

خلکو ته ورښوول کېږي چې څه ورته ویل کېږي په یاد یې کړي.

بیا خلکو ته پیسې ورکول کېږي چې هغه څه عملي کړي چې ورته ویل شوي تعقیب یې کړي.

بیا ډېر خلک نورو خلکو ته اجازه ورکوي چې د دوی پر ځای فکر وکړي.

نو خلک باید وپوښتي:

ایا زه بل چا ته اجازه ورکوم چې زما پر ځای فکر وکړي؟

ایا زه بل چا ته اجازه ورکوم چې زما پر ځای پوښتنه وکړي؟

ایا زه بل چا ته اجازه ورکوم چې زما لپاره حقیقت وټاکي؟

ایا زه د شواهدو پر ځای پر لقبونو باور کوم؟

ایا زه د چلند پر ځای پر حیثیت باور کوم؟

ایا زه د پوهې پر ځای پر واک باور کوم؟

خلک باید دا هم درک کړي چې له یوه روایت څخه وتل په اوتومات ډول خپلواک فکر نه رامنځته کوي.

خلک کولای شي یو واک پرېږدي او بل ومني.

خلک کولای شي یوه ډله پرېږدي او بلې ته ورګډ شي.

خلک کولای شي یوه تشریح پرېږدي او بله په میراث واخلي.

خپلواک فکر د لوري بدلول نه دي.

خپلواک فکر دا زده کول دي چې ټول لوري څنګه وپوښتل شي.

د بشري شعور پرمختګ

د سرچینې او اصل موخه یوازې خلکو ته د معلوماتو د پوښتلو طریقه ورښوول نه دي؛ تر دې ډېره لویه ده.

خبره د دې ده چې د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې لپاره د انسانیت وړتیا پرمختګ وکړي.

د بشري شعور پرمختګ یوازې د نورو معلوماتو راټولول نه دي.

خبره د غوره زده‌کوونکو کېدو ده.

خبره د پوښتنې کولو لپاره د انسانیت د وړتیا د زیاتولو ده.

د لیدلو لپاره د انسانیت د وړتیا زیاتول.

د پوهېدو لپاره د انسانیت د وړتیا زیاتول.

د زده کړې لپاره د انسانیت د وړتیا زیاتول.

په خپلواکه توګه د فکر کولو لپاره د انسانیت د وړتیا زیاتول.

خلک باید دا هم درک کړي چې هر څوک د نړۍ د چاپېریال دننه دي.

هیڅوک د هغه له بهر نه ولاړ دی.

حکومتونه د هغه دننه دي.

رسنۍ د هغه دننه دي.

ښوونکي د هغه دننه دي.

پولیس د هغه دننه دي.

بنسټونه د هغه دننه دي.

والدین د هغه دننه دي.

ماشومان د هغه دننه دي.

متخصصان د هغه دننه دي.

لیکوالان د هغه دننه دي.

لوستونکي د هغه دننه دي.

هر څوک پرې اغېز کوي.

پر هر چا يې اغېز کېږي.

هر څوک پکې ګډون کوي.

هره پرېکړه یا له تکرار سره مرسته کوي یا له زده کړې سره.

منل.

تکرارول.

تعقیبول.

شریکول.

دفاع کول.

چوپ پاتې کېدل.

ټول پایلې لري.

ابتدايي بهير دېرى وخت داسې ښکاري:

تعقيب کړئ.

غبرګون وښايئ.

دفاع وکړئ.

تکرار کړئ.

لورى وټاکئ.

پرمختللى بهير داسې ښکاري:

پوښتنه وکړئ.

ووينئ.

درک کړئ.

زده کړه وکړئ.

خپلواک فکر رامنځته کړئ.

د نړۍ له چاپېريال څخه زده کړه وکړئ.

موخه بې‌پايه پوښتنه کول نه دي.

موخه پوهه ده.

موخه زده کړه ده.

موخه خپلواک فکر دى.

موخه يوازې د پوښتنې کولو ښه کول نه دي.

موخه دا ده چې د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې لپاره د انسانیت وړتیا ښه شي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

برخه ۲ - د شواهدو معیار

د شواهدو معیار په رښتیا څه دی

لومړۍ برخې ثابته کړه چې خلک باید یوازې د نړۍ د چاپېریال محصولات نه شي، بلکې ترې زده کړه وکړي.

سرچینه او اصل له دې پوښتنو پیلېږي چې معلومات، سیستمونه، کیسې، قوانین، لقبونه، چلند او تکرارېدونکې بڼې له کومه راځي، څه یې بڼه کړې، د وخت په تېرېدو یې څه ښودلي، او د نړۍ کوم چاپېریال یې رامنځته کړی.

دویمه برخه اوس د شواهدو معیار ته ځي.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد په رښتیا د هغه څه ملاتړ کوي چې ادعا کېږي، ښوول کېږي، تکرارېږي، خوندي ساتل کېږي، ثبتېږي، وړاندې کېږي یا پلي کېږي.

د شواهدو معیار ځکه موجود دی چې خلکو ته ورښوول کېږي پر څه باور وکړي، خو په سمه توګه نه ورښوول کېږي چې شواهد په اصل کې څه دي.

خلکو ته معلومات ښودل کېږي.

خلکو ته معلومات ویل کېږي.

خلکو ته معلومات ښوول کېږي.

له خلکو تمه کېږي چې معلومات ومني.

له خلکو تمه کېږي چې معلومات تکرار کړي.

له خلکو تمه کېږي چې له معلوماتو دفاع وکړي.

خو خلکو ته نه ورښوول کېږي چې په سمه توګه وڅېړي ایا شواهد د هغه څه ملاتړ کوي چې ویل کېږي.

دا د نړۍ په چاپېریال کې یوه له تر ټولو لویو ستونزو څخه رامنځته کوي.

معلومات کولای شي د حقیقت په توګه وړاندې شي، مخکې له دې چې په سمه توګه وپوښتل شي.

کیسې کولای شي د حقیقت په توګه تکرار شي، مخکې له دې چې شواهد وڅېړل شي.

لقبونه د شواهدو په توګه اخیستل کېدای شي.

واک د شواهدو په توګه اخیستل کېدای شي.

سیستمونه د شواهدو په توګه اخیستل کېدای شي.

شهرت د شواهدو په توګه اخیستل کېدای شي.

لیکل شوي ریکارډونه د شواهدو په توګه اخیستل کېدای شي.

تکرار شوې ادعاوې د شواهدو په توګه اخیستل کېدای شي.

وېره د شواهدو په توګه وړاندې کېدای شي.

مخالف روایتونه د شواهدو په توګه اخیستل کېدای شي.

جوړ، بدل، ټاکل شوي یا تولید شوي مواد د شواهدو په توګه وړاندې کېدای شي.

خو له دې څخه هېڅ یو په خپله شواهد نه دي.

د شواهدو معیار د دې لپاره موجود دی چې بېملاتړه معلومات د منل شوي حقیقت په توګه ونه منل شي.

د شواهدو معیار خلکو ته ورزده کوي چې د منلو تر مخه ورو شي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې وپوښتي په اصل کې څه ښودل کېږي، څه ادعا کېږي، د ادعا ملاتړ څه کوي، څه نشته، څه سره په تناقض کې دي، څه د وېرې یا احساساتي فشار له لارې وړاندې کېږي، او څه یوازې دومره تکرار شوي چې رښتیا ښکاري.

د شواهدو معیار د سرچینې او اصل ځای نه نیسي.

دا پر هماغه بنسټ جوړېږي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بنه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د هغه څه ملاتړ کوي چې له دې څخه ادعا کېږي.

د شواهدو د معیار موخه دا نه ده چې خلکو ته وویل شي پر څه باور وکړي.

موخه دا ده چې خلکو ته ورزده شي معلومات څنګه وڅېړي، مخکې له دې چې پرې باور وکړي، تکرار یې کړي، دفاع ترې وکړي یا پرې عمل وکړي.

شواهد باید څه وکړي

شواهد یوازې موجود معلومات نه دي.

شواهد باید یو څه وښیي.

شواهد باید د ادعا ملاتړ وکړي.

شواهد باید د پوښتنې پر وړاندې ودرېږي.

شواهد باید د نورو څېړنو لپاره پرانیستي پاتې شي.

شواهد باید له واقعیت سره تړاو ولري.

شواهد باید له چلند سره سمون ولري.

شواهد باید تناقض افشا کړي.

شواهد باید د وخت په تېرېدو یوشان پاتې شي.

شواهد باید له خلکو سره مرسته وکړي چې له هغه څه څخه زده کړه وکړي چې ښودل کېږي.

شواهد د پوښتنې هرکلی هم کوي.

شواهد د پوښتنې څخه ساتنې ته اړتیا نه لري.

شواهد له څېړنې نه وېرېږي.

شواهد د ژوندي پاتې کېدو لپاره پر لقبونو، واک، تکرار، وېرې، حيثيت يا احساساتي فشار تکيه نه کوي.

پوښتنه کول شواهد پياوړي کوي.

پوښتنه کول پوهه ښه کوي.

پوښتنه کول کمزوري افشا کوي.

پوښتنه کول تناقض افشا کوي.

پوښتنه کول هغه څه افشا کوي چې نشته.

پوښتنه کول هغه څه افشا کوي چې ملاتړ نه لري.

پوښتنه کول له خلکو سره په زده کړه کې مرسته کوي.

بې‌ملاتړه معلومات ډېرى وخت د پوښتنې پر وړاندې مقاومت کوي، ځکه پوښتنه کول هغه څه ګواښي چې په سمه توګه ملاتړ کېداى نه شي.

نو د شواهدو معيار خلکو ته ورزده کوي چې پوښتنه کول د حقيقت دښمن نه دى.

پوښتنه کول حقيقت ته د رسېدو له لارو څخه يوه ده.

معلومات شواهد نه دي

معلومات په اوتومات ډول شواهد نه دي.

يوه وينا په اوتومات ډول شواهد نه ده.

يو لقب په اوتومات ډول شواهد نه دى.

يوه دنده په اوتومات ډول شواهد نه ده.

يو سيستم په اوتومات ډول شواهد نه دى.

يوه تکرار شوې کيسه په اوتومات ډول شواهد نه ده.

يوه ليکل شوې کيسه په اوتومات ډول شواهد نه ده.

په میراث اخیستل شوی باور په اوتومات ډول شواهد نه دي.

خوندي ساتل شوی روایت په اوتومات ډول شواهد نه دی.

دا چې یو کس ته د معلوماتو د تکرار لپاره پیسې ورکول کېږي، په اوتومات ډول شواهد نه دي.

دا چې یو سیستم وايي یو څه رښتیا دي، په اوتومات ډول شواهد نه دي.

له معلوماتو سره ترل شوې وېره په اوتومات ډول شواهد نه ده.

یو مخالف روایت چې د بل روایت مخالفت کوي، په اوتومات ډول شواهد نه دی.

د AI له خوا جوړ، بدل، لنډیز شوي، ټاکل شوي یا وړاندې شوي معلومات په اوتومات ډول شواهد نه دي.

خلک باید وپوښتي:

څه ادعا کېږي؟

کوم شواهد یې ملاتړ کوي؟

شواهد له کومه راغلي؟

ایا شواهد خپرل کېدای شي؟

ایا شواهد پوښتل کېدای شي؟

ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي؟

ایا چلند د ادعا ملاتړ کوي؟

ایا یوشانوالی د ادعا ملاتړ کوي؟

کوم شواهد نشته؟

کوم شواهد پټ شوي؟

کوم شواهد له ادعا سره تناقض لري؟

څه شی بې له شواهدو منل شوی؟

ایا دا شواهد داسې جوړ، بدل، ټاکل، لنډیز، له سره چوکاټبندي یا وړاندې شوي چې ګمراه کوونکي کېدای شي؟

دا ځکه مهمه ده چې خلکو ته د معلوماتو منل ورښوول کېدای شي، بې له دې چې کله هم زده کړي ایا معلومات په سمه توګه ملاتړ لري.

هغوی بېملاتړه معلومات په یاد کولای شي.

هغوی بېملاتړه معلومات تکرارولای شي.

هغوی له بېملاتړه معلوماتو دفاع کولای شي.

هغوی بېملاتړه معلومات راتلونکي نسل ته لېږدولای شي.

بیا د نړۍ چاپېریال د هغو معلوماتو له لارې تکرارېږي چې د سمې څېړنې تر مخه منل شوي وو.

تکرار شوې کیسې په حقیقت بدلېږي

د انسانانو په زده کړه کې یوه له تر ټولو لویو ناکامیو څخه دا ده چې خلک تکرار د حقیقت په توګه غلط اخیستلای شي.

یوه کیسه جوړېدای شي.

یو لقب هغې ته واک ورکولای شي.

یو سیستم هغې ته رسېدنه ورکولای شي.

پیسې خلکو ته د هغې د تکرارولو دلیل ورکولای شي.

وخت هغې ته اشناوالی ورکولای شي.

لیکل شوي ریکارډونه هغې ته د دایمي والي بڼه ورکولای شي.

که کافي خلک یې تکرار کړي، ټولنیز تایید ورکولای شي.

بیا راتلونکي نسلونه کولای شي هغه د حقیقت په توګه په میراث واخلي.

خو تکرار شواهد نه دي.

تکرار شوې کیسه شواهد نه ده.

لیکل شوې کیسه شواهد نه ده.

په میراث اخیستل شوې کیسه شواهد نه ده.

خوندي ساتل شوې کیسه شواهد نه ده.

یوه کیسه چې لقبونه، سیستمونه، پیسې، رسېدنه، وېره، حیثیت او وخت یې ملاتړ کوي، تر هغه بیا هم شواهد نه ده چې په سمه توګه وڅېړل او ملاتړ یې ونه شي.

نو خلک باید وپوښتي:

دا کیسه چا جوړه کړه؟

واک چا ورکړ؟

چا تکرار کړه؟

د دې له باور کېدو څخه چا ګټه واخیسته؟

د ساتلو لپاره یې چا ته پیسې ورکړل شوې؟

له پوښتنې څخه چا خوندي کړه؟

کوم شواهد یې ملاتړ کوي؟

کوم شواهد ورسره تناقض لري؟

کله چې ننګول کېږي، څه پېښېږي؟

ایا دا شواهد دي؟

که دا په میراث اخیستل شوی باور دی؟

د شواهدو له معیار پرته، تکرار شوې کیسې یوازې ځکه د حقیقت په توګه منل کېدای شي چې کافي خلک یې تکراروي، پرې لیکي، ساتنه یې کوي، یا راتلونکو ته یې لېږدوي.

لقبونه، واک او معاش لرونکې دندې شواهد نه دي

خلکو ته ډېری وخت پر لقبونو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر واک باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر رسمي دندو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر سیستمونو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر هغو خلکو باور کول ورښوول کېږي چې د خبرو، پلي کولو، ښوولو، وړاندې کولو یا معلوماتو د تکرار لپاره معاش اخلي.

خو لقب شواهد نه دی.

واک شواهد نه دي.

معاش لرونکې دنده شواهد نه ده.

رسمي مقام شواهد نه دی.

نو خلک باید وپوښتي:

کوم شواهد د دې لقب ملاتړ کوي؟

کوم شواهد د دې واک ملاتړ کوي؟

کوم شواهد د دې دندې ملاتړ کوي؟

کوم شواهد د هغه څه ملاتړ کوي چې دا کس یې وايي؟

کوم شواهد د هغه څه ملاتړ کوي چې دا سیستم یې ادعا کوي؟

که پر دې باور وشي، څوک ګټه اخلي؟

که دا و نه پوښتل شي، څوک ګټه اخلي؟

د دې د تکرار لپاره چا ته پیسې ورکول کېږي؟

د دې د پلي کولو لپاره چا ته پیسې ورکول کېږي؟

د دې د ساتنې لپاره چا ته پیسې ورکول کېږي؟

کله چې شواهد غوښتل کېږي، څه پېښېږي؟

دا د هر لقب، دندې، سیستم یا واک د اوتومات ردولو خبره نه ده.

خبره دا ده چې هغوی له شواهدو سره غلط نه شي اخیستلای.

د شواهدو معیار خلکو ته ورزده کوي چې واک بیا هم باید وڅېړل شي.

لقبونه بیا هم باید وڅېړل شي.

سیستمونه بیا هم باید وڅېړل شي.

معاش لرونکې دندې بیا هم باید وڅېړل شي.

هماغه معیار باید هر ځای پلي شي.

سیستمونه، سرچینه او شواهد

دا چې یو سیستم موجود دی، دا شواهد نه دي چې سیستم له حقیقت څخه رامنځته شوی.

دا مستقیم له سرچینې او اصل سره تړاو لري.

سرچینه او اصل پوښتي:

دا سیستم له کومه راغلی؟

چا جوړ کړی؟

څه شی یې بڼه کړې؟

د وخت په تېرېدو یې کوم چلند ښودلی؟

څه خوندي کوي؟

څه تکراروي؟

څه پټوي؟

څه ته اجازه ورکوي؟

بیا د شواهدو معیار پوښتي:

کوم شواهد د سیستم د ادعاوو ملاتړ کوي؟

کوم شواهد ورسره تناقض لري؟

کوم شواهد نشته؟

له ننګونې وروسته کوم شواهد وړاندې کېږي؟

ایا شواهد حقیقت ښیي؟

که یوازې واک، اطاعت، تکرار او ساتنه ښیي؟

خلک ډېری وخت باور کوي چې ځکه یو څه موجود دي، نو باید له حقیقت څخه رامنځته شوي وي.

دا باید وپوښتل شي.

که سیستمونه د هغو خلکو له خوا جوړ، ساتل یا خوندي شوي وي چې له حقیقت څخه یې عمل نه کاوه، نو د دغو سیستمونو له خوا تولید شوي معلومات، لقبونه، قوانین، ریکارډونه، واک او روایتونه یوازې د موجودیت له امله د حقیقت په توګه منل کېدای نه شي.

د یوه سیستم زوړوالی د حقیقت شواهد نه دي.

د یوه سیستم ځواکمنتیا د حقیقت شواهد نه دي.

د یوه سیستم رسمي‌والی د حقیقت شواهد نه دي.

د نسلونو په اوږدو کې د یوه سیستم تکرارېدل د حقیقت شواهد نه دي.

دا چې یو سیستم د پیسو، حیثیت، واک، وېرې یا ځواک له خوا خوندي کېږي، د حقیقت شواهد نه دي.

نو خلک باید وپوښتي:

کوم شواهد یې ملاتړ کوي؟

کوم شواهد ورسره تناقض لري؟

کوم شواهد نشته؟

کوم شواهد له پامه غورځول شوي؟

سیستم کوم چلند ښیي؟

کله چې سیستم ننګول کېږي، څه کوي؟

ایا ځواب ورکوي؟

ایا سمون کوي؟

ایا دړه کوي؟

ایا خپل ځان خوندي کوي؟

ایا حقیقت تولیدوي؟

که اطاعت تولیدوي؟

همدلته د شواهدو معیار مستقیم د نړۍ له چاپېریال سره تړل کېږي.

شواهد یوازې پر ویناوو نه پلي کېږي.

پر سیستمونو پلي کېږي.

پر قوانینو پلي کېږي.

پر واک پلي کېږي.

پر لقبونو پلي کېږي.

پر چلند پلي کېږي.

پر روایتونو پلي کېږي.

پر تکرارېدونکو بڼو پلي کېږي.

پر د وېرې پر بنسټ وړاندې کولو پلي کېږي.

پر مخالفو روايتونو پلي کېږي.

پر جوړ، بدل، ټاکل شوو يا توليد شوو موادو پلي کېږي.

همدا لامل دی چې د شواهدو معيار په زده کړه کې له ورکو لارو څخه يوه ده.

له دې پرته، خلکو ته په سيستمونو کې فعاليت کول ورښوول کېدای شي، بې له دې چې کله هم ورته ورښوول شي څنګه وپوښتي ايا دغه سيستمونه د حقيقت، شواهدو، پوشانۍ او چلند له خوا ملاتړ کېږي.

د شواهدو معيار د دې لپاره موجود دی چې بې‌ملاتړه معلومات د منل شوي حقيقت په توګه ونه منل شي.

دا له خلکو سره مرسته کوي چې له منلو څخه د څېړنې پر لور حرکت پيل کړي.

دا له خلکو سره مرسته کوي چې له باور څخه د پوهې پر لور ولاړ شي.

دا له خلکو سره مرسته کوي چې د تکرار شوو معلوماتو له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېريال زده‌کوونکو ته واوړي.

شواهد د وخت په اوږدو کې

د دې برخې لومړۍ برخه تشريح کړه چې معلومات، لقبونه، واک، معاش لرونکې دندې، سيستمونه، ليکل شوي ريکارډونه، تکرار شوې کيسې، په ميراث اخيستل شوي باورونه، د وېرې پر بنسټ وړاندې کول، مخالف روايتونه، او جوړ، بدل، ټاکل شوي يا توليد شوي مواد په اوتومات ډول شواهد نه دي.

دې دا هم تشريح کړه چې شواهد د پوښتنې هرکلی کوي.

دا برخه اوس دې ته ځي چې شواهد د وخت په اوږدو کې څنګه بايد وڅېړل شي.

د شواهدو معيار يوازې يوه شېبه نه څېړي.

دا هغه څه څېړي چې د وخت په اوږدو کې ښودل کېږي.

يوه وينا ګمراه کوونکې کېدای شي.

يو ريکارډ نيمګړی کېدای شي.

يوه تشريح انتخابي کېدای شي.

يو ځواب له پراخې بڼې څخه ډېر کولای شي.

ځنډېدلې وينا د هغه څه د بدلولو لپاره کارېدلی شي چې په هماغه وخت کې ښودل شوي وو.

همدا لامل دی چې شواهد بايد د وخت په اوږدو کې وڅېړل شي.

خلک بايد وپوښتي:

د وخت په اوږدو کې څه ښودل شوي؟

کله ښودل شوي؟

ايا په هماغه وخت کې ښودل شوي؟

ايا له پېښې وروسته ثبت شوي؟

ايا وروسته تشريح شوي؟

ايا وروستۍ تشريح د هماغه وخت له شواهدو سره سمون لري؟

ايا شواهد يوشان پاتې شوي؟

ايا چلند يوشان پاتې شوی؟

ايا کيسه بدله شوې؟

ايا تشريح بدله شوې؟

ايا هماغه بڼه بيا تکرار شوې؟

ایا تناقض څرګند شوی؟

ایا شواهد ورزیات شوي؟

ایا شواهد لرې شوي؟

ایا شواهد له پامه غورځول شوي؟

له ننګونې وروسته څه وشول؟

ځنډېدلو تشریحاتو ته باید هېڅکله اجازه ور نه کړل شي چې په ترتیب ښودل شوي د هماغه وخت شواهد له منځه یوسي یا پرې غالب شي.

دا ځکه مهمه ده چې حقیقت باید پر یوه جلا شېبه تکیه ونه کړي، کله چې اوږده بڼه بل څه ښیي.

د وخت په اوږدو کې شواهد له خلکو سره د بڼو په لیدلو کې مرسته کوي.

دا له خلکو سره د تناقض په لیدلو کې مرسته کوي.

دا له خلکو سره د هغه څه په لیدلو کې مرسته کوي چې خوندي ساتل کېږي.

دا له خلکو سره د هغه څه په لیدلو کې مرسته کوي چې ترې ډډه کېږي.

دا له خلکو سره مرسته کوي ووینې ایا خبرې، چلند، ریکارډونه، وخت او پایلې سره سمون لري.

نو د شواهدو معیار خلکو ته ورزده کوي چې شواهد د یوې لړۍ د برخې په توګه وڅېړي، نه د معلوماتو د بې اړیکې ټوټو په توګه.

چلند د شواهدو په توګه

خبرې کافي نه دي.

هغه څه چې خلک یې وايي باید له هغه څه سره پرتله شي چې خلک یې کوي.

چلند هغه څه ښکاره کولای شي چې ویناوې یې پټوي.

چلند هغه څه ښکاره کولای شي چې لقبونه یې خوندي کوي.

چلند هغه څه ښکاره کولای شي چې سیستمونه ترې ډډه کوي.

چلند هغه څه ښکاره کولای شي چې پیسې، وابستګي، وېره، مقام، شهرت یا انګېزه یې بڼه کوي.

یو کس ویلای شي چې له حقیقت څخه عمل کوي.

یو سیستم ویلای شي چې له عدالت څخه عمل کوي.

یو بنسټ ویلای شي چې له پاملرنې څخه عمل کوي.

یوه معاش لرونکې دنده ویلای شي چې له مسؤلیت څخه عمل کوي.

یو لقب ویلای شي چې له واک څخه عمل کوي.

خو د شواهدو معیار پوښتي چې ایا چلند د ادعا ملاتړ کوي.

خلک باید وپوښتي:

ایا چلند له خبرو سره سمون لري؟

ایا عمل له ادعا سره سمون لري؟

کله چې سیستم ننګول کېږي، ایا ځواب ورکوي؟

کله چې واک ته شواهد وښودل شي، ایا سمون کوي؟

ایا معاش لرونکې دنده حقیقت خوندي کوي؟

که مقام، سیستم، پیسې، شهرت یا روایت خوندي کوي؟

ایا چوپتیا له ادعا سره تناقض لري؟

ایا ډډه کول له ادعا سره تناقض لري؟

ایا ځنډ له ادعا سره تناقض لري؟

ایا لرې کول، بندول، ردول یا سزا له ادعا سره تناقض لري؟

د وخت په اوږدو کې چلند د شواهدو له تر ټولو روښانه لارو څخه یوه کېدای شي، ځکه چلند ښيي خلک او سیستمونه په رښتیا څه کوي، نه یوازې دا چې څه وايي.

که خبرې او چلند سره جلا شي، د شواهدو معیار باید دا جلاوالی وپوښتي.

که یوه ادعا یو څه وايي خو چلند بیا بیا بل څه ښيي، چلند باید وڅېړل شي.

له ننګونې وروسته شواهد

د شواهدو معیار باید دا هم وڅېړي چې د معلوماتو له ننګونې وروسته څه پېښېږي.

ډېرې ادعاوې تر هغه قوي ښکاري چې شواهد ترې وغوښتل شي.

ډېر سیستمونه تر هغه رښتیني ښکاري چې د ځواب غوښتنه ترې وشي.

ډېر لقبونه تر هغه باوري ښکاري چې ادعاوې یې وڅېړل شي.

ډېر روایتونه تر هغه ثابت ښکاري چې تناقضونه وښودل شي.

ننګونه د شواهدو معیارونه افشا کوي.

شواهد د پوښتنې هرکلی کوي، ځکه پوښتنه کول هغه څه پیاوړي کوي چې رښتیا دي او هغه څه افشا کوي چې کمزوري، ورک، متناقض یا بې‌ملاتړه دي.

بې‌ملاتړه معلومات ډېری وخت د پوښتنې پر وړاندې مقاومت کوي، ځکه پوښتنه کول هغه څه ګواښي چې په سمه توګه ملاتړ کېدای نه شي.

خلک باید وپوښتي:

کله چې شواهد غوښتل کېږي، څه پېښېږي؟

ایا شواهد وړاندې کېږي؟

ایا پوښتنې ته ځواب ورکول کېږي؟

ایا موضوع سمه کېږي؟

ایا تناقض ته ځواب ویل کېږي؟

ایا شواهد له پامه غورځول کېږي؟

ایا پوښتنه کوونکی کس تر برید لاندې راځي؟

ایا چوپتیا کارول کېږي؟

ایا د شواهدو پر ځای واک کارول کېږي؟

ایا د حقیقت پر ځای پروسه کارول کېږي؟

ایا موضوع دومره ځنډول کېږي چې خلک پوښتنه کول بند کړي؟

ایا د شواهدو د څېړلو پر ځای سیستم خوندي کېږي؟

له ننګونې وروسته څه پېښېږي مهم دي، ځکه ځواب په شواهدو بدلېږي.

ځواب ورکول شواهد کېدای شي.

سمون کول شواهد کېدای شي.

له ځواب څخه انکار شواهد کېدای شي.

ډډه کول شواهد کېدای شي.

چوپتیا شواهد کېدای شي.

تناقض شواهد کېدای شي.

ساتنه شواهد کېدای شي.

تکراري بې‌ځوابه پاتې کېدل شواهد کېدای شي.

د شواهدو معیار خلکو ته ورزده کوي چې یوازې اصلي ادعا ونه څېړي، بلکې هغه چلند هم وڅېړي چې د ادعا له پوښتل کېدو وروسته رامنځته کېږي.

شواهد، مهالوېش او څواب

د شواهدو معیار دا هم غواړي چې خلک شواهد د مهالوېش او څواب په اوږدو کې تعقیب کړي.

شواهد باید له دې څخه جلا نه شي چې کله وښودل شول، له کومه راغلل، چا ولیدل، چا ترلاسه کړل، چا یې د ننګولو امکان درلود، او وروسته څه وشول.

خلک باید وپوښتي:

دا کله وښودل شول؟

دا چېرته وښودل شول؟

دا چا تولید کړل؟

دا چا ترلاسه کړل؟

دا چا ولیدل؟

څوک وننګول شو؟

چا د څواب ورکولو فرصت درلود؟

چا د سمون فرصت درلود؟

چا د رد یا ناسم ثابتولو فرصت درلود؟

څوک چوپ پاتې شول؟

وروسته څه وشول؟

کوم چلند ورپسې راغی؟

کومه بڼه دوام وکړه؟

دا ځکه مهمه ده چې کله شواهد له خپل مهالوېش څخه جلا شي، کمزوري کېدای شي.

شواهد هغه وخت هم کمزوري کېدای شي چې خلک له پامه وغورځوي چا ولیدل، چا ترلاسه کړل، چا د ځواب فرصت درلود، او وروسته څه وشول.

د هماغه وخت شواهد مهم دي، ځکه ښيي په هغه وخت کې څه ځای پر ځای، ښودل، ثبت، ننګول یا ښکاره کړل شول.

ځنډېدلې تشریحګانې باید د هغه څه پر وړاندې وپوښتل شي چې په هماغه وخت کې ښودل شوي وو.

خلک باید وپوښتي:

ایا وروستۍ تشریح د هماغه وخت له شواهدو سره سمون لري؟

ایا وروستۍ وینا هغه څه له سره لیکي چې ښودل شوي وو؟

ایا وروستی ریکارډ له هغه څه څخه ډډه کوي چې ننګول شوي وو؟

ایا وروستۍ تشریح شرایط او زمینه لرې کوي؟

ایا مهال‌وېش د ادعا ملاتړ کوي؟

ایا له ښکاره کېدو وروسته چلند د ادعا ملاتړ کوي که ورسره تناقض لري؟

د شواهدو رښتینی معیار یوازې دا نه پوښتي چې یو څه موجود دي که نه.

دا پوښتي چې هغه د پراخ ریکارډ دننه څنګه موجود دي.

دا پوښتي چې شواهد کله په ترتیب کې کېښودل شي څه ښيي.

دا پوښتي چې ایا مهال‌وېش د ادعا ملاتړ کوي.

دا پوښتي چې ایا له ښکاره کېدو وروسته چلند د ادعا ملاتړ کوي که ورسره تناقض لري.

همدا ډول خلک یوازې د معلوماتو د راټولولو پر ځای له شواهدو څخه زده کړه پیلوي.

ليدل شوي، پټ، ورک او متناقض

د شواهدو معيار بايد خلکو ته ورزده کړي چې هغه څه چې ښودل کېږي له هغه څه سره پرتله کړي چې نه ښودل کېږي.

خلک ډېرى وخت د هغو شواهدو له خوا رهبري کېږي چې مخې ته يې ايښودل کېږي.

خو هغه څه چې نشته، همدومره مهم کېداى شي.

هغه څه چې پټ دي، همدومره مهم کېداى شي.

هغه څه چې ورسره تناقض شته، همدومره مهم کېداى شي.

هغه څه چې له پوښتنې څخه خوندي کېږي، همدومره مهم کېداى شي.

خلک بايد وپوښتي:

څه ښودل کېږي؟

څه نه ښودل کېږي؟

څه نشته؟

څه پټ دي؟

څه ملاتړ نه لري؟

څه ورسره تناقض لري؟

څه خوندي کېږي؟

له څه ډډه کېږي؟

څه لرې کړل شوي؟

څه بې ځوابه پاتې دي؟

دا ځکه مهمه ده چې خلک د انتخابي شواهدو له خوا رهبري کېداى شي.

هغوی ته د انځور یوه برخه ښودل کېدای شي، په داسې حال کې چې پاتې برخه پټه وي.

هغوی ته یوه وینا ښودل کېدای شي، په داسې حال کې چې چلند ورسره تناقض ولري.

هغوی ته یو ریکارډ ښودل کېدای شي، په داسې حال کې چې مهالوېش له پامه غورځول شوی وي.

هغوی ته واک ښودل کېدای شي، په داسې حال کې چې شواهد نه وي.

هغوی ته ډاډ ښودل کېدای شي، په داسې حال کې چې ملاتړ نه وي.

د شواهدو معیار له خلکو سره مرسته کوي چې له انتخابي وړاندې کولو هاخوا ووینې.

دا له خلکو سره مرسته کوي چې هغه څه چې ښودل کېږي له هغه څه سره پرتله کړي چې ورک، پټ، متناقض، ترې ډډه شوې، یا خوندي شوي دي.

د شواهدو وړاندې کول، وېره او اطاعت

د شواهدو معیار باید دا هم وپوښتي چې شواهد څنګه وړاندې کېږي.

هر څومره چې د شواهدو وړاندې کوونکی میکانیزم ځواکمن وي، هماغومره خپله د شواهدو پوښتنه کول مهم کېږي.

خلکو ته وېره ښودل کېدای شي او داسې رهبري کېدای شي چې خپله د وېرې چاپېریال د شواهدو په توګه واخلي.

وېره بېړنۍ اړتیا رامنځته کولای شي.

وېره اطاعت رامنځته کولای شي.

وېره پوښتنه کول درولای شي.

وېره خلک دې ته اړ کولای شي چې کمزوري، نیمګړي، انتخابي یا بې‌ملاتړه شواهد د سمې خبرې تر مخه ومني.

وېره خلک دې ته اړ کولای شي چې لقبونه، سیستمونه، معاش لرونکې دندې، رسمي ویناوې، تکراري خبرداري او عامه فشار تعقیب کړي، بې له دې چې وپوښتي ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

خو وېره شواهد نه ده.

بېړنۍ اړتیا شواهد نه ده.

رسمي فشار شواهد نه دي.

تکراري خبرداري شواهد نه دي.

د پیسو په بدل کې اطاعت شواهد نه دي.

ډلهییز تکرار شواهد نه دي.

د شواهدو معیار باید وپوښتي چې ایا خلکو ته شواهد ښودل کېږي، که داسې وېره ښودل کېږي چې د شواهدو پرته یې منلو ته اړ کړي.

خلک باید وپوښتي:

کوم شواهد ښودل کېږي؟

څنګه وړاندې کېږي؟

کومه وېره ورسره تړل کېږي؟

کوم غبرګون رامنځته کېږي؟

کوم شواهد نشته؟

کوم شواهد متناقض دي؟

کوم شواهد له پوښتنې څخه خوندي کېږي؟

ایا له خلکو سره د پوهېدو مرسته کېږي؟

که خلک اطاعت ته ټېل وهل کېږي؟

،دا له احساساتي اغېز، د روایت او واقعیت پرتله، او رواني اغېز سره ګډې برخې لري خو دلته ځکه تړاو لري چې د شواهدو معیار باید وپوښتي ایا وېره د شواهدو د بدیل په توګه کارول کېږي.

مخالف روایت او د شواهدو معیار

د شواهدو معیار باید مخالف روایتونه هم وپوښتي.

خلک کولای شي یو ناسم روایت وویني، رد یې کړي، او بیا مخالف روایت ومني ځکه د لومړي پر ضد ښکاري.

خو مخالفت شواهد نه دي.

مخالف روایت بیا هم جوړېدای شي.

مخالف روایت بیا هم تمویلېدای شي.

مخالف روایت ته بیا هم رسېدنه ورکول کېدای شي.

مخالف روایت بیا هم کنټرولېدای شي.

مخالف روایت بیا هم خلک د شواهدو پرته باور ته رسولای شي.

خلک له یوې جوړې شوې کیسې وتلای شي او سمدستي بلې جوړې شوې کیسې ته ننوتلای شي.

نو د شواهدو معیار باید هم روایت او هم مخالف روایت وپوښتي.

خلک باید وپوښتي:

کوم شواهد د مخالف روایت ملاتړ کوي؟

له کومه راغلی؟

چا ورته رسېدنه ورکړې؟

د دې له باور کېدو څخه څوک ګټه اخلي؟

ایا دا له خلکو سره د شواهدو په څېړنه کې مرسته کوي؟

که یوازې خلک له یوه باور څخه بل باور ته لېږدوي؟

ایا سرچینه او اصل پوښتي؟

ایا د شواهدو معیار پوښتي؟

ایا انګېزه او ګټه پوښتي؟

ایا هماغه معیار هر ځای پلي کوي؟

د شواهدو معیار باید اجازه ور نه کړي چې خلک یو بې‌ملاتړه باور په بل بې‌ملاتړه باور بدل کړي.

لار له یوه روایت څخه بل روایت ته نه ده.

لار له بې‌ملاتړه باور څخه د شواهدو پر بنسټ پوښتنه کولو، لیدلو، پوهېدو، زده کړې او خپلواک فکر ته ده.

AI تولید شوي شواهد او د سرچینې تاریخ،

د شواهدو معیار باید خلک دې ته هم چمتو کړي چې هغه شواهد وپوښتي چې جوړ، بدل، لنډیز، ټاکل، له سره چوکاټ‌بندي یا تولید کېدای شي.

هر څومره چې تولید شوي شواهد قانع کوونکي کېږي، هماغومره سرچینه او اصل مهم کېږي.

AI کولای شي ناسم شواهد رښتیني وښيي.

AI کولای شي ناسمې کیسې داسې وښيي لکه ملاتړ چې لري.

AI کولای شي ناسم انځورونه، غږونه، اسناد، لنډیزونه او تشریحګانې باوري ښکاره کړي.

AI د شواهدو د پېټولو، له سره چوکاټ‌بندۍ، لنډیز، انتخاب یا تحریف لپاره هم کارول کېدای شي.

نو د AI له خوا جوړ یا د AI له لارې وړاندې شوي معلومات باید له خپرېدو پرته شواهد ونه ګڼل شي.

دا ببرته مستقیم له سرچینې او اصل سره تړاو لري.

سرچینه او اصل پوښتي:

دا شواهد له کومه راغلي؟

دا لومړی څل کله موجود وو؟

چا تولید کړل؟

کوم تاریخ لري؟

ایا مخکې له دې ښکاره وو چې د جوړولو، بدلولو یا تولیدولو وسایل موجود شي؟

بیا د شواهدو معیار پوښتي:

ایا دغه تاریخ خپرل کېدای شي؟

ایا مهال‌وېش یې ملاتړ کوي؟

ایا اصلي سرچینه یې کتل کېدای شي؟

ایا شواهد له جوړ، بدل، لنډیز شوو یا له سره چوکاټ‌بندي شوو موادو څخه جلا کېدای شي؟

هغه شواهد چې د AI د لاس‌وهنې تر مخه روښانه تاریخ لري، له هغو شواهدو سره توپیر لري چې یوازې وروسته له دې راڅرګندېږي چې د جوړولو، بدلولو یا تولیدولو وسایل موجود شوي وي.

خلک باید وپوښتي:

دا شواهد څه شي جوړ کړي؟

ایا جوړ شوي وو؟

ایا بدل شوي وو؟

ایا لنډیز شوي وو؟

ایا انتخاب شوي وو؟

ایا له خپل اصلي سیاق څخه ایستل شوي وو؟

ایا اصل یې څېړل کېدای شي؟

ایا سرچینه یې کتل کېدای شي؟

ایا مهال‌وېش یې کتل کېدای شي؟

ایا چلند یې ملاتړ کوي؟

ایا پراخ شواهدي ریکارډ یې ملاتړ کوي؟

د شواهدو معیار باید له خلکو سره مرسته وکړي چې وپوښتي ایا شواهد ویني، که داسې تولید شوی وړاندې کول ویني چې د شواهدو په څېر ښکاري.

د شواهدو معیار او بشري پرمختګ

د شواهدو معیار یوازې د جلا ادعاوو د ثابتولو یا ناسم ثابتولو خبره نه ده.

دا د بشري پرمختګ د ورکې لارې یوه برخه ده.

د شواهدو معیار یوازې د شواهدو د پوښتلو خبره نه ده.

خبره دا ده چې انسانیت د وړاندې کولو او حقیقت ترمنځ ګډوډي ونه کړي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې وړاندې کول له حقیقت سره، وېره له شواهدو سره، واک له حقیقت سره، تکرار شوې کیسې له شواهدو سره ګډېږي، او بې‌ملاتړه معلومات راتلونکو نسلونو ته په میراث پاتې کېږي.

د شواهدو معیار د دې لپاره موجود دی چې د دې لارې تکرار ودروي.

دا د پوهې پر لور د لارې په ساتنه کې مرسته کوي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې تر منلو مخه ورو شي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې هغه څه وخېږي چې ښودل کېږي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې هغه څه پام کړي چې نشته.

دا خلکو ته ورزده کوي چې خبرې له چلند سره پرتله کړي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې شواهد د وخت په اوږدو کې تعقیب کړي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې له ننګونې وروسته ځواب ولټوي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې د وېرې پر بنسټ وړاندې کول ولټوي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې مخالف روایتونه ولټوي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې تولید شوي یا بدل شوي شواهد ولټوي.

دا خلکو ته ورزده کوي چې هماغه معیار هر ځای پلي کړي.

همدا ډول د شواهدو معیار له سرچینې او اصل څخه خپل بنسټ اخلي.

سرچینه او اصل له خلکو سره مرسته کوي چې ولټوي معلومات، سیستمونه، کیسې، لقبونه، چلند او تکرارېدونکې بڼې له کومه راغلي.

بیا د شواهدو معیار له خلکو سره مرسته کوي وازمویي چې ایا شواهد د هغه څه ملاتړ کوي چې ادعا کېږي، ښودل کېږي، تکرارېږي، خوندي کېږي، ننګول کېږي، پټول کېږي یا ورسره تناقض شته.

همدا ډول خلک له باور څخه څېړنې ته ځي.

همدا ډول خلک له څېړنې څخه لیدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له لیدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د بې‌ملاتړه معلوماتو له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

د شواهدو معیار ځکه مهم دی چې موخه یوازې د شواهدو پوښتنه کول نه دي.

موخه دا ده چې د نړۍ په چاپېریال کې له ښودل شوو شواهدو څخه د زده کړې لپاره د انسانیت وړتیا ښه شي.

د شواهدو له معیار پرته، خلک بې‌ملاتړه معلومات په میراث اخیستلای او د حقیقت په توګه یې تکرارولای شي.

د شواهدو له معیار سره، خلک لیدل پیلولای شي چې څه ملاتړ لري، څه نشته، څه متناقض دي، څه خوندي کېږي، څه تولید شوي، څه د وېرې پر بنسټ دي، او څه باید نور هم وپوښتل شي.

همدا لامل دی چې د شواهدو معیار د بشري پرمختګ د ورکې لارې دننه ځای لري.

برخه ۳ - انګېزه او ګټه

انګېزه او ګټه په رښتیا څه دي

لومړی برخې ثابته کړه چې خلک باید یوازې د نړی د چاپېریال محصولات نه شي، بلکې ترې زده کړه وکړي.

دویمې برخې ثابته کړه چې خلک باید وځېړي ایا شواهد د هغه څه ملاتړ کوي چې ادعا کېږي، تکرارېږي، خوندي کېږي، وړاندې کېږي یا پلي کېږي.

درېیمه برخه اوس انګېزې او ګټې ته ځي.

انګېزه او ګټه ځکه موجوده ده چې خلک تر هغه د انساني چلند په سمه پوهه نه شي رسېدای چې ونه پوهېږي کوم چلند ته انعام ورکول کېږي، کوم چلند خوندي کېږي، پر کوم څه تکیه کېږي، یا د څه له لاسه ورکولو وېره شته.

خلکو ته ډېری وخت د کړنو کتل ورښوول کېږي.

هغوی ته نه ورښوول کېږي چې وپوښتي دغه کړنې څه شی پرمخ وړي.

خلکو ته ډېری وخت د پایلو کتل ورښوول کېږي.

هغوی ته نه ورښوول کېږي چې هغه انګېزې وپوښتي چې دغه پایلې رامنځته کوي.

خلکو ته پر سیستمونو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته نه ورښوول کېږي چې وپوښتي دغه سیستمونه له دوام څخه څه ترلاسه کوي.

خلکو ته ډېری وخت د افرادو قضاوت ورښوول کېږي.

هغوی ته نه ورښوول کېږي چې هغه میکانیزمونه وپوښتي چې فرد بڼه کوي.

انګېزه او ګټه خلکو ته ورزده کوي چې وپوښتي:

څوک ګټه ترلاسه کوي؟

څوک ترې مستفیدېږي؟

څوک پرې متکي دي؟

څوک یې خوندي کوي؟

څوک یې د له لاسه ورکولو وېره لري؟

چا ته د دې لپاره انعام ورکول کېږي؟

چا ته د دې لپاره پیسې ورکول کېږي؟

څوک د دې په دوام کې ونډه لري؟

خلک یوازې د نړۍ په چاپېریال کې ژوند نه کوي.

هغوی د انګېزو له خوا بڼه شوي چلند له لارې د هغه په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي.

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې انسانیت هماغه نړۍ تکراروي.

خلک هماغه نړۍ بیا بیا ځکه نه جوړوي چې بد دي.

هغوی هماغه نړۍ بیا بیا ځکه جوړوي چې انګېزې یې بیا بیا د هغې د بیا جوړولو لپاره انعاموي.

انسانیت ډېری وخت هماغه نړۍ بیا رامنځته کوي، بې له دې چې په بشپړ ډول درک کړي په څه کې ونډه اخلي.

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې د نړۍ تکرارېدونکې ستونزې دوام کوي.

پیسې، وابستګي او د نړۍ چاپېریال

پیسې د انساني چلند د بڼه کولو له تر ټولو لویو میکانیزمونو څخه دي.

پیسې وابستګي رامنځته کولای شي.

وابستګي اطاعت رامنځته کولای شي.

اطاعت چوپټیا رامنځته کولای شي.

چوپټیا سیستمونه خوندي کولای شي.

سیستمونه څکه دوام کولای شي چې خلک پرې متکي وي.

خلکو ته ډېری وخت ورښوول کېږي چې پیسو ته یوازې د معاش په توګه وګوري.

خو پیسې چلند هم بڼه کوي.

پیسې پر هغه څه اغېز کولای شي چې خلک یې وايي.

پیسې پر هغه څه اغېز کولای شي چې خلک یې نه وايي.

پیسې پر هغه څه اغېز کولای شي چې خلک یې تکراروي.

پیسې پر هغه څه اغېز کولای شي چې خلک یې خوندي کوي.

پیسې پر هغه څه اغېز کولای شي چې خلک یې له پوښتلو ډډه کوي.

پیسې پر هغه څه اغېز کولای شي چې خلک یې پلي کوي.

پیسې پر هغه څه اغېز کولای شي چې خلک یې دوام ته اجازه ورکوي.

پیسې پر هغه څه اغېز کولای شي چې خلک یې عادي ګرځوي.

خلک باید وپوښتي:

چا ته پیسې ورکول کېږي؟

څوک یې ورکوي؟

د څه لپاره ورته پیسې ورکول کېږي؟

د څه د نه پوښتلو لپاره ورته پیسې ورکول کېږي؟

د څه د تکرار لپاره ورته پیسې ورکول کېږي؟

د څه د پلي کولو لپاره ورته پیسې ورکول کېږي؟

د څه د ساتنې لپاره ورته پیسې ورکول کېږي؟

که ننګونه وکړي، څه پېښېږي؟

که افشا يې کړي، څه پېښېږي؟

پیسې اړ نه دي چې هر فکر کنټرول کړي.

وابستګي کافي کېدای شي.

خلک کولای شي د انګېزو محصولات شي، بې له دې چې کله هم په بشپړ ډول يې درک کړي.

انساني انعامونه، تړاو او ځان برابرول

خلک يوازې د پیسو له خوا نه اغېزمنېږي.

خلک د دې شیانو له خوا هم اغېزمنېدای شي:

منل کېدل.

شهرت.

پېژندنه.

پام.

حیثیت.

تایید.

تړاو.

ارامي.

امنیت.

له نیوکې څخه ډډه کول.

له رد څخه ډډه کول.

له بېلولو څخه ډېره کول.

خلک ډېرې وخت نه پوښتي:

»«ایا دا رښتیا دي؟

هغوی پر ځای ښایي وپوښتي:

»«نور خلک څه کوي؟

»«ایا خلک به ما ومني؟

»«که مخالفت وکړم، ایا بیا هم به د ډلې برخه پاتې شم؟

یوازې درېدو وېره د پوهېدو له غوښتنې څخه پیاوړې کېدای شي.

خلک ښایي خپل چلند بدل کړي څو تایید ترلاسه کړي، له بېلولو ډډه وکړي، خپل تړاو وساتي، او له هغو چاپېریالونو سره ځان برابر کړي چې فکر کوي پرې متکي دي.

خلک ورو ورو اجازه ورکولای شي چې تړاو له پوهېدو څخه مهم شي.

خلک باید وپوښتي:

ایا زه حقیقت تعقیبوم؟

که خلک تعقیبوم؟

ایا زه په خپلواکه توګه فکر کوم؟

که یوازې هڅه کوم ځان برابر کړم؟

کله چې خلک خپلواک فکر بند کړي، څوک ګټه اخلي؟

کوم چلندونه نقل کېږي؟

کوم چلندونه عادي ګرځول کېږي؟

خلک خلک نقلوي

خلک ډېری وخت له نورو خلکو څخه چلند په میراث اخلي.

خلک دا شیان نقلوي:

ژبه.

نظرونه.

رواجونه.

د ژوند طریقې.

ظاهري بڼې.

چلندیز دریځونه.

عادتونه.

ټولنیز چلندونه.

انلاین چلندونه.

لازماً ځکه نه چې هغوی په خپلواکه توګه درک کړي وي، بلکې ځکه چې دا عادي، مشهور، بریالي یا منل شوي ښکاري.

تکرار شوی چلند یوازې ځکه عادي ګرځېدای شي چې کافي خلک یې کوي.

ځان برابرول عادي کېدای شي.

عادي کول په تکرار بدلېدای شي.

تکرار په میراثي چلند بدلېدای شي.

په میراث اخیستل شوی چلند په منل شوي واقعیت بدلېدای شي.

هر څومره چې چلند اوږد تکرارېږي، هماغومره تر شا میکانیزم یې نه لیدل کېدای شي.

خلک ښايي پوښتنه کول بند کړي، ځکه خپله تکرار د حقیقت بڼه رامنځته کولای شي.

سطحي چاپېريالونه

اوسني چاپېريالونه خلک هڅولای شي چې بڼه له پوهېدو څخه مهمه وګڼي.

خلک ښايي په دې شيانو بوخت شي:

ښکلي ښکاري.

انلاین ښکلي ښکاري.

ډېر بریالي ښکاري.

ډېر خوشحاله ښکاري.

ډېر مشهور ښکاري.

نور د دوی په اړه څه فکر کوي.

خلک ښايي د خپل ځان ایډیالي بڼې وړاندې کړي، په داسې حال کې چې واقعیت پټوي.

مصنوعي موسکا د رښتینې هوساینې ځای نیولای شي.

ښودل شوی بریالیتوب د حقیقت ځای نیولای شي.

انلاین هویت د اصلي‌والي ځای نیولای شي.

انځور له پوهېدو څخه مهم کېدای شي.

خلک تړلي ښکاره کېدای شي، په داسې حال کې چې ځان یوازې احساسوي.

خلک خوشحاله ښکاره کېدای شي، په داسې حال کې چې ناخوښ وي.

خلک بریالي ښکاره کېدای شي، په داسې حال کې چې په شخصي ډول له ستونزو سره مخ وي.

کله چې بنه له حقیقت څخه مهمه شي، سطحي چاپېریالونه رامنځته کېدای شي.

شهرت، حیثیت او پرتله

خلک ښایي ځان له نورو سره پرتله کړي.

ډېرې پیسې.

ډېر شتمنۍ.

ډېر تعقیبوونکي.

لوړ حیثیت.

ډېر پام.

ډېره پېژندنه.

دا د پوهېدو پرته د پرتله کولو بېپایه دورې رامنځته کولای شي.

شهرت شواهد نه دي.

پام شواهد نه دي.

تعقیبوونکي شواهد نه دي.

حیثیت شواهد نه دي.

دا چې یو څه په پراخه کچه لیدل کېږي، په اوتومات ډول یې رښتیا نه کوي.

خلک ښکارهوالی له حقیقت سره، شهرت له سمون سره، او اغېز له اعتبار سره غلط اخیستلای شي.

وېره، چوپتیا او تړاو

خلک ښایي له پوښتنې کولو ډډه وکړي، ځکه پوښتنه کول د تړاو ګواښلای شي.

خلک ښايي له دې وېرېږي:

نیوکه.

ملنډې.

رد.

بېلول.

شرمندګي.

یوازیتوب.

د فرصتونو له لاسه ورکول.

یوازې درېدل.

وېره چوپتیا هڅولای شي.

چوپتیا تکرار خوندي کولای شي.

تکرار عادي ګرځېدای شي.

عادي شوی چلند راتلونکو نسلونو ته په میراث پاتې کېدای شي.

دوره کولای شي دوام وکړي، بې له دې چې خلک په بشپړ ډول درک کړي په څه کې ونډه اخلي.

خلک باید دا هم درک کړي چې انګېزې له حقیقت څخه پیاوړې کېدای شي.

خلک پوهېدای شي چې یو څه باید وپوښتل شي او بیا هم دوام ورکړي، ځکه انګېزې چلند خوندي کوي.

زده کړه، ښوونکي او د نړۍ تکرارول

زده کړه د انګېزې او ګټې له تر ټولو روښانه بېلګو څخه ده.

ښوونکي ډېری وخت د هماغه زده‌کړیز سیستم محصولات وي چې پخپله پکې ښوول شوي وو.

هغوی پکې زده کړه کړي.

هغوی پکې روزل شوي.

هغوی پکې معاش اخلي.

هغوی پکې ارزول کېږي.

هغوی پکې دندو ته ټاکل کېږي.

له هغوی تمه کېږي چې پکې ښوونه وکړي.

له هغوی تمه کېږي چې پکې معلومات وړاندې کړي.

له هغوی تمه کېږي چې پکې معلومات وارزوي.

خو هغوی ته نه ورښوول کېږي چې ماشومانو ته د شواهدو پر بنسټ هغه جوړښتي لار ورزده کړي چې خپله د نړۍ چاپېریال پرې وپوښتي.

دا د ښوونکو پر ضد برید نه دی.

خبره د سیستم د پوهېدو ده.

ښوونکي د هماغې نړۍ د تکرار په برخه کې ونډه‌وال کېدای شي، ځکه په هماغه انګېزه‌چلوونکي چاپېریال کې فعالیت کوي.

زده کړه کولای شي هماغه نړۍ بیا بیا رامنځته کړي، بې له دې چې کله یې نیت ولري.

خلک باید وپوښتي:

زده کړه څه ته انعام ورکوي؟

زده کړه څه تکراروي؟

زده کړه څه خوندي کوي؟

زده کړه له څه ډډه کوي؟

زده کړه د څه په ښوولو کې پاتې راځي؟

که زده کړه بدله شي، څه پېښېږي؟

که ماشومان خپله د نړۍ چاپېریال پوښتل زده کړي، څه پېښېږي؟

ولې انګېزه او ګټه مهمې دي

انګېزه او ګټه ځکه مهمې دي چې خلک تر هغه په سمه توګه نه شي درک کولای ولې انسانیت هماغه نړۍ تکراروي، څو نه وي پوه شوي څه شی دې تکرار ته انعام ورکوي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بنه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي:

څوک ګټه اخلي؟

څوک متکي دي؟

څوک یې خوندي کوي؟

څوک زیان ویني؟

دا انګېزه کوم چلند رامنځته کوي؟

دا چلند د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال لاندې فعال میکانیزمونه لیدل پیلوي.

همدا ډول خلک له باور څخه څېړنې ته ځي.

همدا ډول خلک له څېړنې څخه لیدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له لیدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د خپلو مخکينيو خلکو کارونه تکراروي، بې له دې چې درک کړي په څه کې ونډه اخلي.

همدا ډول خلک د انګېزه‌چلوونکو سيستمونو له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېريال زده‌کوونکو ته اوړي.

انګېزه او ګټه

انګېزه د وخت په اوږدو کې

د دې برخې لومړۍ برخه تشريح کړه چې خلک يوازې د نړۍ په چاپېريال کې ژوند نه کوي.

هغوی د انګېزو له خوا ښه شوي چلند له لارې د هغه په بيا رامنځته کولو کې مرسته کوي.

دا برخه اوس دې ته ځي چې انګېزې د وخت په اوږدو کې څنګه دوام کوي.

خلک تل خپلې انګېزې سمدستي نه افشا کوي.

د وخت په اوږدو کې چلند ډېرې وخت هغه افشا کوي.

يو کس ښايي يو څه ووايي خو بيا بيا بل ډول چلند وکړي.

يو سيستم ښايي ووايي چې د يوې موخې لپاره موجود دی، خو بيا بيا بل څه خوندي کړي.

يوه اداره ښايي بې‌طرفي ادعا کړي، خو بيا بيا هماغه پايلې توليد کړي.

يوه دنده ښايي مسؤليت ادعا کړي، خو بيا بيا اطاعت توليد کړي.

يو معاش لرونکی مقام ښايي حقيقت ادعا کړي، خو بيا بيا هغه سيستم خوندي کړي چې پرې متکي دی.

د وخت په اوږدو کې انګېزه له خلکو سره مرسته کوي هغه بڼې ووينې چې يوه شېبه يې پټولای شي.

خلک باید وپوښتي:

د وخت په اوږدو کې کوم چلند تکرار شوی؟

کومې پایلې تکرار شوې؟

کومې انګېزې لا هم خوندي پاتې دي؟

کومې انګېزې لا هم پټې دي؟

څوک بیا بیا ګټه اخلي؟

څوک بیا بیا له زیان څخه ځان ژغوري؟

څوک بیا بیا پیسې ترلاسه کوي؟

څوک بیا بیا حیثیت ترلاسه کوي؟

څوک بیا بیا خپل مقام ساتي؟

څوک بیا بیا له حساب ورکولو ځان ژغوري؟

څوک بیا بیا د هماغه چاپېریال په دوام کې ونډه اخلي؟

د وخت په اوږدو کې بڼې داسې انګېزې افشا کولای شي چې یوازې ویناوې یې نه شي تشریح کولای.

دا مستقیم د شواهدو له معیار سره تړاو لري.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا چلند د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې کومه انګېزه دا چلند ښه کوي.

په میراث اخیستل شوې دندې او تکراري ونډه

انګېزې د دندو له لارې په میراث پاتې کېدای شي.

یو کس ښایي یوې دندې ته داخل شي وروسته له دې چې بل کس ووځي، تقاعد شي، مړ شي یا بدل شي.

کس ښايي فکر وکړي چې يوازې يوه دنده اخلي.

خو دنده ښايي لا له وړاندې يوه بڼه ولري.

ښايي تکرار شوی چلند ولري.

ښايي تکرار شوې چوپتيا ولري.

ښايي تکرار شوې ساتنه ولري.

ښايي تکرار شوی پلي کول ولري.

ښايي تکرار شوی اطاعت ولري.

ښايي تکرار شوې ښوونه ولري.

ښايي تکرار شوی موافقت ولري.

بيا هغه کس چې دندې ته ننوځي ښايي هغه څه ته دوام ورکړي چې مخکينيو خلکو دوام ورکړی و.

همدا ډول د نړۍ چاپېريال د نسلونو له لارې تکرارېدای شي.

خلک اړ نه دي چې اصلي ميکانيزم پخپله جوړ کړي څو پکې ونډه واخلي.

هغوی يوه دنده په ميراث اخيستلای او د ميکانيزم په دوام کې مرسته کولای شي.

خلک بايد وپوښتي:

دې دندې مخکې له دې چې دا کس ورته داخل شي کوم چلند توليداوه؟

دا دنده اوس کوم چلند غواړي؟

کله چې دا کس ووځي، دا دنده به کوم چلند ته دوام ورکړي؟

دنده څه خوندي کوي؟

دنده څه تکراروي؟

دنده څه نه تشويقوي؟

دنده د خلکو د کومو پوښتنو مخه نیسي؟

دنده څه عادي ګرځوي؟

دا ځکه مهمه ده چې خلک کولای شي د تکراري زیان، تکراري چوپتیا، تکراري موافقت او تکراري سیستم‌ساتنې برخه شي، په داسې حال کې چې فکر کوي یوازې هماغه څه کوي چې مخکینیو خلکو کړي وو.

چوپتیا، ساتنه او انګېزه

چوپتیا د انګېزې له تر ټولو قوي نښو څخه یوه کېدای شي.

خلک ډېری وخت فکر کوي چوپتیا هېڅ معنا نه لري.

خو چوپتیا په چلند بدلېدای شي.

چوپتیا سیستمونه خوندي کولای شي.

چوپتیا پیسې خوندي کولای شي.

چوپتیا واک خوندي کولای شي.

چوپتیا وابستګي خوندي کولای شي.

چوپتیا شهرت خوندي کولای شي.

چوپتیا مقامونه خوندي کولای شي.

چوپتیا روایتونه خوندي کولای شي.

چوپتیا ناسم کارونه خوندي کولای شي.

خلک باید وپوښتي:

څوک چوپ پاتې کېږي؟

چوپتیا څه خوندي کوي؟

له چوپتیا څوک ګټه اخلي؟

که چوپتیا ختمه شي، څوک زیان ویني؟

که څوک خبرې وکړي، څه پېښېږي؟

له کومو پایلو سره مخ کېدای شي؟

کومې انګېزې خلک چوپ پاتې کېدو ته هڅوي؟

چوپتیا څه ته د دوام اجازه ورکړې؟

خلک ښایي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول هغه څه ګواښي چې پرې متکي دي.

خلک ښایي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول د هغوی عاید ګواښي.

خلک ښایي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول د هغوی شهرت ګواښي.

خلک ښایي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول په سیستم کې د هغوی مقام ګواښي.

خلک ښایي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول هغه دنده ګواښي چې په میراث یې اخیستې.

خلک ښایي چوپ پاتې شي، ځکه عادي کېدو هغوی ته ورښوولي چې پوښتنه ونه کړي.

نو چوپتیا په داسې چلند بدلېږي چې باید وپوښتل شي.

د له السه ورکولو وېره

خلک یوازې د هغه څه له امله عمل نه کوي چې ترلاسه یې کوي.

خلک د هغه څه له امله هم عمل کوي چې د له لاسه ورکولو وېره یې لري.

د له لاسه ورکولو وېره کولای شي چلند دومره پیاوړی بڼه کړي لکه خپله ګټه.

خلک ښایي د دې شیانو له لاسه ورکولو وېره ولري:

پیسې.

دنده.

حیثیت.

مقام.

تړاو.

تایید.

ساتنه.

واک.

اغېز.

امنیت.

شهرت.

راتلونکی.

د له لاسه ورکولو وېره کولای شي پوښتنه کول د پیل تر مخه ودروي.

د له لاسه ورکولو وېره چوپتیا رامنځته کولای شي.

د له لاسه ورکولو وېره تعقیب رامنځته کولای شي.

د له لاسه ورکولو وېره اطاعت رامنځته کولای شي.

د له لاسه ورکولو وېره خلک په هغو کارونو کې ګډون ته رسولای شي چې ښایي په بشپړ ډول ورسره موافق نه وي.

خلک باید وپوښتي:

دا کس د څه له لاسه ورکولو وېره لري؟

دا دنده د څه له لاسه ورکولو وېره لري؟

دا سیستم د څه له لاسه ورکولو وېره لري؟

که خلک باور بند کړي، څه بدلېږي؟

که خلک اطاعت بند کړي، څه بدلېږي؟

که خلک پوښتنه کول پیل کړي، څه بدلېږي؟

که خلک هغه څه کول بند کړي چې مخکینیو خلکو یې کول، څه بدلېږي؟

د له لاسه ورکولو وېره تر دې ډېر مخکې اطاعت رامنځته کولای شي چې زور ته اړتیا پیدا شي.

خلک باید دا هم درک کړي چې حقیقت تل دومره پیاوړی نه وي چې پر انګېزو غالب شي.

خلک پوهېدای شي چې یو څه باید وپوښتل شي، خو بیا هم دوام ورکړي ځکه د له لاسه ورکولو وېره چلند خوندي کوي.

ټولیزه ونډه او تکرارېدونکې نړۍ

د نړۍ چاپېریال معمولاً د یوه کس له خوا نه ساتل کېږي.

دا د میلیونونو خلکو له خوا ساتل کېږي چې د هماغه میکانیزم وړې برخې پکې ونډه کوي.

یو کس ښوونه کوي.

یو کس پلي کوي.

یو کس تکراروي.

یو کس تاییدوي.

یو کس لیکي.

یو کس چوپ پاتې کېږي.

یو کس تعقیبوي.

یو کس خوندي کوي.

په جلا ډول دغه چلندونه بې‌ضرره ښکاره کېدای شي.

خو په ګډه کولای شي یو بشپړ د نړۍ چاپېریال بیا رامنځته کړي.

خلک ښايي یوازې دا وویني:

خپله دنده.

خپل کار.

خپل معاش.

خپل امر.

خپل مسؤلیت.

خپله بقا.

خو د نړۍ چاپېریال د ډېرو خلکو له ګډې ونډې جوړېږي چې د هماغه میکانیزم وړې برخې تکراروي.

نو خلک باید وپوښتي:

زه په څه کې ونډه اخلم؟

زه د کومې تکرارېدونکې بڼې په دوام کې مرسته کوم؟

زما چلند د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

که میلیونونه خلک هماغه کار ته دوام ورکړي، څه به پېښ شي؟

دا د انګېزې او ګټې له تر ټولو مهمو برخو څخه یوه ده.

زده کړه، ښوونکي او انګېزه

زده کړه باید د انګېزې او ګټې له لارې وپوښتل شي، ځکه زده کړه راتلونکی نسل بڼه کوي.

ښوونکي د هماغه انګېزه‌چلوونکي سیستم محصولات دي.

هغوی پکې زده کړه کړي.

هغوی پکې روزل شوي.

هغوی پکې معاش اخلي.

هغوی پکې ارزول کېږي.

هغوی پکې دندو ته ټاکل کېږي.

له هغوی تمه کېږي چې پکې معلومات وړاندې کړي.

له هغوی تمه کېږي چې پکې معلومات وارزوي.

له هغوی تمه کېږي چې له ماشومانو سره پکې د فعالیت په زده کولو کې مرسته وکړي.

خو هغوی ته د شواهدو پر بنسټ هغه جوړښتي زده‌کړیزه لار نه ورکول کېږي چې ماشومانو ته د نړۍ د واقعي چاپېریال پوښتنه کول ورزده کړي.

دا ځکه مهمه ده چې ښوونکي د ماشومانو لپاره د معلوماتو سرچینې ګرځي.

هغوی د هغو انګېزو د جوړښت برخه هم ګرځي چې څه ماشومانو ته ښوول کېږي، څه تکراروي، څه ته انعام ورکول کېږي، او د څه له پوښتلو څخه ناهیلي کړل کېږي.

دا د ښوونکو پر ضد برید نه دی.

خبره د هغه انګېزه‌چلوونکي سیستم د پوهېدو ده چې هغوی پکې فعالیت کوي.

نو زده کړه کولای شي هماغه نړۍ بیا بیا رامنځته کړي، بې له دې چې کله یې نیت ولري.

خلک باید وپوښتي:

زده کړه څه ته انعام ورکوي؟

زده کړه څه تکراروي؟

زده کړه څه خوندي کوي؟

زده کړه څه عادي ګرځوي؟

زده کړه د څه پوښتنه نه تشویقوي؟

زده کړه د څه په پوښتلو کې پاتې راځي؟

ښوونکو ته د څه د وړاندې کولو لپاره معاش ورکول کېږي؟

ښوونکي د څه د ارزولو لپاره روزل کېږي؟

ماشومان د څه دننه د فعالیت لپاره چمتو کېږي؟

که ښوونکي خپله سیستم وپوښتي، څه پېښېږي؟

که ماشومانو ته خپله د نړۍ چاپېریال پوښتل ورښوول شي، څه پېښېږي؟

زده کړه په سمه توګه نه شي ښه کېدای که د زده کړې دننه انګېزې و نه پوښتل شي.

که ښوونکو ته معاش، روزنه، ارزونه او دندې داسې ورکول کېږي چې هماغه سیستم تکرار کړي، نو زده کړه کولای شي لا هم داسې خلک تولید کړي چې د نړۍ په چاپېریال کې د فعالیت لپاره چمتو وي، نه د هغه څخه د زده کړې لپاره.

سیستمونه، انګېزه او تکرارېدونکې پایلې

سیستمونه د اوږدې مودې لپاره ځکه پاتې کېدای شي چې انګېزې پکې ځای پر ځای شوې وي.

خلک ښایي سیستمونو ته په دې باور ورننوځي چې خپلواک دي.

خو سیستمونه کولای شي د وابستګۍ له لارې چلند ورو ورو بڼه کړي.

هر څومره چې انګېزې بې‌پوښتنې پاتې شي، هماغومره عادي ښکاره کېدای شي.

سیستمونه چوپتیا ته انعام ورکولای شي.

سیستمونه موافقت ته انعام ورکولای شي.

سیستمونه وفادارۍ ته انعام ورکولای شي.

سیستمونه تکرار ته انعام ورکولای شي.

سیستمونه پلي کولو ته انعام ورکولای شي.

سیستمونه خپله د سیستم ساتنې ته انعام ورکولای شي.

سیستمونه پوښتنه کول سزا کولای شي.

سیستمونه افشا کول سزا کولای شي.

سیستمونه حقیقت سزا کولای شي.

سیستمونه انکار سزا کولای شي.

خلک باید وپوښتي:

سیستم کوم چلند ته انعام ورکوي؟

سیستم کوم چلند نه تشویقوي؟

سیستم کوم چلند سزا کوي؟

سیستم کوم چلند خوندي کوي؟

سیستم کومې پایلې بیا بیا رامنځته کوي؟

کومې تکرارېدونکې ستونزې دوام کوي؟

کومې انګېزې دا پایلې رامنځته کوي؟

خلک ډېرى وخت هڅه کوي پایلې سمې کړي، پرته له دې چې انګېزې وپوښتي.

که انګېزې بدلې نه شي، چلند هم ډېری وخت نه بدلېږي.

که چلند نه بدلېږي، پایلې هم ډېری وخت نه بدلېږي.

نو انسانیت کولای شي هماغه نړۍ تکرار کړي، په داسې حال کې چې باور لري د ښه کولو هڅه یې کوي.

انګېزه او بشري پرمختګ

انګېزه او ګټه د بشري پرمختګ د ورکې لارې یوه برخه ده.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې انګېزې ناڅرګندې پاتې وي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د خپلو مخکینیو خلکو کارونه تکراروي، بې له دې چې درک کړي په څه کې ونده اخلي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې تړاو له حقیقت څخه پیاوړی شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې شهرت د پوهېدو ځای ونیسي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې سطحي چاپېریالونه د اصلي‌والي ځای ونیسي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې د بېلولو وېره پوښتنه کول ودروي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې عادي کول تکرار په منل شوي واقعیت بدل کړي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې سیستمونه د پوهېدو پر ځای تکرار ته انعام ورکړي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې زده کړه ماشومان د نړۍ په چاپېریال کې د فعالیت لپاره چمتو کړي، خو د هغه د سمې پوښتنې کولو طریقه ور نه زده کړي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک له هغه څه دفاع کوي چې زیان ورته رسوي، ځکه پرې متکي دي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بنه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي:

څوک ګټه اخلي؟

څوک متکي دي؟

څوک یې خوندي کوي؟

څوک زیانویني؟

چا ته پیسې ورکول کېږي؟

څوک چوپ پاتې کېږي؟

څوک تعقیبوي؟

څوک عادي ګرځوي؟

دا انګېزه کوم چلند رامنځته کوي؟

دا چلند د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال لاندې فعال میکانیزمونه لیدل پیلوي.

همدا ډول خلک له باور څخه څېړنې ته ځي.

همدا ډول خلک له څېړنې څخه لیدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له لیدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

کله چې انګېزې ښکاره شي، چلند ښکاره کېږي.

کله چې چلند ښکاره شي، ونډه ښکاره کېږي.

کله چې ونډه ښکاره شي، پوهه ممکنه کېږي.

کله چې پوهه ممکنه شي، انسانيت کولای شي د هماغې نړۍ تکرار بندول پيل کړي.

برخه ۴ - خوی او یوشانوالی

خوی او یوشانوالی په رښتیا څه دي

لومړۍ برخې ثابته کړه چې خلک باید یوازې د نړۍ د چاپېریال محصولات نه شي، بلکې د هغه لیدل زده کړي.

دویمې برخې ثابته کړه چې خلک باید وځېړي ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

درېیمې برخې ثابته کړه چې خلک باید درک کړي کومې انګېزې چلند ته انعام ورکوي، خوندي کوي او تکراروي.

څلورمه برخه اوس خوی او یوشانۍ ته ځي.

خوی او یوشانوالی ځکه شته چې خلک تر هغه خلک، سیستمونه، ادارې، چاپېریالونه یا خپله نړۍ په سمه توګه نه شي درک کولای، څو ونه پوهېږي چې د وخت په اوږدو کې کوم چلند بیا بیا ښودل کېږي.

خلکو ته ډېری وخت د خبرو اورېدل ورښوول کېږي.

هغوی ته په سمه توګه د چلند مطالعه نه ورښوول کېږي.

خلکو ته پر لقبونو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته په سمه توګه د یوشانۍ څېړل نه ورښوول کېږي.

خلکو ته ډېری وخت پر ژمنو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته په سمه توګه د بښو پوښتنه کول نه ورښوول کېږي.

خلکو ته ډېری وخت د جلا شېبو قضاوت ورښوول کېږي.

هغوی ته له تکرار شوي چلند څخه زده کړه په سمه توګه نه ورښوول کېږي.

خوی او یوشانوالی خلکو ته ورزده کوي چې وپوښتي: کوم چلند بیا بیا ښودل کېږي؟

کوم چلند ته بیا بیا انعام ورکول کېږي؟

کوم چلند بیا بیا خوندي کېږي؟

له کوم چلند څخه بیا بیا دړه کېږي؟

کوم چلند د وخت په اوږدو کې یوشان پاتې کېږي؟

کوم چلند د شرایطو له مخې بدلېږي؟

کوم چلند د نړۍ د چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

خوی یوه شېبه نه ده.

خوی هغه چلند دی چې د وخت په اوږدو کې بیا بیا ښودل کېږي.

یوشانوالی یوه وینا نه ده.

یوشانوالی د وخت په اوږدو کې د خبرو، چلند او پایلو ترمنځ تکراري سمون دی.

خوی د انسانیت له تر ټولو لویو زده‌کړیزو وسایلو څخه دی، ځکه تکرار شوی چلند هغه څه افشا کوي چې خبرې، انځور، شهرت او وړاندې کول یې ډېری وخت پټوي.

دا ځکه مهمه ده چې تکرار شوی چلند ډېری وخت تر جلا شېبو ډېر څه څرګندوي.

څه ښودل کېږي

د نړۍ چاپېریال لا له وړاندې انسانیت ته ښیي چې څنګه فعالیت کوي.

ستونزه تل دا نه ده چې هېڅ نه ښودل کېږي.

ستونزه دا ده چې خلکو ته په سمه توګه نه دي ورښوول شوي چې هغه څه چې ښودل کېږي څنګه وپوښتي، وویني، درک کړي او ترې زده کړه وکړي.

خلک ښایي دروغ وویني.

خلک ښایي تناقض وویني.

خلک ښايي چوپتيا ووينې.

خلک ښايي وابستګي ووينې.

خلک ښايي وېره ووينې.

خلک ښايي ووينې چې پيسې چلند بڼه کوي.

خلک ښايي ووينې چې سيستمونه خپل ځان خوندي کوي.

خلک ښايي ووينې چې رسنۍ روايتونه تکراروي.

خلک ښايي ووينې چې واک له شواهدو ډډه کوي.

خلک ښايي خلک په تعقيب کې ووينې.

خلک ښايي د تکرارېدونکو بڼو دوام ووينې.

خو د سم پوښتنيز چوکاټ پرته، خلک بيا هم غلطې پوهې ته رسېدای شي.

خلک ډېرى وخت ناسمې پوهې ته ځکه رسېږي چې په سمه توګه ورته نه دي ورښوول شوي څنګه هغه څه وپوښتي، ووينې، درک کړي او ترې زده کړه وکړي چې ښودل کېږي.

خلک کولای شي هغه څه ووينې چې ښودل کېږي او بيا هم ونه پوهېږي چې معنا يې څه ده.

هغوی چلند ليدلای شي او يوازې پر افرادو تمرکز کولای شي.

هغوی تناقض ليدلای شي او په غوسه کې درېدلای شي.

هغوی دروغ ليدلای شي او په ملامتۍ کې درېدلای شي.

هغوی سيستمونه ليدلای شي او په سطحي تشريحاتو کې درېدلای شي.

هغوی تکرارېدونکې ستونزې ليدلای شي، خو لا هم هغه ميکانيزمونه نه درک کوي چې رامنځته يې کوي.

خوی او يوشانوالی خلکو ته ورزده کوي چې هغه څه د تکرار شوي چلند له لارې وپوښتي چې ښودل کېږي.

دا له خلکو غواړي چې یوازې دا و نه پوښتي:

څه وشول؟

بلکې دا هم:

دا څه ښيي؟

کوم چلند افشا کېږي؟

کومه بڼه ښکاره کېږي؟

کوم تناقض څرګندېږي؟

دا د نړۍ د چاپېریال په اړه څه ورزده کوي؟

انسانیت له دې څخه څه زده کولای شي؟

نړۍ ربښتینی ښوونځی دی، ځکه د نړۍ چاپېریال تل چلند، تناقض، تکرار، انګېزه، چوپتیا، وابستګي، واک، وېره او پایله ښيي.

خلک له هغه څه څخه زده کړه نه شي کولای چې لیدلای یې نه شي.

خو خلک له هغه څه څخه هم زده کړه نه شي کولای چې د پوښتلو طریقه یې نه وي ورښوول شوې.

خبرې، چلند او بڼې

خلک ډېری وخت د هغه څه قضاوت کوي چې خلک یې وايي.

خو چلند هغه څه افشا کولای شي چې خبرې یې پټوي.

خبرې تمرین کېدای شي.

خبرې انتخاب کېدای شي.

خبرې تکرارېدای شي.

خبرې خوندي کېدای شي.

خبرې وړاندې کېدای شي.

چلند ډېری وخت د اوږدې مودې لپاره پټول ډېر ستونزمن وي.

معلومات خلکو ته ویلای شي څه وشول.

چلند خلکو ته ورزده کولای شي ولې وشول.

خلک باید وپوښتي:

ایا خبرې له چلند سره سمون لري؟

ایا کړنې له ادعاوو سره سمون لري؟

ایا پایلې له ژمنو سره سمون لري؟

ایا چلند د وخت په اوږدو کې هماغسې پاتې کېږي؟

ایا چلند د دې له مخې بدلېږي چې څوک یې ویني؟

ایا چلند د دې له مخې بدلېږي چې څوک ګټه اخلي؟

تکرار شوی چلند داسې تناقضونه افشا کولای شي چې جلا ویناوې یې نه شي افشا کولای.

بڼې ډېری وخت تر ژمنو ډېر څه افشا کوي.

یوشانوالی ډېری وخت تر شهرت ډېر څه افشا کوي.

چلند ډېری وخت تر لقبونو ډېر څه افشا کوي.

نو خلک باید د جلا شېبو پر ځای د بڼو مطالعه زده کړي.

چلند هېڅکله په انزوا کې نه وي

چلند په انزوا کې نه وي.

خلک پر خلکو اغېز کوي.

سیستمونه پر خلکو اغېز کوي.

خلک پر سیستمونو اغېز کوي.

لویان پر ماشومانو اغېز کوي.

ماشومان لویان کېږي.

راتلونکي نسلونه چلندونه په میراث اخلي.

بیا راتلونکي نسلونه د نړۍ د چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي.

هر تکرار شوی چلند له فرد څخه هاخوا پایلې لري.

تکرار شوی چلند عادي کېدای شي.

عادي کول په میراث بدلېدای شي.

میراث په منل شوي واقعیت بدلېدای شي.

نو خلک باید وپوښتي:

دا کوم چلند رامنځته کوي؟

څوک له دې چلند څخه زده کړه کوي؟

څوک به دا چلند په میراث واخلي؟

دا چلند به د راتلونکي د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته وکړي؟

خوی او یوشانوالی خلکو ته ورزده کوي چې له فرد څخه هاخوا فکر وکړي او له پراخ چاپېریال څخه زده کړه پیل کړي.

خوی د شهرت پر وړاندې

خلکو ته ډېری وخت پر شهرت باور کول ورښوول کېږي.

خو شهرت په اوتومات ډول خوی نه دی.

شهرت جوړېدای شي.

شهرت خوندي کېداى شي.

شهرت تکرارېداى شي.

شهرت ترويج کېداى شي.

شهرت په ميراث پاتې کېداى شي.

خوى بېل دى.

خوى د تکرار شوي چلند له لارې ښودل کېږي.

خلک بايد وپوښتي:

کوم چلند بيا بيا ښودل کېږي؟

کله چې فشار راشي، څه پېښېږي؟

کله چې هېڅوک نه ويني، څه پېښېږي؟

کله چې د ګټې څه وي، څه پېښېږي؟

کله چې د له لاسه ورکولو څه وي، څه پېښېږي؟

کله چې حقيقت له انګېزې سره ټکر وکړي، څه پېښېږي؟

خوى ډېرى وخت هغه مهال تر ټولو روښانه کېږي چې انګېزې ښکېلې وي.

همدا لامل دى چې خوى او يوشانوالى مستقيم له انګېزې او ګټې سره تړاو لري.

يوشانوالى د وخت په اوږدو کې

يوشانوالى له يوې پېښې څخه نه شي قضاوت کېداى.

يوشانوالى بايد د وخت په اوږدو کې وڅېړل شي.

خلک ښايي ووايي چې حقيقت ورته ارزښت لري.

خلک ښايي ووايي چې زده کړه ورته ارزښت لري.

خلک ښايي ووايي چې انصاف ورته ارزښت لري.

خلک ښايي ووايي چې پوښتنه کول ورته ارزښت لري.

خو يوشانوالی پوښتي چې ايا چلند بيا بيا د دغو ادعاوو ملاتړ کوي.

خلک بايد وپوښتي:

د وخت په اوږدو کې کوم چلند ښودل شوی؟

کومې بڼې تکرار شوې؟

کوم تناقضونه راڅرګند شوي؟

کوم چلندونه نه دي بدل شوي؟

کوم چلندونه د شرايطو په بدلېدو ورکېږي؟

يوشانوالی ډېری وخت د شواهدو له تر ټولو پياوړو لارو څخه يوه کېږي، ځکه خلک بالاخره هغه څه ښيي چې بيا بيا يې کوي.

دا مستقيم د شواهدو له معيار سره تړاو لري.

د شواهدو معيار پوښتي چې ايا چلند د ادعا ملاتړ کوي.

خوی او يوشانوالی پوښتي چې ايا چلند د وخت په اوږدو کې بيا بيا هماغسې سمون لري.

انځور د خوی پر وړاندې

خلک کولای شي د خپل انځور په مديريت کې تکړه شي.

انځور هغه څه دي چې خلک غواړي نور يې ووينې.

خوی هغه څه دی چې چلند يې بيا بيا ښيي.

انځور جوړېدای شي.

انځور خوندي کېدای شي.

انځور ښودل کېدای شي.

انځور ترويج کېدای شي.

انځور ته انعام ورکول کېدای شي.

خو انځور په اوتومات ډول خوی نه دی.

خلک باید وپوښتي:

ایا زه انځور وینم؟

که چلند وینم؟

ایا زه وړاندې کول وینم؟

که یوشانوالی وینم؟

کوم چلند بیا بیا ښودل کېږي؟

کوم چلند بیا بیا پټول کېږي؟

کله چې فشار لږ شي، کوم چلند راڅرګندېږي؟

کله چې فشار زیات شي، کوم چلند راڅرګندېږي؟

خلک کلونه د یوه انځور په ساتنه تېرولای شي، په داسې حال کې چې چلند یې بیا بیا بل څه افشا کوي.

خلک، سیستمونه او د نړۍ چاپېریال

خوی او یوشانوالی یوازې پر افرادو نه پلي کېږي.

دا پر هر څه پلي کېږي چې د نړۍ په چاپېریال کې فعالیت کوي.

دا پر دې پلي کېږي:

خلک.

ښوونکي.

والدین.

ښوونځي.

حکومتونه.

رسنۍ.

بنسټونه.

سیستمونه.

اداري.

ټولنې.

چاپېریالونه.

خلک ډېری وخت هغه څه خبرې چې دا ټول یې وایي.

هغوی په سمه توګه هغه څه نه خبرې چې دا ټول یې بیا بیا کوي.

نو خلک باید وپوښتي:

کوم چلند بیا بیا ښودل کېږي؟

کوم چلند بیا بیا خوندي کېږي؟

له کوم چلند څخه بیا بیا ډډه کېږي؟

کوم چلند ته بیا بیا انعام ورکول کېږي؟

کوم چلند بیا بیا عادي ګرځول کېږي؟

کوم چلند بیا بیا په میراث پاتې کېږي؟

کوم چلند انسانیت ته د داسې څه په توګه ښودل کېږي چې ترې زده کړه وشي؟

خوی او یوشانوالی باید هر ځای پلي شي.

زده کړه، ښوونکي او خوی

زده کړه هم باید د خوی او یوشانۍ له لارې وپوښتل شي.

ښوونکي د ماشومانو لپاره د معلوماتو سرچینې ګرځي.

ماشومان یوازې له معلوماتو نه زده کړه کوي.

هغوی له چلند څخه هم زده کړه کوي.

ماشومان دا څاري:

لویان څه کوي.

ښوونکي څه کوي.

سیستمونه څه ته انعام ورکوي.

سیستمونه له څه ډډه کوي.

سیستمونه څه خوندي کوي.

سیستمونه څه تکراروي.

سیستمونه څه عادي ښيي.

دا د ښوونکو پر ضد برید نه دی.

خبره د هغه چاپېریال د پوهېدو ده چې هغوی پکې فعالیت کوي.

خلک باید وپوښتي:

ماشومان کوم چلندونه بیا بیا ویني؟

ماشومانو ته د کومو چلندونو لپاره بیا بیا انعام ورکول کېږي؟

ماشومان د کومو چلندونو له پوښتلو بیا بیا ناهیلي کړل کېږي؟

ایا ماشومان د نړۍ د چاپېریال د تکرار لپاره چمتو کېږي؟

که ماشومان له هغه څخه د زده کړې لپاره چمتو کېږي؟

که ماشومانو ته د چلند، تناقض، انګېزې، چوپتیا او تکرارېدونکو بڼو د پوښتلو طریقه ور نه ښوول شي، هغوی هماغه د نړۍ چاپېریال په میراث اخیستلای شي، بې له دې چې درک کړې څه ورته ښودل کېږي.

ولې خوی او یوشانوالی مهم دي

خوی او یوشانوالی ځکه مهم دي چې خلک تر هغه د نړۍ چاپېریال په سمه توګه نه شي درک کولای چې تکرار شوی چلند نه وي درک کړی.

موخه دا نه ده چې په غوسه، ملامتیـ، وېرې یا بې‌پایه مخالفت کې بند پاتې شو.

موخه دا ده چې له هغه څه څخه زده کړه وشي چې د نړۍ چاپېریال لا له وړاندې ښیي.

د نړۍ چاپېریال خپله په یوه زده‌کړیز چاپېریال بدلېږي.

چلند درس ګرځي.

تناقض درس ګرځي.

تکرار درس ګرځي.

خپله چاپېریال ښوونکی ګرځي.

بشري شعور هغه وخت پرمختګ کوي چې خلک د هغه څه پر وړاندې غبرګون بند کړي چې ورته ښودل کېږي او له هغه څه څخه زده کړه پیل کړي چې ورته ښودل کېږي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بڼه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې چلند ته څه انعام ورکوي.

خوی او یوشانوالی پوښتي:

ایا چلند بیا بیا له هغه څه سره سمون لري چې ادعا کېږي؟

چلند څه ښيي؟

تناقض څه ورزده کوي؟

تکرارېدونکې بڼه څه افشا کوي؟

انسانيت له هغه څه څخه څه زده کولای شي چې ښودل کېږي؟

همدا ډول خلک له جلا شېبو هاخوا تګ پيلوي.

همدا ډول خلک بڼې پېژندل پيلوي.

همدا ډول خلک تناقضونه پېژندل پيلوي.

همدا ډول خلک يوشانوالی پېژندل پيلوي.

همدا ډول خلک له هغه څه څخه زده کړه پيلوي چې د نړۍ چاپېريال لا له وړاندې ښيي.

همدا ډول خلک له باور څخه څېړنې ته ځي.

همدا ډول خلک له څېړنې څخه ليدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له ليدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېريال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېريال زده‌کوونکو ته اوړي.

خوی د وخت په اوږدو کې

د دې برخې لومړۍ برخه تشريح کړه چې خوی او يوشانوالی د جلا شېبو په اړه نه دي.

خبره د وخت په اوږدو کې د تکرار شوي چلند د پوهېدو ده.

دا برخه اوس دې ته ځي چې خوی او یوشانوالی د وخت په اوږدو کې څنګه عمل کوي.

خلک تل خپل خوی سمدستي نه افشا کوي.

د وخت په اوږدو کې چلند ډېری وخت هغه افشا کوي.

یو کس ښايي یو څه ووایي، خو بیا بیا بل څه وکړي.

یو سیستم ښايي یوه موخه ادعا کړي، خو بیا بیا بېلې پایلې تولید کړي.

یوه اداره ښايي بې‌طرفي ادعا کړي، خو بیا بیا ځینې چلندونه خوندي کړي.

یو بنسټ ښايي انصاف ادعا کړي، خو بیا بیا له سختو پوښتنو ډډه وکړي.

یوه دنده ښايي مسؤلیت ادعا کړي، خو بیا بیا اطاعت تولید کړي.

د وخت په اوږدو کې خوی له خلکو سره مرسته کوي هغه بڼې وویني چې جلا شېبې یې پټولای شي.

خلک باید وپوښتي:

کوم چلند بیا بیا ښودل شوی؟

کومې پایلې بیا بیا رامنځته شوې؟

کومې بڼې لا هم راڅرګندېږي؟

کوم تناقضونه لا هم راڅرګندېږي؟

کوم چلند نه بدلېږي؟

کوم چلند د شرایطو له مخې بدلېږي؟

کوم چلند د دې له مخې بدلېږي چې څوک یې ویني؟

د وخت په اوږدو کې بڼې ډېری وخت خوی تر یوازې ویناوو په کره توګه افشا کوي.

تناقض او انساني چلند

تناقض د خوی د پوهېدو له تر ټولو پياوړو لارو څخه يوه کېدای شي.

خلک ويلای شي چې حقيقت ورته ارزښت لري، خو له سختو حقيقتونو ډډه کوي.

خلک ويلای شي چې پوښتنه کول ورته ارزښت لري، خو پوښتنې نه تشويقوي.

خلک ويلای شي چې زده کړه ورته ارزښت لري، خو تکرار خوندي کوي.

خلک ويلای شي چې انصاف ورته ارزښت لري، خو بيا بيا ناعادلانه پايلې رامنځته کوي.

خلک ويلای شي چې خپلواک فکر ورته ارزښت لري، خو يوشان اطاعت ته انعام ورکوي.

خلک بايد وپوښتي:

خبرې او چلند چېرته سره جلا کېږي؟

کوم تناقضونه بيا بيا راڅرګندېږي؟

د تناقض سره سره کومې بنې دوام کوي؟

د تناقض له دوام څخه څوک ګټه اخلي؟

کومې انګېزې تناقض خوندي کوي؟

تناقض په اوتومات ډول د بد نيت ثبوت نه دی.

خو تکرار شوی تناقض بايد وپوښتل شي.

تکرار شوی تناقض د سطحې لاندې فعال ميکانيزمونه افشا کولای شي.

د نړۍ چاپېريال ال له وړاندې انسانيت ته ښيي

د نړۍ چاپېريال لا له وړاندې انسانيت ته ښيي چې څنګه فعاليت کوي.

ستونزه تل دا نه ده چې هېڅ نه ښودل کېږي.

ستونزه دا ده چې انسانیت ته په سمه توګه نه دي ورښوول شوي چې له هغه څه څخه څنګه زده کړه وکړي چې ښودل کېږي.

خلک تناقض لیدلای شي او په ملامتۍ کې درېدلای شي.

خلک دروغ لیدلای شي او په غوسه کې درېدلای شي.

خلک سیستمونه لیدلای شي او په سطحي تشریحاتو کې درېدلای شي.

خلک تکرارېدونکې ستونزې لیدلای شي او په ناهیلي کې درېدلای شي.

خلک تکرار شوي چلندونه لیدلای شي او په احساساتي غبرګونونو کې درېدلای شي.

خلک ښکاره پېښې لیدلای شي او بیا هم هغه میکانیزمونه نه درک کوي چې رامنځته یې کوي.

خلک ډېری وخت ناسمې پوهې ته ځکه رسېږي چې لا کافي پوهه، درک یا د پوښتنې وړتیاوې نه لري.

خلک ښايي دا ووینې: یوه پېښه.

یو کس.

یو سیستم.

یو دروغ.

یو تناقض.

یوه پایله.

او هلته ودرېږي.

خوی او یوشانوالی خلکو ته ورزده کوي چې دوام ورکړي.

خلک باید وپوښتي:

دا کوم چلند افشا کوي؟

دا کوم میکانیزم ښکاره کوي؟

دا کومه تکرارېدونکې بڼه ښیي؟

دا کوم تناقض څرګندوي؟

انسانیت له دې څخه څه زده کولای شي؟

موخه بېپایه پوښتنه کول نه دي.

موخه پوهه ده.

غبرګون د زده کړې پر وړاندې

په بشري پرمختګ کې یو له تر ټولو لویو محدودیتونو څخه دا دی چې خلک ډېری وخت د هغه څه څخه د زده کړې پر ځای چې ورته ښودل کېږي، ورته غبرګون ښیي.

غبرګون د پرمخ تګ بهیر درولای شي.

خلک غوسه کېږي.

خلک وېرېږي.

خلک لوري ټاکي.

خلک له دریځونو دفاع کوي.

خلک پر دریځونو برید کوي.

خلک په روایتونو کې بند پاتې کېږي.

خلک کولای شي خورا ډېره انرژي په غبرګون کې مصرف کړي، بې له دې چې درک کړي د څه پر وړاندې غبرګون ښیي.

خوی او یوشانوالی خلکو ته ورزده کوي چې له غبرګون هاخوا لاړ شي.

خلک باید وپوښتي:

دا څه ښيي؟

دا څه ورزده کوي؟

کوم چلند افشا کېږي؟

کومه تکرارېدونکې بڼه افشا کېږي؟

کوم میکانیزم فعال دی؟

انسانیت له دې څخه څه زده کولای شي؟

موخه غبرګون نه دی.

موخه پوهه ده.

انتخابي خوی او انتخابي فکر

خلک تل یوشان چلند نه کوي.

خلک ښايي د دې له مخې بېل چلند وکړي:

پیسې.

حیثیت.

مخاطب.

واک.

تایید.

شهرت.

وېره.

ګټه.

زیان.

خلک ښايي په يوه چاپېريال کې رښتيني ښکاره شي او په بل کې له حقيقت څخه ډېره وکړي.

خلک ښايي يوه موضوع وپوښتي، خو بله خوندي کړي.

خلک ښايي يو سيستم وننګوي، خو له بل څخه دفاع وکړي.

خلک ښايي اصول په انتخابي ډول پلي کړي.

خلک بايد وپوښتي:

ايا دا چلند هر ځای يوشان پاتې کېږي؟

که يوازې په ځانګړو شرايطو کې ښکاري؟

کله چې انګېزې راڅرګندې شي، څه بدلېږي؟

کله چې فشار راشي، څه بدلېږي؟

کله چې يو ارزښتناک شی له خطر سره مخ شي، څه بدلېږي؟

خوی ډېری وخت هغه مهال تر ټولو روښانه کېږي چې انګېزې او فشار سره ټکر وکړي.

چوپتيا، ګډون او تکرار شوی چلند

خوی يوازې په عمل نه افشا کېږي.

خوی د چوپتيا له لارې هم افشا کېدای شي.

چوپتيا په چلند بدلېدای شي.

چوپتيا په ساتنه بدلېدای شي.

چوپتيا په ګډون بدلېدای شي.

خلک بايد وپوښتي:

څوک چوپ پاتې کېږي؟

څه خوندي کېږي؟

کوم تکرار شوی چلند ته د دوام اجازه ورکول کېږي؟

له کوم حقیقت څخه ډډه کېږي؟

کوم تناقض له پامه غورځول کېږي؟

خلک ښايي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول هغه څه ګواښي چې پرې متکي دي.

خلک ښايي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول د هغوی مقام ګواښي.

خلک ښايي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول تړاو ګواښي.

خلک ښايي چوپ پاتې شي، ځکه خبرې کول تایید ګواښي.

نو خوی هغه څه هم رانغاړي چې خلک بیا بیا د نه کولو انتخاب کوي.

چلند، اغېز او راتلونکي نسلونه

چلند هېڅکله په انزوا کې نه وي.

خلک پر خلکو اغېز کوي.

سیستمونه پر خلکو اغېز کوي.

خلک پر سیستمونو اغېز کوي.

لویان پر ماشومانو اغېز کوي.

ماشومان لویان کېږي.

راتلونکي نسلونه چلندونه په میراث اخلي.

بیا راتلونکي نسلونه د نړۍ د چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي.

هر تکرار شوی چلند له فرد څخه هاخوا پایلې لري.

خلک ښايي فکر وکړي چې یوازې یوه وړه پرېکړه کوي.

خو میلیونونه تکرار شوي چلندونه کولای شي یو بشپړ د نړۍ چاپېریال بیا رامنځته کړي.

نو خلک باید وپوښتي:

زه په کوم چلند کې ونډه اخلم؟

زه د کوم چلند په عادي کولو کې مرسته کوم؟

راتلونکي نسلونه به کوم چلند په میراث واخلي؟

دا چلند به د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته وکړي؟

زده کړه، ښوونکي او خوی

زده کړه هم باید د خوی او یوشانۍ له لارې وڅېړل شي.

ماشومان یوازې معلومات په میراث نه اخلي.

ماشومان چلند په میراث اخلي.

ماشومان دا څاري:

لویان څنګه چلند کوي.

ښوونکي څنګه چلند کوي.

واک څنګه چلند کوي.

سیستمونه څنګه چلند کوي.

خلک څنګه غبرګون ښيي.

خلک څنګه چوپ پاتې کېږي.

خلک څنګه پوښتنه کوي.

خلک څنګه له پوښتنې ډډه کوي.

ماشومان کولای شي ورو ورو همدا چلندونه پخپله په میراث واخلي.

دا د ښوونکو پر ضد برید نه دی.

خبره د هغه چاپېریال د پوهېدو ده چې هغوی بڼه کوي.

خلک باید وپوښتي:

ماشومان کوم چلندونه بیا بیا ویني؟

ماشومان کوم چلندونه بیا بیا په میراث اخلي؟

ماشومانو ته د کومو چلندونو لپاره بیا بیا انعام ورکول کېږي؟

ماشومان د کومو چلندونو له پوښتلو بیا بیا ناهیلي کړل کېږي؟

زده کړه په سمه توګه نه شي ښه کېدای که تکرار شوی چلند ناڅرګند پاتې شي.

بشري شعور او د نړۍ له چاپېریال څخه زده کړه

په بشري پرمختګ کې له تر ټولو لویو ورکو لارو څخه یوه دا ده چې له هغه څه څخه زده کړه وشي چې لا له وړاندې ښکاره دي.

انسانیت ته تل دا شیان ښودل کېږي:

تناقض.

وابستګي.

چوپتیا.

واک.

وېره.

تعقیب.

عادي کول.

انګېزې.

تکرار.

چلند.

خو انسانیت ته په سمه توګه نه دي ورښوول شوي چې له دغو میکانیزمونو څخه څنګه زده کړه وکړي.

چې لا له وړاندې د زده کړې په تر ټولو لوی موجود چاپېریال کې ولاړ وي.

خپله د نړۍ چاپېریال درس دی.

خپله د نړۍ چاپېریال شواهد دي.

خپله د نړۍ چاپېریال د زده کړې فرصت دی.

خپله د نړۍ چاپېریال ښوونکی دی.

بشري شعور هغه وخت پرمختګ کوي چې خلک د هغه څه پر وړاندې غبرګون بند کړي چې ورته ښودل کېږي او له هغه څه څخه زده کړه پیل کړي چې ورته ښودل کېږي.

نو خلک باید وپوښتي:

دا څه ښیي؟

دا څه ورزده کوي؟

انسانیت له دې څخه څه زده کولای شي؟

کومه تکرارېدونکې بڼه افشا کېږي؟

کوم چلند ښکاره کېږي؟

د نړۍ کوم چاپېریال بیا رامنځته کېږي؟

کله چې خلک دا پوښتنې کول زده کړي، له غبرګون څخه د پوهېدو پر لور حرکت پیلوي.

خوی او بشري پرمختګ

خوی او یوشانوالی د بشري پرمختګ د ورکې لارې یوه برخه ده.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې تکرار شوي تناقضونه ناځرګند پاتې وي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک یو څه وایي او بیا بیا بل څه کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې انځور له چلند څخه مهم شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې شهرت له یوشانۍ څخه مهم شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې دوه‌ګوني معیارونه عادي پاتې شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې انګېزې بیا بیا پر اصولو غالب شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې تکرار شوي چلندونه بې له څېړنې په میراث پاتې شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې ماشومان چلندونه په میراث اخلي، خو د هغوی د پوښتلو طریقه نه ورزده کېږي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د هغه څه څخه د زده کړې پر ځای چې ښودل کېږي، ورته غبرګون ښیي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بڼه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې چلند ته څه انعام ورکوي او څه یې خوندي کوي.

خوی او یوشانوالی پوښتي:

ایا چلند بیا بیا له هغه څه سره سمون لري چې ادعا کېږي؟

چلند څه ښيي؟

تناقض څه ورزده کوي؟

تکرارېدونکې بڼه څه افشا کوي؟

انسانيت له هغه څه څخه څه زده کولای شي چې ښودل کېږي؟

همدا ډول خلک بڼې پېژندل پيلوي.

همدا ډول خلک تناقضونه پېژندل پيلوي.

همدا ډول خلک يوشانوالی پېژندل پيلوي.

همدا ډول خلک له هغه څه څخه زده کړه پيلوي چې د نړۍ چاپېريال لا له وړاندې ښيي.

همدا ډول خلک له باور څخه څېړنې ته ځي.

همدا ډول خلک له څېړنې څخه ليدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له ليدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېريال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېريال زده‌کوونکو ته اوړي.

برخه ۵ - د پوښتنې اجازه

د پوښتنې اجازه په رښتیا څه ده

لومړۍ برخې ثابته کړه چې خلک باید یوازې د نړۍ د چاپېریال محصولات نه شي، بلکې د هغه لیدل زده کړي.

دویمې برخې ثابته کړه چې خلک باید وځېړي ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

درېیمې برخې ثابته کړه چې خلک باید درک کړي کومې انګېزې چلند ته انعام ورکوي، خوندي کوي او تکراروي.

څلورمې برخې ثابته کړه چې خلک باید له هغه څه څخه زده کړه وکړي چې تکرار شوی چلند لا له وړاندې انسانیت ته ښيي.

پنځمه برخه اوس د پوښتنې اجازې ته ځي.

د پوښتنې اجازه ځکه شته چې خلک د داسې چاپېریالونو له خوا بڼه اخلي چې منل، تعقیبول، تکرارول، اطاعت کول او چوپ پاتې کېدل ورزده کوي، خو دا نه ورزده کوي چې دغه حالت څنګه وپوښتي.

خلکو ته ورښوول کېږي چې څه فکر وکړي، خو دا نه ورښوول کېږي چې پخپله د فکر کولو بهیر څنګه په سمه توګه وپوښتي.

خلکو ته ورښوول کېږي چې پر څه باور وکړي، خو دا نه ورښوول کېږي چې باور څنګه رامنځته شوی.

خلکو ته ورښوول کېږي چې څه تکرار کړي، خو دا نه ورښوول کېږي چې هغه څه څنګه وځېړي چې تکرارېږي.

خلکو ته ورښوول کېږي چې پر چا باور وکړي، خو دا نه ورښوول کېږي چې باور څنګه وپوښتي.

خلکو ته ورښوول کېږي چې کوم واک ومني، خو دا نه ورښوول کېږي چې واک څنګه وپوښتي.

خلکو ته په سیستمونو کې د فعالیت طریقه ورښوول کېږي، خو دا نه ورښوول کېږي چې سیستمونه څنګه وپوښتي.

دا د بشري پرمختګ پر وړاندې له تر ټولو لویو خنډونو څخه یو رامنځته کوي.

خلک کولای شي داسې احساس پیل کړي چې پوښتنه کول اجازه غواړي.

له واک څخه اجازه.

له سیستمونو څخه اجازه.

له ښوونکو څخه اجازه.

له والدینو څخه اجازه.

له کارورکوونکو څخه اجازه.

له حکومت څخه اجازه.

له رسنیو څخه اجازه.

له متخصصانو څخه اجازه.

له ډلو څخه اجازه.

له شهرت څخه اجازه.

له ټولنیز منل کېدو څخه اجازه.

د خپل شاوخوا د نړۍ له چاپېریال څخه اجازه.

د پوښتنې اجازه خلکو ته ورزده کوي چې وپوښتي:

ایا ماته اجازه شته چې دا وپوښتم؟

چا راته ورښوولي چې اجازه ته اړتیا لرم؟

زه له څه وېرېږم چې که پوښتنه وکړم څه به وشي؟

که زه پوښتنه ونه کړم، څوک ګټه اخلي؟

کله چې پوښتنه کول نه تشویقېږي، کوم چلند خوندي کېږي؟

کله چې خلک د پوښتنې د اجازې انتظار کوي، د نړۍ کوم چاپېریال بیا رامنځته کېږي؟

د پوښتنې اجازه یوازې د پوښتنو کولو خبره نه ده.

خبره د دې د پوهېدو ده چې خلک ولې له لومړي سره خپل ځان له پوښتنې منع کوي.

د پوښتنې اجازه خلکو ته دا هم ورزده کوي چې خپله اجازه وپوښتي.

شرطي کول او د ټول عمر د اجازې جوړښتونه

خلک ډېری وخت د خپل ټول ژوند په اوږدو کې د اجازې غوښتلو لپاره عادت کړل کېږي.

ماشومان ښايي له لویانو اجازه وغواړي.

زده‌کوونکي ښايي له ښوونکو اجازه وغواړي.

کارکوونکي ښايي له کارورکوونکو اجازه وغواړي.

خلک ښايي له سیستمونو اجازه وغواړي.

خلک ښايي له ډلو اجازه وغواړي.

خلک ښايي له واک څخه اجازه وغواړي.

خلک ښايي خپله له ټولنې څخه اجازه وغواړي.

د وخت په تېرېدو، دا چلند عادي کېدای شي.

خلک کولای شي ورو ورو پر خپلو مشاهداتو باور بند کړي.

هغوی کولای شي ورو ورو د خپلې زده کړې پر وړتیا باور بند کړي.

هغوی کولای شي ورو ورو هغه څه پوښتل بند کړي چې ورته ښودل کېږي.

خلک د اجازې غوښتلو سره دومره عادت کېدای شي چې نور نه درک کوي دا کار کوي.

د اجازې جوړښتونه بالاخره ناځرګند کېدای شي.

خلک ښايي نور نه درک کوي چې د دغو جوړښتونو دننه فعالیت کوي.

خلک باید وپوښتي:

چا راته د اجازې غوښتل ورښوولي؟

ما کله د اجازې غوښتل پیل کړل؟

ما د اجازې کوم جوړښتونه په میراث اخیستي؟

ایا زه د خپلې زده کړې پر وړتیا باور لرم؟

که د زده کړې تر مخه د تایید انتظار کوم؟

د زده کړې د اجازې انتظار

خلک اجازې ته انتظار کوي، خو د زده کړې په لوی چاپېریال کې ولاړ دي

چې لا له وړاندې د زده کړې په تر ټولو لوی موجود چاپېریال کې ولاړ وي.

د نړۍ چاپېریال لا له وړاندې چلند، تناقض، تکرار، وابستګي، چوپتیا، واک، انګېزه، وېره، پایله او تکرارېدونکې بڼې ښیي.

خو خلک بیا هم ښايي انتظار وکړي چې بل څوک ورته ووايي څه مهم دي.

هغوی ښايي انتظار وکړي چې واک یې تایید کړي.

هغوی ښايي انتظار وکړي چې رسنۍ یې وښیي.

هغوی ښايي انتظار وکړي چې متخصصان یې تشریح کړي.

هغوی ښايي انتظار وکړي چې ښوونکي یې ورزده کړي.

هغوی ښايي انتظار وکړي چې ډلې یې ومني.

هغوی ښايي تر هغه د څېړلو انتظار وکړي چې مشهور شي.

هغوی ښايي د زده کړې تر مخه د اجازې انتظار وکړي.

انسانيت ډېری وخت له داسې نړۍ څخه د زده کړې لپاره د اجازې انتظار کوي چې لا له وړاندې ښکاره ده.

دا معنا لري چې خلک کولای شي د نړۍ په چاپېريال کې ژوند وکړي، بې له دې چې ترې زده کړه وکړي.

هغوی کولای شي هغه څه ووينې چې ښودل کېږي او بيا هم يې و نه پوښتي.

هغوی تناقض ليدلای شي او بيا هم د بل چا انتظار کولای شي چې ورته يې تشريح کړي.

هغوی تکرار شوی چلند ليدلای شي او بيا هم د بل چا د تاييد انتظار کولای شي چې د پوښتنې اجازه يې ورکړي.

هغوی سيستمونه ليدلای شي چې هماغه بڼې تکراروي او بيا هم انتظار کولای شي چې بل څوک ورته ووايي دا مهم دي.

خلک بايد وپوښتي:

ايا زه د نړۍ له چاپېريال څخه زده کړه کوم؟

که د هغه څخه د زده کړې د اجازې انتظار کوم؟

ايا زه هغه څه پوښتم چې ښودل کېږي؟

که انتظار کوم چې بل څوک يې لومړی وپوښتي؟

ايا زه خپل ذهن کاروم؟

که د بلې سرچينې انتظار کوم چې پرېکړه وکړي څه زما د پام وړ دي؟

نړۍ رښتينی ښوونځی دی.

خو خلک له نړۍ څخه زده کړه نه شي کولای که د هغې د پوښتنې د اجازې انتظار کوي.

واک، تایید او سپارل شوی فکر

خلکو ته پر واک باور کول ورښوول کېږي، خو په سمه توګه د واک پوښتنه کول نه ورښوول کېږي.

هغوی ته پر لقبونو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر دندو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر مقامونو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر سیستمونو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر رسمي ویناوو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر تایید شوو سرچینو باور کول ورښوول کېږي.

هغوی ته پر هغه څه باور کول ورښوول کېږي چې د منلو وړ په توګه وړاندې کېږي.

دا سپارل شوی فکر رامنځته کولای شي.

سپارل شوی فکر هغه وخت رامنځته کېږي چې خلک بل کس، دنده، سیستم، سرچینه، ډله یا واک ته اجازه ورکړي چې پرېکړه وکړي هغوی څه پوښتلای، باور پرې کولای، منلای، تکرارولای یا ردولای شي.

خلک ښايي باور وکړي چې په خپلواکه توګه فکر کوي، په داسې حال کې چې لا هم د نورو له خوا جوړو شوو پولو دننه فکر کوي.

هغوی ښايي یو څه وپوښتي، خو پراخ چوکاټ بېپوښتنې پرېږدي.

هغوی ښايي یو واک رد کړي او بل ومني.

هغوی ښايي له یوه روایت څخه ووځي او بل ته ننوځي.

هغوی ښايي په یوه پایله کې ودرېږي، ځکه هغه چا تایید کړې چې لا له وړاندې پرې باور لري.

د پوښتنې اجازه خلکو ته ورزده کوي چې وپوښتي:

ایا زه د خپل ځان لپاره فکر کوم؟

که بلې سرچینې ته اجازه ورکوم چې زما پر ځای فکر وکړي؟

ایا زه خپله چوکاټ پوښتم؟

که یوازې په هغه چوکاټ کې دننه پوښتنه کوم چې راکړل شوی؟

ایا زه پر شواهدو باور کوم؟

که پر تایید باور کوم؟

ایا زه پوهه تعقیبوم؟

که واک تعقیبوم؟

خپلواک فکر نه شي وده کولای که خلک پوښتنه کول نورو ته وسپاري.

وېره، ټراو او ځان برابرول

خلک ډېری وخت خپل ځان له پوښتنې منع کوي، ځکه پوښتنه کول ټراو ګواښلای شي.

هغوی ښايي د رد کېدو وېره ولري.

هغوی ښايي د نیوکې وېره ولري.

هغوی ښايي د ملنډو وېره ولري.

هغوی ښايي د یوازې کېدو وېره ولري.

هغوی ښايي د تایید له لاسه ورکولو وېره ولري.

هغوی ښايي د حیثیت له لاسه ورکولو وېره ولري.

هغوی ښايي د کار له لاسه ورکولو وېره ولري.

هغوی ښايي د اړیکو له لاسه ورکولو وېره ولري.

هغوی ښايي د یوازې درېدو وېره ولري.

تړاو له پوښتنې څخه پیاوړی کېدای شي.

تایید له حقیقت څخه پیاوړی کېدای شي.

وېره له پوهېدو څخه پیاوړې کېدای شي.

خلک ښايي چوپ پاتې شي ځکه غواړي له نورو سره برابر وي.

خلک ښايي هغه څه تکرار کړي چې نور یې تکراروي، ځکه غواړي د ډلې برخه پاتې شي.

خلک ښايي له هغه څه دفاع وکړي چې نور یې دفاع کوي، ځکه له بېلولو وېرېږي.

خلک ښايي پوښتنې ونه کړي، ځکه نه غواړي بېل ښکاره شي.

خلک ښايي د نورو چلند تعقیب کړي، مخکې له دې چې درک کړي څه تعقیبوي.

دا مستقیم له انګېزې او ګټې سره تړاو لري.

خلک ښايي یوازې ځکه له پوښتنې ډډه ونه کړي چې باور لري یو څه رښتیا دي.

هغوی ښايي ځکه له پوښتنې ډډه وکړي چې پوښتنه کول هغه څه ګواښي چې پرې متکي دي، ورسره تړاو لري یا د له لاسه ورکولو وېره یې لري.

خلک باید وپوښتي:

که دا وپوښتم، د څه له لاسه ورکولو وېره لرم؟

ایا زه ځکه چوپ یم چې پوهېږم؟

که ځکه چوپ یم چې د بېلولو وېره لرم؟

ایا زه ځکه موافق یم چې خبرلی مې دی؟

که ځکه موافق یم چې غواړم د ډلې برخه پاتې شم؟

ایا زه دا ځکه تکراروم چې رښتیا دي؟

که ځکه یې تکراروم چې نور یې تکراروي؟

د پوښتنې اجازه خلکو ته ورزده کوي چې حقیقت له ټراو څخه جلا کړي.

تعقیب، یوشان کېدل او ټولنیز منل کېدل

انساني چاپېریالونه ډېری وخت تعقیب ته انعام ورکوي.

خلک د موافقې لپاره انعام اخیستلای شي.

خلک د تکرار لپاره انعام اخیستلای شي.

خلک د موافقت لپاره انعام اخیستلای شي.

خلک د منل شوو پولو دننه پاتې کېدو لپاره انعام اخیستلای شي.

خلک د هغه څه د نه پوښتلو لپاره انعام اخیستلای شي چې نور یې مني.

یوشان کېدل عادي کېدای شي.

عادي کول په میراث بدلېدای شي.

په میراث اخیستل شوی چلند په منل شوي واقعیت بدلېدای شي.

بیا خلک ټولنیز منل کېدل له حقیقت سره غلط اخیستلای شي.

هغوی ښایي باور وکړي یو څه سم دي ځکه ډېر خلک یې مني.

هغوی ښایي باور وکړي یو څه خوندي دي ځکه ډېر خلک یې تعقیبوي.

هغوی ښایي باور وکړي د یو څه پوښتنه کول غلط دي ځکه لږ خلک یې پوښتي.

هغوی ښایي باور وکړي یو څه مهم نه دي، ځکه تایید، رسېدنه، حیثیت یا شهرت نه دی ورکړل شوی.

خلک ښایي له بېل والي هم وېرېږي.

هغوی ښایي له جلا درېدو وېرېږي.

هغوی ښايي له نه برابرېدو وېرېږي.

هغوی ښايي له غلط ښکاره کېدو وېرېږي.

هغوی ښايي له يوازې کېدو وېرېږي.

خلک بايد وپوښتي:

ايا زه ځکه تعقيبوم چې پوهېږم؟

که ځکه تعقيبوم چې نور تعقيبوي؟

ايا زه ځکه منم چې شواهد يې ملاتړ کوي؟

که ځکه منم چې ټولنيز منل شوی؟

ايا زه ځکه له پوښتنې ډډه کوم چې خبرلی مې دی؟

که ځکه چې پوښتنه کول به ما له نورو جلا کړي؟

تعقيب پوهه نه ده.

يوشان کېدل حقيقت نه دی.

ټولنيز منل کېدل شواهد نه دي.

د اجازې جوړښتونه کولای شي له تر ټولو لويو ميکانيزمونو څخه شي چې د نړۍ تکرارېدونکو ستونزو ته د دوام اجازه ورکوي.

د پوښتنې اجازه ځکه مهمه ده چې خلک تر هغه خپلواک فکر کوونکي نه شي کېدای چې د دې پرېکړې لپاره پر ټولنيز تاييد متکي وي چې څه پوښتل کېدای شي.

ماشومان، زده کړه او د پوښتنې کولو وړتيا له السه ورکول

ماشومان په طبيعي ډول پوښتنې کوي.

ماشومان ډېری وخت غواړي پوه شي ولې.

هغوی پوښتي ولې شيان پېښېږي.

هغوی پوښتي ولې خلک په ځانګړو لارو چلند کوي.

هغوی پوښتي قوانين ولې شته.

هغوی پوښتي ولې لويان يو څه وايي او بل څه کوي.

هغوی ځکه پوښتي چې هڅه کوي پوه شي.

خو د نړۍ چاپېريال کولای شي ماشومان ورو ورو له پوښتنې څخه لرې وروزي.

ماشومانو ته ښايي چوپ پاتې کېدل ورښوول شي.

ماشومانو ته ښايي منل ورښوول شي.

ماشومانو ته ښايي تکرارول ورښوول شي.

ماشومانو ته ښايي اطاعت ورښوول شي.

ماشومانو ته ښايي د «ولې؟» پوښتل بندول ورښوول شي.

ماشومانو ته ښايي ورښوول شي چې پوښتنه کول بې‌ادبي ده.

ماشومانو ته ښايي ورښوول شي چې د واک پوښتنه کول غلط دي.

ماشومانو ته ښايي ورښوول شي چې سم ځوابونه تر غوره پوښتنو ډېر مهم دي.

ماشومانو ته ښايي ورښوول شي چې تاييد تر پوهېدو ډېر مهم دی.

ماشومان حتا يوازې د دې لپاره سخت، ګډوډوونکي، ستونزمن يا مشکل‌جوړونکي بلل کېدای شي چې داسې پوښتنې کوي چې منل شوې پولې ننګوي.

زده کړه ډېری وخت ځوابونو ته تر پوښتنې ډېر انعام ورکوي.

دا ډېری وخت تکرار ته تر څېړنې ډېر انعام ورکوي.

دا ډېری وخت اطاعت ته تر خپلواک فکر ډېر انعام ورکوي.

دا ډېرى وخت ماشومان د نړۍ په چاپېريال کې د فعاليت لپاره چمتو کوي، پرته له دې چې د هغه د سمې پوښتنې طريقه ورزده کړي.

همدا لامل دى چې د پوښتنې اجازه د زده کړې لپاره حياتي ده.

که ماشومان د پوښتنې وړتيا له لاسه ورکړي، هغوى د نړۍ چاپېريال په ميراث اخيستلاى شي، بې له دې چې درک کړي څه يې بڼه کوي.

که ماشومانو ته په خوندي او سمه توګه د پوښتنې طريقه ور نه ښوول شي، هغوى د هماغو تکرارېدونکو بڼو محصولات کېداى شي چې پکې زېږېدلي وو.

خلک بايد وپوښتي: ايا ماشومانو ته د پوښتنې طريقه ورښوول کېږي؟

که يوازې د ځواب طريقه ورښوول کېږي؟

ايا ماشومانو ته د څېړنې طريقه ورښوول کېږي؟

که يوازې د تکرار طريقه ورښوول کېږي؟

ايا ماشومانو ته د نړۍ له چاپېريال څخه د زده کړې طريقه ورښوول کېږي؟

که يوازې پکې د فعاليت لپاره چمتو کېږي؟

ماشومان د پوښتنې اجازې ته اړتيا لري، ځکه پوښتنه کول د ليدلو، پوهېدو، زده کړې او خپلواک فکر له لارو څخه يوه ده.

ولې د پوښتنې اجازه مهمه ده

د پوښتنې اجازه ځکه مهمه ده چې خلک له داسې نړۍ څخه زده کړه نه شي کولاى چې د پوښتلو اجازه يې نه احساسوي.

ناڅرګند د اجازې جوړښتونه کولاى شي په رواني پولو بدل شي چې خلک يې نور نه ويني.

خلک ښايي فزيکي ازاد وي، خو په ذهني ډول د هغو پولو دننه فعاليت کوي چې په ميراث يې اخيستي.

خلک کولای شي خپل ژوند د دې په تمه تېر کړي چې بل څوک هغه ستونزې حل کړي چې دوی خپله پکې ونډه لري.

هغوی د مشرانو انتظار کولای شي.

هغوی د سیستمونو انتظار کولای شي.

هغوی د متخصصانو انتظار کولای شي.

هغوی د واک انتظار کولای شي.

هغوی د بل چا د عمل انتظار کولای شي.

انسانیت تر هغه خپلواک فکر کوونکي نه شي کېدای چې خلک د خپلواک فکر د اجازې انتظار کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د نړۍ د چاپېریال د زده‌کوونکو کېدو لپاره د اجازې انتظار کوي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بڼه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې چلند ته څه انعام ورکوي او څه یې خوندي کوي.

خوی او یوشانوالی پوښتي چې ایا چلند بیا بیا له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي:

چا یا څه خلکو ته دا باور ورکړی چې پوښتنه کول اجازه غواړي؟

کله چې خلک پوښتنه کوي، څه پېښېږي؟

کله چې خلک پوښتنه نه کوي، څه پېښېږي؟

کله چې پوښتنه کول نه تشویقېږي، کوم چلند خوندي کېږي؟

کله چې خلک د پوښتنې د اجازې انتظار کوي، د نړۍ کوم چاپېریال بیا رامنځته کېږي؟

همدا ډول خلک د خپل فکر شاوخوا ناڅرګندې پولې لیدل پیلوي.

همدا ډول خلک سپارل شوی فکر پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک د وېرې پر بنسټ چوپتیا پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک یوشان کېدل پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک ټولنیز تایید د یوه میکانیزم په توګه پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک له منلو څخه پوښتنې ته ځي.

همدا ډول خلک له پوښتنې څخه لیدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له لیدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

ځان‌سانسور او داخلي اجازه

د دې برخې لومړۍ برخې تشریح کړه چې خلک کولای شي داسې احساس پیل کړي چې پوښتنه کول اجازې ته اړتیا لري.

اوس دا برخه د نړۍ په چاپېریال کې یوه له تر ټولو لویو ناڅرګندو میکانیزمونو ته ځي.

خلک ډېری وخت تر دې مخکې چې بل څوک یې ودروي، خپله ځان له پوښتنې څخه دروي.

هغوی خپل ځان سانسوروي.

هغوی خپل ځان چوپوي.

هغوی خپلې کتنې ردوي.

هغوی تناقضونه له پامه غورځوي.

هغوی له سختو پوښتنو ډډه کوي.

هغوی تجسس ځپي.

هغوی خپل ځان له خبرو کولو دروي.

خلک ښايي داسې فکر وکړي:

زه باید دا پوښتنه نه کړم.

زه باید هغه ونه وایم.

زه باید پوښتنه ونه کړم.

زه باید دا همداسې پرېږدم.

زه باید هغه ونه ننګوم.

زه باید له نورو جلا ونه درېږم.

خلک ورو ورو د خپلې زده کړې خنډ کېدای شي.

خلک باید وپوښتي:

ولې خپل ځان دروم؟

له څه وېرېږم؟

چا ماته د پوښتنې له کولو ویره راښوولې؟

زه کومې پايلې په ذهن کې انځوروم؟

ایا زه حقیقت خوندي کوم؟

که هوساینه، تایید، تړاو یا وابستګي خوندي کوم؟

د پوښتنې اجازه خلکو ته ورزده کوي چې هغه داخلي خنډونه وپېژني چې تر زده کړې مخکې زده کړه دروي.

د پوښتنې اجازه خلکو ته دا هم ورزده کوي چې خپله اجازه وپوښتي.

ناڅرګند د اجازې جوړښتونه

د اجازې جوړښتونه په پای کې ناڅرګند کېدای شي.

خلک ښايي نور درک نه کړي چې دوی د همدغو جوړښتونو دننه فعالیت کوي.

خلک ښايي ځانونه ازاد فکر کوونکي وبولي، خو لا هم د میراثي پولو دننه فعالیت کوي.

خلک ښايي باور وکړي چې پوښتنه کوي، خو لا هم د پوښتنې په منل شوو ساحو کې پاتې وي.

خلک ښايي ځانونه خپلواک وبولي، خو لا هم د نورو تایید غواړي.

خلک ښايي فزیکي ازاد شي، خو رواني محدود پاتې شي.

نه ځکه چې څوک يې په فزیکي ډول دروي، بلکې ځکه چې ناڅرګند د اجازې جوړښتونه عادي شوي دي.

خلک د اجازې غوښتلو سره دومره عادت کېدای شي چې نور نه ويني دا کار کوي.

خلک باید وپوښتي:

زه د څه د پوښتنې اجازه لرم؟

چا دا پولې ټاکلې؟

ما څه هېڅکله نه دي پوښتلي؟

ماته څه نه پوښتل راښوول شوي؟

د څه پوښتل ناارامه ښکاري؟

که يې وپوښتم، له څه وېرېږم چې پېښ به شي؟

ناځرګند د اجازې جوړښتونه په هغو رواني پولو بدلېدای شي چې خلک يې نور نه ويني.

ډله‌ييز چلند او ګډه اجازه

انسانان ټولنيز زده‌کوونکي دي.

خلک ډېری وخت د نورو له چلنده زده کړه کوي.

خلک ډلې ګوري.

خلک ډلې تقليدوي.

خلک د ډلو کارونه تکراروي.

خلک ډلې تعقيبوي.

خلک له ډلو دفاع کوي.

خلک له ډلو د منلو غوښتنه کوي.

له همدې امله ډلې کولای شي ګډ د اجازې جوړښتونه رامنځته کړي.

خلک ښايي هغه وخت د پوښتنې لپاره خوندي احساس وکړي چې نور هم پوښتنه کوي.

خلک ښايي هغه وخت چوپ پاتې شي چې نور هم چوپ وي.

خلک ښايي هغه وخت تعقيب وکړي چې نور تعقيب کوي.

خلک ښايي هغه وخت تکرار وکړي چې نور تکراروي.

خلک ښايي يوازې ځکه له پوښتنې ډډه وکړي چې بل څوک پوښتنه نه کوي.

ګډ چلند د فردي پوهېدو تر کچې پياوړی کېدای شي.

خلک بايد وپوښتي:

دا ډله کوم چلند ته انعام ورکوي؟

دا ډله کوم چلند نه تشویقوي؟

دا ډله کوم چلند عادي کوي؟

دا ډله کوم چلند خوندي کوي؟

ایا زه خپلواک فکر کوم؟

که د ډلې چلند نقلوم؟

ډلې په خپله پوهه نه رامنځته کوي.

ډلې تکرار هم بیا رامنځته کولای شي.

چوپتیا، اطاعت او ګډون

چوپتیا د نړۍ په چاپېریال کې د اجازې له تر ټولو پیاوړو میکانیزمونو څخه ده.

خلک ډېری وخت فکر کوي چوپتیا هېڅ معنا نه لري.

خو چوپتیا په ګډون بدلېدای شي.

چوپتیا په ساتنه بدلېدای شي.

چوپتیا په ونډه اخیستنه بدلېدای شي.

خلک ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې له پایلو وېرېږي.

خلک ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې پر سیستمونو متکي دي.

خلک ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې له جلا درېدو وېرېږي.

خلک ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې چوپتیا یې د عادي چلند په توګه په میراث اخیستې.

خلک ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې زده کړي یې دي اطاعت ته انعام ورکول کېږي.

خلک باید وپوښتي:

له چوپټيا څوک ګټه اخلي؟

کوم چلند خوندي کېږي؟

کوم تناقض ته د دوام اجازه ورکول کېږي؟

د نړۍ کوم چاپېريال بيا رامنځته کېږي؟

خلک بايد درک کړي چې اطاعت په خپله پوهه نه ده.

اطاعت په خپله حقيقت نه دی.

ګډون تل فعال نه وي.

خلک يوازې د هغو چلندونو په دوام ورکولو سره هم ونډه اخيستلای شي چې هېڅکله يې نه دي خپرلي.

د اجازې جوړښتونه د هغو تر ټولو لويو ميکانيزمونو څخه کېدای شي چې د نړۍ تکرارېدونکو ستونزو ته د دوام اجازه ورکوي.

سطحي‌توب، انځور او ټولنيز منل کېدل

خلک ډېری وخت د پوهېدو تر رامنځته کولو مخکې د خپل انځور اداره کول زده کوي.

خلک په بريالي ښکاره کېدو کې ماهر کېدای شي.

خلک په خوشحاله ښکاره کېدو کې ماهر کېدای شي.

خلک په پوه ښکاره کېدو کې ماهر کېدای شي.

خلک په مهم ښکاره کېدو کې ماهر کېدای شي.

خلک په منل شوي ښکاره کېدو کې ماهر کېدای شي.

ټولنيز چاپېريالونه ننداريې ته انعام ورکولای شي.

خلک ښايي د نورو خبرې نقل کړي.

خلک ښايي د نورو چلند نقل کړي.

خلک ښايي د نورو بڼه نقل کړي.

خلک ښايي هغه څه نقل کړي چې فکر کوي مشهور دي.

خلک ښايي خپل ربښتینی احساس پټ کړي.

خلک ښايي داسې ژوندونه ننداري ته وړاندې کړي چې واقعیت نه منعکسوي.

خلک ښايي د حقیقت پر ځای انځور خوندي کړي.

خلک ښايي کلونه د خوشحالۍ تمثیل وکړي، په داسې حال کې چې خپل ربښتینی احساس پټوي.

خلک ښايي د داسې انځور په ساتلو کې بند پاتې شي چې نور خپل ځان پکې نه پېژني.

خلک باید وپوښتي:

زه د څه د خوندي کولو هڅه کوم؟

ایا زه واقعیت ښیم؟

که انځور ښیم؟

ایا زه خپلواک فکر کوم؟

که هغه څه نقلوم چې بریالي ښکاري؟

ایا زه د نړۍ له چاپېریال څخه زده کړه کوم؟

که یوازې پکې د برابرېدو طریقه زده کوم؟

سطحي‌توب هم په داسې میکانیزم بدلېدای شي چې خلک له پوښتنې دروي.

خلک ښايي د داسې انځور له لاسه ورکولو وېرېږي چې کلونه یې په جوړولو تېر کړي دي.

د بېل والي اجازه

د پوښتنې پر وړاندې يو له تر ټولو لويو ناځرګندو خنډونو څخه د بېل والي ويره ده.

خلک ښايي له جلا درېدو وېرېږي.

خلک ښايي له اختلاف څخه وېرېږي.

خلک ښايي له غلط ښکاره کېدو وېرېږي.

خلک ښايي له قضاوت څخه وېرېږي.

خلک ښايي له يوازې کېدو وېرېږي.

خلک ښايي د منلو له لاسه ورکولو وېرېږي.

خلک ښايي د تړاو له لاسه ورکولو وېرېږي.

خلک ښايي له پردي کېدو وېرېږي.

دا کولای شي د يوشان کېدو لپاره ډېر فشار رامنځته کړي.

خلک په پای کې زده کولای شي چې له پوهېدو څخه په ډله کې برابرېدل خوندي دي.

خلک بايد وپوښتي:

ايا زه د پوهېدو هڅه کوم؟

که د برابرېدو هڅه کوم؟

ايا زه حقيقت خوندي کوم؟

که تړاو خوندي کوم؟

ايا زه پوهه تعقيبوم؟

که منل کېدل تعقيبوم؟

بشري پرمختګ ډېری وخت هغه مهال پیل کېږي چې خلک له بېل والي ویره پرېږدي.

د ستونزو د حل لپاره د نورو انتظار

خلک ډېری وخت د بل چا انتظار کوي څو هغه ستونزې حل کړي چې دوی خپله پکې ونډه لري.

هغوی ښایي د مشرانو انتظار وکړي.

هغوی ښایي د سیستمونو انتظار وکړي.

هغوی ښایي د متخصصانو انتظار وکړي.

هغوی ښایي د واک انتظار وکړي.

هغوی ښایي د بل چا د عمل انتظار وکړي.

خو د نړۍ چاپېریال په ګډه د میلیونونو فردي ونډو له لارې بیا رامنځته کېږي.

یو کس تدریس کوي.

یو کس تکراروي.

یو کس پلي کوي.

یو کس تاییدوي.

یو کس خوندي کوي.

یو کس چوپ پاتې کېږي.

یو کس تعقیب کوي.

په فردي ډول دا چلندونه کوچني ښکاره کېدای شي.

په ګډه کولای شي د نړۍ بشپړ چاپېریال بیا رامنځته کړي.

خلک باید وپوښتي:

زه په څه کې ونډه اخلم؟

زه د څه په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوم؟

زه کوم چلند تکراروم؟

زه کوم چلند خوندي کوم؟

زه کوم چلند عادي کوم؟

انسانیت تر هغه تکرارېدونکې ستونزې نه شي حل کولای چې د بل چا د حل انتظار کوي.

بشري شعور او د پوښتنې اجازه

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې خلک د زده کړې لپاره د اجازې انتظار بند کړي.

د زده کړې د موجود چاپېریال په منځ کې ولاړ دي.

د نړۍ چاپېریال پخپله درس دی.

د نړۍ چاپېریال پخپله شواهد دي.

د نړۍ چاپېریال پخپله د زده کړې فرصت دی.

د نړۍ چاپېریال پخپله ښوونکی دی.

خلک له هغه څه د زده کړې لپاره اجازې ته اړتیا نه لري چې لا دمخه ښکاره دي.

هغوی د پوهېدو وسایلو ته اړتیا لري.

انسانیت ډېری وخت له داسې نړۍ څخه د زده کړې اجازې ته منتظر وي چې لا دمخه ښکاره ده.

همدا لامل دی چې د پوښتنې اجازه مهمه ده.

دا هغه ناڅرګند خنډونه لرې کوي چې زده کړه درووي.

د پوښتنې اجازه او بشري پرمختګ

د پوښتنې اجازه د بشري پرمختګ د ورکې لارې برخه ده.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د پوښتنې اجازې ته منتظر وي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې سپارل شوی فکر د خپلواک فکر ځای ونیسي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې تړاو تر حقیقت پیاوړی شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې ویره تر پوهېدو پیاوړې شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې ټولنیز منل کېدل چلند کنټرول کړي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې سطحيتوب عادي شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې ماشومان د پوښتنې وړتیا له لاسه ورکړي او داسې لویان شي چې تر زده کړې مخکې د اجازې غوښتلو ته دوام ورکوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک له زده کړې مخکې خپل ځان له زده کړې ودروي.

انسانیت تر هغه خپلواک فکر کوونکي نه شي کېدای چې د خپلواک فکر اجازې ته منتظر وي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د نړۍ د چاپېریال د زده‌کوونکو کېدو لپاره د اجازې انتظار کوي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بنه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې چلند ته څه انعام ورکوي او څه يې خوندي کوي.

خوی او یوشانوالی پوښتي چې ايا تکرارېدونکی چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي:

چا يا څه اجازه کنټرولوي؟

خلک څه له پوښتنې دروي؟

کله چې پوښتنه کول نه تشویقېږي، کوم چلند خوندي کېږي؟

کله چې خلک د اجازې انتظار کوي، د نړۍ کوم چاپېریال بیا رامنځته کېږي؟

کله چې خلک د زده کړې لپاره د اجازې انتظار بند کړي، څه پېښېږي؟

همدا ډول خلک د خپل فکر شاوخوا ناڅرګند خنډونه پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک ځان‌سانسور پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک ډله‌ییز چلند پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک د وېرې پر بنسټ چوپتيا پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک سطحي‌توب پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک له منلو څخه پوښتنې ته ځي.

همدا ډول خلک له پوښتنې څخه لیدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له لیدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

برخه ۶ - احساساتي اغېز

احساساتي اغېز په رښتيا څه دی

برخې ۱ څرګنده کړه چې خلک باید د نړۍ چاپېریال لیدل زده کړي، پر ځای د دې چې یوازې یې محصولات شي.

برخې ۲ څرګنده کړه چې خلک باید وڅېړي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

برخې ۳ څرګنده کړه چې خلک باید درک کړي کومې انګېزې چلند ته انعام ورکوي، خوندي کوي یې او تکراروي یې.

برخې ۴ څرګنده کړه چې خلک باید له هغه څه زده کړه وکړي چې تکرارېدونکی چلند یې لا دمخه انسانیت ته ښیي.

برخې ۵ څرګنده کړه چې خلک باید درک کړي ولې ښایي تر زده کړې مخکې خپل ځان له پوښتنې ودروي.

اوس برخه ٦ احساساتي اغېز ته ځي.

احساساتي اغېز ځکه شته چې خلک د انسان چلند، باور، اعتماد، چوپتیا، غبرګون، تکرار یا زده کړه په سمه توګه تر هغه نه شي درک کولای چې پوه نه شي احساسات څنګه د پوهېدو تر رامنځته کېدو مخکې ذهن ته بڼه ورکولای شي.

خلک تر بشپړ خپلواک فکر کوونکو کېدو مخکې احساساتي موجودات دي.

خلک له پوهېدو مخکې غبرګون ښودلای شي.

خلک له څېړلو مخکې وېرېدلای شي.

خلک له پوښتنې مخکې دفاع کولای شي.

خلک د شواهدو له ازمېښت مخکې باور کولای شي.

خلک له زده کړې مخکې لوری ټاکلای شي.

خلک تر دې مخکې احساساتي تړاو پیدا کولای شي چې درک کړي څه دغه تړاو ته بڼه ورکړې.

دا د بشري پرمختګ پر وړاندې یو له تر ټولو لویو خنډونو څخه رامنځته کوي.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک څه مني.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک څه ردوي.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک پر چا باور کوي.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک له څه وېرېږي.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک له څه دفاع کوي.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک له څه ډډه کوي.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک د څه په اړه چوپ پاتې کېږي.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک څه تکراروي.

احساسات پر دې اغېز کولای شي چې خلک د څه له پوښتنې انکار کوي.

احساساتي اغېز خلکو ته ورزده کوي چې وپوښتي:

کوم احساس فعالېږي؟

کوم غبرګون رامنځته کېږي؟

کومه ویره راپاروړل کېږي؟

کومه غوسه کارول کېږي؟

کوم تړاو خوندي کېږي؟

له کوم باور څخه دفاع کېږي؟

دا احساس کوم چلند رامنځته کوي؟

دا احساساتي غبرګون د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

احساساتي اغېز له انسانيت څخه د احساساتو د لرې کولو په اړه نه دی.

دا د دې زده کړې په اړه دی چې احساسات د پوهېدو تر رامنځته کېدو مخکې انسانيت ته څنګه بڼه ورکوي.

احساسات دښمن نه دي

احساسات دښمن نه دي.

احساسات د انسان کېدو برخه ده.

احساسات ښودلای شي چې يو څه مهم دي.

احساسات خلک له خطره خبرولای شي.

احساسات درد څرګندولای شي.

احساسات پاملرنه څرګندولای شي.

احساسات ويره څرګندولای شي.

احساسات تړاو څرګندولای شي.

احساسات هغه څه څرګندولای شي چې خلک يې ارزښتمن ګڼي.

خو احساسات په خپله حقيقت نه دي.

ويره په خپله حقيقت نه ده.

غوسه په خپله حقيقت نه ده.

قهر په خپله حقيقت نه دی.

هيجان په خپله حقيقت نه دی.

خپګان په خپله حقيقت نه دی.

خوشحالي په خپله حقيقت نه ده.

بيړنی احساس په خپله حقيقت نه دی.

باورمن توب په خپله حقیقت نه دی.

خلک کولای شي يو څه په ډېر شدت احساس کړي او بيا هم هغه څه غلط درک کړي چې ورته ښودل کېږي.

خلک کولای شي ډاډمن احساس وکړي او بيا هم غلط وي.

خلک وېرېدلای شي او بيا هم نه پوهېږي ویره څه رامنځته کړې.

خلک غوسه کېدای شي او بيا هم د غوسې تر شا میکانیزم نه درک کوي.

خلک باید وپوښتي:

زه څه احساسوم؟

ولې يې احساسوم؟

دا احساس څه رامنځته کړی؟

کوم شواهد زما د احساس ملاتړ کوي؟

دا احساس ما کوم چلند ته هڅوي؟

ایا دا احساس زما له پوهېدو سره مرسته کوي؟

که دا احساس ما له زده کړې دروي؟

احساسات باید وپوښتل شي، نه دا چې ړوند اطاعت يې وشي.

احساساتي وړاندې کول شواهد نه دي

احساساتي وړاندې کول شواهد نه دي.

د یوه کس مهربان غږ شواهد نه دي.

د یوه کس له جذبې ډک غږ شواهد نه دي.

د یوه کس غوسه‌ناک غږ شواهد نه دي.

د یوه کس رښتيني ښکاره کېدونکی غږ شواهد نه دي.

د یوه کس ډاډمن غږ شواهد نه دي.

د یوه کس ارام غږ شواهد نه دي.

د یوه کس د پاملرنې غږ شواهد نه دي.

د یوه کس لقب لرل شواهد نه دي.

یوه کس ته متخصص ویل شواهد نه دي.

خلک د احساساتي وړاندې کولو تر اغېز لاندې راتلای شي مخکې له دې چې وخېږي ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

یو کس په نرم غږ خبرې کولای شي او بیا هم خلک غلطولای شي.

یو کس مهربان ښکاره کېدای شي او بیا هم فریب کولای شي.

یو کس له جذبې ډک غږېدلی شي او بیا هم غلط وي.

یو کس غوسه‌ناک غږېدلی شي او بیا هم لاس‌وهنه کوي.

یو کس رښتینی غږېدلی شي او بیا هم تمثیل کوي.

یو کس ډاډمن غږېدلی شي او بیا هم شواهد ونه لري.

یو کس کولای شي له لقب څخه د اعتماد د رامنځته کولو لپاره استفاده وکړي مخکې له دې چې حقیقت وخېړل شي.

خلک باید وپوښتي: ایا زه پر شواهدو باور کوم؟

که پر وړاندې کولو باور کوم؟

ایا زه حقیقت اورم؟

که احساساتو ته غبرګون ښیم؟

ایا ماته شواهد ښودل کېږي؟

که په احساساتي ډول اغېز راباندې کېږي چې ومنم؟

دا په مستقیم ډول د شواهدو له معیار سره تړاو لري.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

احساساتي اغېز پوښتي چې ایا احساسات د دې لپاره کارول کېږي چې خلک د شواهدو له څېړلو مخکې ومني.

احساساتي تمثیل او د خوی دروغجن انځور

احساساتي تمثیل د وخت په تېرېدو سره د خوی دروغجن انځور رامنځته کولای شي.

یو کس بار بار د مهربانۍ تمثیل کولای شي.

یو کس بار بار د رښتینولۍ تمثیل کولای شي.

یو کس بار بار د باورمنتوب تمثیل کولای شي.

یو کس بار بار د ارامۍ تمثیل کولای شي.

یو کس بار بار د اندېښنې تمثیل کولای شي.

یو کس بار بار د واک تمثیل کولای شي.

یو کس بار بار د تخصص تمثیل کولای شي.

د وخت په تېرېدو سره تکرارېدونکی احساساتي تمثیل کولای شي داسې عامه انځور جوړ کړي چې خلک یې له خوی سره غلط واخلي.

دا په مستقیم ډول له خوی او یوشانوالي سره تړاو لري.

خوی هغه څه نه دي چې یو کس یې په احساساتي ډول تمثیلوي.

خوی هغه څه دي چې چلند یې د وخت په تېرېدو بار بار ښیي.

خلک باید وپوښتي:

کوم چلند د دې احساساتي وړاندې کولو ملاتړ کوي؟

کوم یوشانوالی د دې انځور ملاتړ کوي؟

کوم شواهد د دې اعتماد ملاتړ کوي؟

کومه انګېزه ښايي دې تمثيل ته بنه ورکوي؟

کله چې دا احساساتي انځور وپوښتل شي، څه پېښېږي؟

احساساتي تمثيل بايد وپوښتل شي، ځکه د خوی دروغجن انځور کولای شي خلک تر ځېړنې مخکې باور ته ورسوي.

له پوهېدو مخکې غبرګون

د انسان په زده کړه کې يو له تر ټولو لويو محدوديتونو څخه دا دی چې خلک ډېری وخت تر پوهېدو مخکې غبرګون ښيي.

غبرګون ژر پېښېدای شي.

پوهه کار غواړي.

غبرګون سمدستي احساسېدای شي.

پوهه پوښتنې ته اړتيا لري.

غبرګون ډاډمن احساسېدای شي.

پوهه څېړنې ته اړتيا لري.

غبرګون خلک دې ته رسولای شي چې باور وکړي لا دمخه پوهېږي.

پوهه له خلکو غواړي ورو شي او زده کړه وکړي.

خلک ښايي يو څه ووينې او سمدستي غوسه شي.

هغوی ښايي يو څه واوري او سمدستي ووېرېږي.

هغوی ښايي يو څه ولولي او سمدستي يو لوری وټاکي.

هغوی ښايي يو څه وګوري او سمدستي له يوه دريځه دفاع وکړي.

هغوی ښايي يو څه تجربه کړي او سمدستي يوه پايله ومني.

خو غبرګون پوهه نه ده.

خلک باید وپوښتي:

ایا زه غبرګون ښیم؟

که زده کړه کوم؟

ایا زه دفاع کوم؟

که څېړنه کوم؟

ایا زه یو لوری ټاکم؟

که د پوهېدو هڅه کوم؟

ایا زه په احساساتي ډول خوځول کېږم؟

که روښانه وینم؟

موخه غبرګون نه دی.

موخه پوهه ده.

ویره د احساساتي میکانیزم په توګه

ویره د نړۍ په چاپېریال کې له تر ټولو پیاوړو احساساتي میکانیزمونو څخه ده.

ویره پوښتنه درولای شي.

ویره خبرې درولای شي.

ویره افشا کول درولای شي.

ویره زده کړه درولای شي.

ویره حقیقت درولای شي.

ویره خپلواک فکر درولای شي.

ویره اطاعت رامنځته کولای شي.

ویره چوپتیا رامنځته کولای شي.

ویره فرمانبرداري رامنځته کولای شي.

ویره تکرار رامنځته کولای شي.

خلک ښایي له واکه ووېرېږي.

خلک ښایي له سیستمونو ووېرېږي.

خلک ښایي د پیسو له لاسه ورکولو وېرېږي.

خلک ښایي د کار له لاسه ورکولو وېرېږي.

خلک ښایي د تړاو له لاسه ورکولو وېرېږي.

خلک ښایي د تایید له لاسه ورکولو وېرېږي.

خلک ښایي له غلط کېدو وېرېږي.

خلک ښایي له یوازې کېدو وېرېږي.

خلک ښایي له جلا درېدو وېرېږي.

ویره له پوښتنې پیاوړې کېدای شي.

ویره له شواهدو پیاوړې کېدای شي.

ویره له یوشانوالي پیاوړې کېدای شي.

ویره له حقیقت پیاوړې کېدای شي.

خلک باید وپوښتي:

کومه ویره فعاله ده؟

له دې وېرې څوک ګټه اخلي؟

دا ویره کوم چلند رامنځته کوي؟

دا ویره ما د څه له پوښتنې ګرځوي؟

دا ویره ما د څه له زده کړې دروي؟

دا ویره د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

ویره باید په خپله چلند کنټرول نه کړي.

ویره باید وپوښتل شي.

غوسه، قهر او احساساتي نیول کېدل

غوسه ښودلای شي چې یو څه مهم دي.

خو غوسه زده کړه هم درولای شي.

قهر خلک ځواکمن احساسولای شي، په داسې حال کې چې پوهه مخنیوی کوي.

خلک د غوسې له خوا په احساساتي ډول نیول کېدای شي.

هغوی له څېړنې مخکې برید کولای شي.

هغوی له پوهېدو مخکې ملامتولای شي.

هغوی له پوښتنې مخکې تکرارولای شي.

هغوی له زده کړې مخکې دفاع کولای شي.

هغوی په احساساتي غبرګون کې بند پاتې کېدای شي.

غوسه د روایتونو، سیستمونو، ډلو، رسنیو او ټولنیزو چاپېریالونو له خوا هم کارول کېدای شي څو خلک د پوهېدو پر ځای په غبرګون کې وساتي.

خلک ښایي غوسه له حقیقت سره هم غلطه واخلي.

هغوی ښایي پر یوه کس ځکه باور وکړي چې غوسه‌ناک غږېږي.

هغوی ښایي پر یوه کس ځکه باور وکړي چې له جذبې ډک ښکاري.

هغوی ښایي پر یوه کس ځکه باور وکړي چې په احساساتي ځواک خبرې کوي.

خو غوسه شواهد نه دي.

جذبه شواهد نه دي.

احساساتي څواک شواهد نه دي.

خلک باید وپوښتي:

دا غوسه څه ښیي؟

دا غوسه څه پټوي؟

دا غوسه ما د څه کولو ته هڅوي؟

له دې غوسې څوک ګټه اخلي؟

دا قهر کوم چلند رامنځته کوي؟

ایا دا غوسه له زده کړې سره مرسته کوي؟

که ما په غبرګون کې بندوي؟

غوسه باید د زده کړې پای نه شي.

غوسه باید په داسې څه بدله شي چې خلک ترې زده کړه وکړي.

جوړ شوی اعتماد او احساساتي فریب

اعتماد په احساساتي ډول جوړېدای شي.

خلک د شواهدو تر څېړلو مخکې د باور کولو لپاره اغېزمنېدای شي.

هغوی ښایي پر یوه کس ځکه باور وکړي چې مهربان ښکاري.

هغوی ښایي پر یوه کس ځکه باور وکړي چې ارام ښکاري.

هغوی ښایي پر یوه کس ځکه باور وکړي چې رښتینی ښکاري.

هغوی ښایي پر یوه کس ځکه باور وکړي چې ډاډمن ښکاري.

هغوی ښایي پر یوه کس ځکه باور وکړي چې د پاملرنې وړ ښکاري.

هغوی ښايي پر يوه کس ځکه باور وکړي چې مسلکي ښکاري.

هغوی ښايي پر يوه کس ځکه باور وکړي چې لقب کاروي.

هغوی ښايي پر يوه کس ځکه باور وکړي چې د متخصص په توګه وړاندې کېږي.

هغوی ښايي پر يوه کس ځکه باور وکړي چې احساساتي کيسه وايي.

خو ښه شواهد نه دي.

مهرباني شواهد نه دي.

ارامي شواهد نه دي.

رښتينولي شواهد نه دي.

باورمنتوب شواهد نه دي.

مسلکي ښه شواهد نه دي.

د متخصص حيثيت شواهد نه دي.

يوازې احساساتي کيسه په خپله شواهد نه ده.

خلک د احساساتي تمثيل له لارې غولېدای شي.

يو کس د مهربانۍ تمثيل کولای شي.

يو کس د رښتينولۍ تمثيل کولای شي.

يو کس د باورمنتوب تمثيل کولای شي.

يو کس د اندېښنې تمثيل کولای شي.

يو کس د واک تمثيل کولای شي.

يو کس د تخصص تمثيل کولای شي.

خلک بايد وپوښتي:

کوم شواهد د دې اعتماد ملاتړ کوي؟

کوم چلند د دې اعتماد ملاتړ کوي؟

کوم يوشانوالی د دې اعتماد ملاتړ کوي؟

کومه انګېزه ښايي دې وړاندې کولو ته بنه ورکوي؟

ايا له ما سره د پوهېدو مرسته کېږي؟

که زه په احساساتي ډول د باور کولو خوا ته بيول کېږم؟

جوړ شوی اعتماد باید وپوښتل شي، ځکه احساساتي فريب خلک تر شواهدو د ځېړلو مخکې باور ته رسولای شي.

له باور سره احساساتي تړاو

خلک له باورونو سره احساساتي تړاو پيدا کولای شي.

هغوی له روايتونو سره تړاو پيدا کولای شي.

هغوی له ډلو سره تړاو پيدا کولای شي.

هغوی له هويتونو سره تړاو پيدا کولای شي.

هغوی له سيستمونو سره تړاو پيدا کولای شي.

هغوی له واک سره تړاو پيدا کولای شي.

هغوی له دروغو سره تړاو پيدا کولای شي.

هغوی له هغه څه سره تړاو پيدا کولای شي چې په ميراث يې اخيستي.

کله چې احساساتي تړاو جوړ شي، پوښتنه د بريد په څېر احساسېدای شي.

د باور پوښتل د شخص د پوښتلو په څېر احساسېدای شي.

د ډلې پوښتل د خيانت په څېر احساسېدای شي.

د سيستم پوښتل د خطر په څېر احساسېدای شي.

د روایت پوښتل د له لاسه ورکولو په څېر احساسېدای شي.

دا خلک له زده کړې درولای شي.

خلک ښايي له هغو باورونو دفاع وکړي چې هېڅکله يې نه دي څېړلي، ځکه دغه باورونه د هغه څه برخه شوي چې دوی فکر کوي څپله دي.

خلک باید وپوښتي:

ایا زه له حقیقت څخه دفاع کوم؟

که له تړاو څخه دفاع کوم؟

ایا زه شواهد خوندي کوم؟

که هويت خوندي کوم؟

ایا زه دا څېړم؟

که په احساساتي ډول يې خوندي کوم؟

که دا باور غلط وای، څه به پېښ شوي وای؟

که يې وپوښتم، څه به له لاسه ورکړم؟

احساساتي تړاو د خپلواک فکر پر وړاندې له تر ټولو لويو خنډونو څخه کېدای شي.

ټولنیز چاپېریالونه او احساساتي اغېز

عصري چاپېریالونه کولای شي تل احساسات فعال کړي.

خلکو ته ویره ښودل کېږي.

خلکو ته قهر ښودل کېږي.

خلکو ته شخړه ښودل کېږي.

خلکو ته پرتله ښودل کېږي.

خلکو ته شهرت ښودل کېږي.

خلکو ته حیثیت ښودل کېږي.

خلکو ته حسد ښودل کېږي.

خلکو ته رخه ښودل کېږي.

خلکو ته بیړنی احساس ښودل کېږي.

خلکو ته سطحيتوب ښودل کېږي.

دا احساساتي چاپېریالونه چلند ته بڼه ورکولای شي.

هغوی خلک غبرګون ته اړ کولای شي.

هغوی خلک پرتله کولو ته اړ کولای شي.

هغوی خلک تقلید ته اړ کولای شي.

هغوی خلک دفاع ته اړ کولای شي.

هغوی خلک ناکافي احساسولای شي.

هغوی خلک د تایید غوښتلو ته اړ کولای شي.

هغوی خلک له نه منل کېدو وېرولای شي.

هغوی خلک رسېدنه له اهمیت سره غلطولای شي.

هغوی خلک احساساتي تمثیل له حقیقت سره هم غلطولای شي.

خلک باید وپوښتي:

دا چاپېریال کوم احساس رامنځته کوي؟

دا چاپېریال کوم چلند ته انعام ورکوي؟

کومه پرتله تشویقېږي؟

کوم غبرګون رامنځته کېږي؟

پر کوم احساساتي وړاندې کولو باور کېږي؟

کومه پوهه مخنیوی کېږي؟

ټولنیز چاپېریالونه په احساساتي ټولګیو بدلېدای شي.

خو که خلکو ته د احساساتي اغېز د پوښتلو طریقه ورنه ښوول شي، دغه ټولګي د پوهېدو پر ځای غبرګون ورښوولای شي.

زده کړه، ماشومان او احساساتي اغېز

زده کړه باید ماشومانو ته د احساساتي اغېز د پوښتلو طریقه هم ورزده کړي.

ماشومان یوازې معلوماتو ته اړتیا نه لري.

ماشومان باید پوه شي چې د هغوی ذهنونو ته څنګه بڼه ورکول کېدای شي.

هغوی باید پوه شي احساسات څنګه پر اعتماد، ویره، باور، غبرګون، چوپتیا، تړاو او چلند اغېز کولای شي.

ماشومان وېرول کېدای شي.

ماشومان غوسه کول کېدای شي.

ماشومان شرمول کېدای شي.

ماشومان خجالت ورکول کېدای شي.

ماشومان د محرومیت احساس ته اړ کېدای شي.

ماشومان د پوښتنې له امله د غلطۍ احساس ته اړ کېدای شي.

ماشومان ښايي چوپ پاتې کېدل زده کړي، ځکه احساساتو ورښوولي چې پوښتنه کول ناراحتي رامنځته کوي.

ماشومان ښايي پر احساساتي وړاندې کولو باور کول هم زده کړي.

هغوی ښايي پر چا ځکه باور وکړي چې مهربان غږېږي.

هغوی ښايي پر چا ځکه باور وکړي چې ډاډمن غږېږي.

هغوی ښايي پر چا ځکه باور وکړي چې له جذبې ډک غږېږي.

هغوی ښايي پر چا ځکه باور وکړي چې لقب لري.

هغوی ښايي پر چا ځکه باور وکړي چې د متخصص په توګه وړاندې کېږي.

دا له ماشومانو څخه د احساساتو د لرې کولو په اړه نه دی.

دا له ماشومانو سره د احساساتو د پوهېدو په مرسته کولو اړه دی.

ماشومان بايد زده کړي چې يو کس مهربان، غوسه‌ناک، ډاډمن، رښتينی، متخصص يا واکمن ښکاره کېدل د شواهدو، چلند، پوښتنوالي او انګېزې د پوښتلو اړتيا نه لرې کوي.

خلک بايد وپوښتي:

ايا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې احساسات چلند ته څنګه بڼه ورکوي؟

ايا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې ويره څنګه پوښتنه درولای شي؟

ايا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې غوسه څنګه زده کړه درولای شي؟

ايا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې تړاو څنګه باور ته بڼه ورکولای شي؟

ايا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې شرم څنګه چوپتيا رامنځته کولای شي؟

ايا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې احساساتي وړاندې کول څنګه د شواهدو تر څېړلو مخکې اعتماد رامنځته کولای شي؟

ايا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې احساساتي اغېز څنګه په خوندي ډول وپوښتي؟

که ماشومانو ته د احساساتي اغېز د پوښتلو طريقه ورنه ښوول شي، هغوی د هغو احساساتي چاپېريالونو محصولات کېدای شي چې نه يې درک کوي.

ولې احساساتي اغېز مهم دی

احساساتي اغېز ځکه مهم دی چې انسانیت تر هغه د نړۍ له چاپېریال څخه په سمه توګه زده کړه نه شي کولای چې احساسات بیا بیا پر پوهېدو برلاسي کېږي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بنه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې چلند ته څه انعام ورکوي او څه یې خوندي کوي.

خوی او یوشانوالی پوښتي چې ایا تکرارېدونکی چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي چې چا یا څه اجازه کنټرولوي.

احساساتي اغېز پوښتي:

کوم احساس دې ته بڼه ورکوي؟

کوم غبرګون رامنځته کېږي؟

کومه ویره کارول کېږي؟

کومه غوسه کارول کېږي؟

کوم اعتماد جوړېږي؟

کوم تړاو خوندي کېږي؟

دا احساس کوم چلند رامنځته کوي؟

دا احساس د کومې پوهې مخه نیسي؟

همدا ډول خلک احساساتي اغېز پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک غبرګون پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک احساساتي تړاو پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک جوړ شوی اعتماد پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک احساساتي فریب پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک د وېرې پر بنسټ چلند پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک له غبرګون څخه پوښتنې ته ځي.

همدا ډول خلک له پوښتنې څخه لیدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له لیدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د احساساتي چاپېریالونو له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

د وخت په تېرېدو احساساتي اغېز

د دې برخې لومړۍ برخې تشریح کړه چې احساسات دښمن نه دي، خو احساسات په خپله حقیقت نه دي.

هغې دا هم تشریح کړه چې احساساتي وړاندې کول شواهد نه دي، اعتماد د شواهدو تر څېړلو مخکې په احساساتي ډول جوړېدای شي، او تکرارېدونکی احساساتي تمثیل د وخت په تېرېدو د خوی دروغجن انځور رامنځته کولای شي.

اوس دا برخه دې ته ځي چې احساساتي اغېز د وخت په تېرېدو څنګه عمل کوي.

احساساتي اغېز یوازې په یوه شېبه کې نه پېښېږي.

دا تکرارېدای شي.

دا عادي کېدای شي.

دا په میراث اخیستل کېدای شي.

دا د نړۍ د چاپېریال برخه کېدای شي.

خلک ښایي بیا بیا له پوهېدو مخکې غبرګون وښیي.

هغوی ښایي بیا بیا له خبرو مخکې ووېرېږي.

هغوی ښایي بیا بیا له پوښتنې مخکې دفاع وکړي.

هغوی ښایي بیا بیا د شواهدو له ازمېښت مخکې باورونه خوندي کړي.

هغوی ښایي بیا بیا له زده کړې مخکې احساسات تعقیب کړي.

هغوی ښایي بیا بیا د شواهدو له خبرو مخکې پر وړاندې کولو باور وکړي.

د وخت په تېرېدو، احساساتي غبرګونونه په بڼو بدلېدای شي.

احساساتي بڼې په چلند بدلېدای شي.

چلند د نړۍ د چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کولای شي.

خلک باید وپوښتي:

کوم احساساتي غبرګون د وخت په تېرېدو تکرار شوی؟

کومه ویره تکرار شوې؟

کومه غوسه تکرار شوې؟

کوم تړاو خوندي شوی؟

پر کوم احساساتي وړاندې کولو بیا بیا باور شوی؟

کوم احساساتي تمثیل بیا بیا اعتماد رامنځته کړی؟

کومه احساساتي بڼه بیا بیا څرګندېږي؟

دې احساس بیا بیا کوم چلند رامنځته کړی؟

دي احساساتي بڼې د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کړې؟

د وخت په تېرېدو احساساتي اغېز له خلکو سره مرسته کوي ووینې چې غبرګونونه تل جلا پېښې نه دي.

هغوی په تکرارېدونکي انساني چلند بدلېدای شي.

احساساتي روزنه

خلک د نړۍ د چاپېریال له خوا احساساتي روزل کېدای شي.

هغوی د ځانګړو پوښتنو له وېرېدو سره روزل کېدای شي.

هغوی د پوښتنې له امله د شرم احساس کولو سره روزل کېدای شي.

هغوی له نورو د جلا درېدو له امله د ګناه احساس کولو سره روزل کېدای شي.

هغوی له پوهېدو مخکې د غوسې احساس کولو سره روزل کېدای شي.

هغوی له څېړلو مخکې د وفادارۍ احساس کولو سره روزل کېدای شي.

هغوی کله چې باورونه وپوښتل شي، د ګواښ احساس کولو سره روزل کېدای شي.

هغوی د پوشان کېدو پر مهال د خوندي احساس کولو سره روزل کېدای شي.

هغوی پر احساساتي وړاندې کولو د باور کولو سره هم روزل کېدای شي.

هغوی ښايي پر باورمنتوب باور کول زده کړي.

هغوی ښايي پر جذبې باور کول زده کړي.

هغوی ښايي پر نرمۍ باور کول زده کړي.

هغوی ښايي پر مهربانۍ باور کول زده کړي.

هغوی ښايي پر لقبونو باور کول زده کړي.

هغوی ښايي پر متخصصانه وړاندې کولو باور کول زده کړي.

هغوی ښايي پر احساساتي کیسو باور کول زده کړي.

هغوی ښايي پر هغو خلکو باور کول زده کړي چې رښتيني ښکاري.

دا احساساتي روزنه د ژوند په لومړيو کې پیل کېدای شي.

ماشومان زده کولای شي څه تایید رامنځته کوي.

ماشومان زده کولای شي څه رد کېدل رامنځته کوي.

ماشومان زده کولای شي څه خجالت رامنځته کوي.

ماشومان زده کولای شي څه سزا رامنځته کوي.

ماشومان زده کولای شي څه تړاو رامنځته کوي.

ماشومان زده کولای شي کوم احساساتي وړاندې کول اعتماد ترلاسه کوي.

ماشومان بیا داسې لویان کېدای شي چې داسې احساساتي بڼې له ځان سره وړي چې هېڅکله يې نه دي پوښتلي.

خلک باید وپوښتي:

ما کوم احساساتي غبرګونونه په میراث اخیستي؟

ماته کوم احساساتي غبرګونونه راښوول شوي؟

کوم احساساتي غبرګونونه انعام شوي؟

کوم احساساتي غبرګونونه سزا شوي؟

ماته پر کومو احساساتي وړاندې کولو باور کول راښوول شوي؟

کوم موضوعات ما په احساساتي ډول دفاعي کوي؟

کومې پوښتنې ما نارامه کوي؟

کوم احساسات ما له سمې څېړنې دروي؟

احساساتي روزنه د انسان چلند ته د بنې ورکولو له پټو میکانیزمونو څخه کېدای شي.

ویره، واک او اطاعت

ویره له واک سره ډېر پیاوړی تړاو پیدا کولای شي.

خلک ښايي د واک له پوښتلو ووېرېږي.

خلک ښايي د سیستمونو له ننګولو ووېرېږي.

خلک ښايي له ښوونکو سره له اختلافه ووېرېږي.

خلک ښايي د حکومت له پوښتلو ووېرېږي.

خلک ښايي د رسنیو له پوښتلو ووېرېږي.

خلک ښايي د متخصصانو له پوښتلو ووېرېږي.

خلک ښايي د کاروړکوونکو له پوښتلو ووېرېږي.

خلک ښايي له پایلو ووېرېږي.

ویره بیا تر پوهېدو مخکې اطاعت رامنځته کولای شي.

خلک ښايي ځکه اطاعت وکړي چې پوهېږي.

خو خلک ښايي ځکه هم اطاعت وکړي چې له دې وېرېږي که ونه کړي څه به پېښ شي.

خلک باید وپوښتي:

ایا زه ځکه اطاعت کوم چې پوهېږم؟

که ځکه اطاعت کوم چې وېرېږم؟

ایا زه ځکه منم چې شواهد یې ملاتړ کوي؟

که ځکه منم چې واک ویره رامنځته کوي؟

ایا زه ځکه چوپ پاتې کېږم چې موافق یم؟

که ځکه چوپ پاتې کېږم چې له پایلو وېرېږم؟

د وېرې پر بنسټ اطاعت د نړۍ تکرارېدونکو ستونزو ته دوام ورکولای شي، ځکه خلک ښایي د حقیقت تر څېړلو مخکې پوښتنه بنده کړي.

احساساتي تړاو او هویت

خلک له هغه څه سره احساساتي تړاو پیدا کولای شي چې فکر کوي دوی څوک دي.

هغوی له خپل هویت سره تړاو پیدا کولای شي.

له خپلې ډلې سره.

له خپل رول سره.

له خپل حیثیت سره.

له خپلو باورونو سره.

له خپلو نظرونو سره.

له خپل تاریخ سره.

له خپل انځور سره.

له خپل شهرت سره.

له خپل واک سره.

له خپل سیستم سره.

کله چې هویت له باور سره احساساتي تړاو پیدا کړي، پوښتنه شخصي احساسېدای شي.

یوه پوښتنه د برید په څېر احساسېدای شي.

شواهد د ګواښ په څېر احساسېدای شي.

تناقض د سپکاوي په څېر احساسېدای شي.

سمونه د رد کېدو په څېر احساسېدای شي.

زده کړه د له لاسه ورکولو په څېر احساسېدای شي.

خلک ښايي بیا د حقیقت د لټون پر ځای له هویت څخه دفاع وکړي.

خلک باید وپوښتي:

زما کومه برخه د ګواښ احساس کوي؟

زه کوم هویت خوندي کوم؟

د کوم باور پوښتل دېر دردناک احساسېږي؟

که خپله پوهه بدله کړم، څه به له لاسه ورکړم؟

ایا زه حقیقت خوندي کوم؟

که هغه څوک چې فکر کوم زه یم، خوندي کوم؟

بشري پرمختګ له خلکو غواړي چې د زده کړې وړتیا پیدا کړي، پرته له دې چې هره ننګونه شخصي تباهي وبولي.

احساساتي الس‌وهنه او وړاندې کول

احساسات د دې لپاره کاروول کېدای شي چې معلومات څنګه ترلاسه کېږي، بڼه ورکړي.

معلومات له وېرې سره وړاندې کېدای شي.

له بیړني احساس سره وړاندې کېدای شي.

له قهر سره وړاندې کېدای شي.

له خواخوږۍ سره وړاندې کېدای شي.

له شرم سره وړاندې کېدای شي.

له ګناه احساس سره وړاندې کېدای شي.

له ویاړ سره وړاندې کېدای شي.

له تراو سره وړاندې کېدای شي.

له ګواښ سره وړاندې کېدای شي.

له مهربانۍ سره وړاندې کېدای شي.

له ارامۍ سره وړاندې کېدای شي.

له رښتینولۍ سره وړاندې کېدای شي.

له باورمنتوب سره وړاندې کېدای شي.

د متخصص د هویت له لارې وړاندې کېدای شي.

د مسلکي حیثیت له لارې وړاندې کېدای شي.

دا وړاندې کول د شواهدو تر څېړلو مخکې پر خلکو اغېز کولای شي.

خلک ښایي ځکه ومني چې وېرېږي.

هغوی ښایي ځکه تکرار کړي چې غوسه دي.

هغوی ښایي ځکه دفاع وکړي چې وفاداري احساسوي.

هغوی ښایي ځکه ومني چې د ګناه احساس کوي.

هغوی ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې شرم احساسوي.

هغوی ښایي ځکه باور وکړي چې څوک مهربان ښکاري.

هغوی ښایي ځکه باور وکړي چې څوک رښتینی ښکاري.

هغوی ښایي ځکه باور وکړي چې څوک باوري ښکاري.

هغوی ښایي ځکه باور وکړي چې څوک ارام ښکاري.

هغوی ښایي ځکه باور وکړي چې څوک مسلکي ښکاري.

هغوی ښایي ځکه باور وکړي چې څوک د متخصص په توګه وړاندې کېږي.

خلک باید وپوښتي:

له دې معلوماتو سره کوم احساس تړلی دی؟

ایا احساسات د پوهېدو د مرستې لپاره کارول کېږي؟

که احساسات د پوښتنې د درولو لپاره کارول کېږي؟

ایا شواهد ښودل کېږي؟

که د شواهدو پر ځای احساساتي فشار کارول کېږي؟

ایا اعتماد د شواهدو له لارې ترلاسه کېږي؟

که اعتماد د وړاندې کولو له لارې جوړېږي؟

دا په مستقیم ډول د شواهدو له معیار سره تړاو لري.

ویره شواهد نه ده.

قهر شواهد نه دي.

بیړنی احساس شواهد نه دی.

احساساتي فشار شواهد نه دي.

مهرباني شواهد نه دي.

ربښتینولي شواهد نه دي.

باورمنتوب شواهد نه دي.

متخصصانه وړاندې کول شواهد نه دي.

احساساتي کیسې او جوړ شوی باور

کیسې احساساتي باور رامنځته کولای شي.

یوه کیسه خلک د خواخوږۍ احساس ته رسولای شي.

یوه کیسه خلک د غوسې احساس ته رسولای شي.

یوه کیسه خلک د وېرې احساس ته رسولای شي.

یوه کیسه خلک د وفادارۍ احساس ته رسولای شي.

یوه کیسه خلک د ګناه احساس ته رسولای شي.

یوه کیسه خلک د مسؤلیت احساس ته رسولای شي.

یوه کیسه خلک د لوري ټاکلو ته رسولای شي.

یوه کیسه خلک تر څېړلو مخکې منلو ته رسولای شي.

کیسې رښتینې کېدای شي.

کیسې انتخاب شوې هم کېدای شي.

کیسې بڼه ورکول کېدای شي.

کیسې تمثیل کېدای شي.

کیسې تکرارېدای شي.

کیسې د احساساتي غبرګون د لارښوونې لپاره کارول کېدای شي.

خلک باید وپوښتي:

دا کیسه کوم احساس رامنځته کوي؟

کوم شواهد د دې کیسې ملاتړ کوي؟

کوم شواهد نشته؟

کوم لیدلوری انتخاب شوی؟

دا کیسه کوم چلند رامنځته کوي؟

د خلکو له دې کیسې باور کولو څوک ګټه اخلي؟

ایا دا کیسه له خلکو سره د پوهېدو مرسته کوي؟

که دا کیسه خلک په احساساتي ډول یوې خوا ته بیایي؟

احساساتي کیسې باید وپوښتل شي، څکه خلک تر څېړلو مخکې احساس ته رسولای شي.

احساسات، روایتونه او لوری ټاکل

احساساتي اغېز له روایتونو سره هم تړاو لري.

خلک په احساساتي ډول کیسو ته راکاږل کېدای شي.

هغوی د لوري ټاکلو ته هڅول کېدای شي.

هغوی د یوې ډلې دفاع او پر بلې ډلې د برید لپاره هڅول کېدای شي.

هغوی د میکانیزمونو تر پوهېدو مخکې د اتلانو او بدکارانو په لیدلو هڅول کېدای شي.

هغوی د شواهدو تر څېړلو مخکې احساساتي غبرګون ته هڅول کېدای شي.

روایتونه هغه وخت پیاوړي کېدای شي چې له احساساتو سره وتړل شي.

خلک ښایي له روایت څخه څکه دفاع وکړي چې تړاو ورکوي.

هغوی ښایي څکه دفاع ترې وکړي چې هویت ورکوي.

هغوی ښایي څکه دفاع ترې وکړي چې داډ ورکوي.

هغوی ښایي څکه دفاع ترې وکړي چې دښمن ورکوي.

خو د لوري ټاکل له پوهېدو سره یو شان نه دي.

خلک باید وپوښتي:

زه کومې کیسې ته راکاږل کېږم؟

دا کیسه کوم احساس رامنځته کوي؟

د خلکو له لوري ټاکلو څوک ګټه اخلي؟

کوم شواهد له پامه غورځول کېږي؟

کوم میکانیزم پټول کېږي؟

د کومې پوهې مخه نیول کېږي؟

انسانیت پرمختګ نه شي کولای که احساسات خلک د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې پر ځای په روایتونو کې بند وساتي.

احساساتي اغېز، چوپتیا او ځان‌ساتنه

احساسات چوپتیا رامنځته کولای شي.

خلک ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې وېرېږي.

هغوی ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې شرم احساسوي.

هغوی ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې خجالت احساسوي.

هغوی ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې د ګناه احساس کوي.

هغوی ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې له رد کېدو وېرېږي.

هغوی ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې له غلط کېدو وېرېږي.

هغوی ښایي ځکه چوپ پاتې شي چې له یوازې درېدو وېرېږي.

چوپتیا بیا تکرار خوندي کولای شي.

چوپتیا سیستمونه خوندي کولای شي.

چوپتیا روایتونه خوندي کولای شي.

چوپتیا وابستګي خوندي کولای شي.

چوپتیا ناسم کار خوندي کولای شي.

چوپتیا د نړۍ د چاپېریال دوام خوندي کولای شي.

خلک باید وپوښتي:

کوم احساس چوپتیا رامنځته کوي؟

د دې چوپتیا له لارې څه خوندي کېږي؟

که چوپتیا پای ته ورسېږي، څه به پېښ شي؟

احساسات خلک د کوم حقیقت له ویلو دروي؟

چوپتیا د کوم تکرارېدونکي ډول په دوام کې مرسته کوي؟

احساساتي چوپتیا د ګډون په یوه پیاوړې بڼه بدلېدای شي.

زده کړه، ماشومان او احساساتي خوندیتوب

ماشومان د سمې پوښتنې لپاره احساساتي خوندیتوب ته اړتیا لري.

که ماشومان د پوښتنې لپاره وویرول شي، ښایي پوښتنه بنده کړي.

که ماشومان د پوښتنې لپاره وشرمول شي، ښایي پوښتنه بنده کړي.

که ماشومان د پوښتنې لپاره مسخره شي، ښایي پوښتنه بنده کړي.

که ماشومان د پوښتنې لپاره سخت وبلل شي، ښایي پوښتنه بنده کړي.

که ماشومان د پوښتنې لپاره مشکل‌جوړونکي وبلل شي، ښایي پوښتنه بنده کړي.

که ماشومان د پوښتنې لپاره په احساساتي ډول سزا شي، ښایي زده کړي چې چوپتیا له پوهېدو خوندي ده.

دا ځکه مهمه ده چې پوښتنه کول د زده کړې له لارو څخه یوه ده.

ماشومان باید زده کړي چې پوښتنې په خوندي ډول څېړل کېدای شي.

هغوی باید زده کړي چې احساسات درک کېدای شي.

هغوی باید زده کړي چې ناراحتي په خپله دا معنا نه لري چې پوښتنه غلطه ده.

هغوی باید زده کړي چې ویره په خپله دا معنا نه لري چې باید ودرېږي.

هغوی باید زده کړي چې غوسه په خپله دا معنا نه لري چې پوه شوي دي.

هغوی باید دا هم زده کړي چې احساساتي وړاندې کول غولوونکې کېدای شي.

هغوی باید زده کړي چې مهرباني په خپله شواهد نه دي.

هغوی باید زده کړي چې باورمنتوب په خپله شواهد نه دي.

هغوی باید زده کړي چې رښتینولي په خپله شواهد نه دي.

هغوی باید زده کړي چې متخصصانه وړاندې کول په خپله شواهد نه دي.

ماشومان باید زده کړي چې یو کس مهربان، غوسه‌ناک، ډاډمن، رښتینی، متخصص یا واکمن ښکاره کېدل د شواهدو، چلند، پوشانوالي او انګېزې د پوښتلو اړتیا نه لرې کوي.

خلک باید وپوښتي:

ایا ماشومان د پوښتنې لپاره په احساساتي ډول خوندي دي؟

ایا ماشومانو ته د احساساتي غبرګونونو د پوهېدو طریقه ورښوول کېږي؟

ایا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې پوښتنې د زده کړې برخه دي؟

ایا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې ناراحتي څېړل کېدای شي؟

ایا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې احساسات څنګه باور، چوپتیا او چلند ته بڼه ورکولای شي؟

ایا ماشومانو ته ورښوول کېږي چې احساساتي وړاندې کول څنګه د شواهدو تر څېړلو مخکې اعتماد رامنځته کولای شي؟

زده کړه په سمه توګه بڼه کېدای نه شي که ماشومان په احساساتي ډول له پوښتنې لرې وروزل شي.

احساساتي اغېز او بشري شعور

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې خلک د احساساتو تر کنټرول لاندې د پاتې کېدو پر ځای د احساساتو پوهه زده کړي.

دا معنا نه لري چې انسانان بې‌احساسه شي.

دا معنا لري چې احساسات د زده کړې برخه شي.

ویره په داسې څه بدلېږي چې وپوښتل شي.

غوسه په داسې څه بدلېږي چې درک شي.

تراو په داسې څه بدلېږي چې وڅېړل شي.

شرم په داسې څه بدلېږي چې وپېژندل شي.

چوپتیا په داسې څه بدلېږي چې ترې زده کړه وشي.

غبرګون په داسې څه بدلېږي چې ترې واوښتل شي.

احساساتي وړاندې کول په داسې څه بدلېږي چې وپوښتل شي.

جوړ شوی اعتماد په داسې څه بدلېږي چې وڅېړل شي.

احساساتي کیسې په داسې څه بدلېږي چې وازمویل شي.

خلک اړتیا نه لري احساسات له منځه یوسي.

هغوی اړتیا لري احساساتي اغېز درک کړي.

د نړۍ چاپېریال تل احساساتي اغېز ښیي.

ویره ښیي.

غوسه ښیي.

قهر ښیي.

تراو ښیي.

شرم ښيي.

پرتله ښيي.

احساساتي تړاو ښيي.

چوپتيا ښيي.

غبرګون ښيي.

احساساتي تمثيل ښيي.

جوړ شوی اعتماد ښيي.

احساساتي فريب ښيي.

خلک بايد وپوښتي:

کوم احساساتي اغېز ښودل کېږي؟

پر کوم احساساتي وړاندې کولو باور کېږي؟

انسانيت ترې څه زده کولای شي؟

احساسات کوم چلند رامنځته کوي؟

احساسات د نړۍ د کوم چاپېريال په بيا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

کله چې احساساتي اغېز ښکاره شي، چلند هم ښکاره کېږي.

کله چې چلند ښکاره شي، پوهه ممکنه کېږي.

کله چې پوهه ممکنه شي، زده کړه پرمختګ کولای شي.

احساساتي اغېز او بشري پرمختګ

احساساتي اغېز د بشري پرمختګ د ورکې لارې برخه ده.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې احساسات بيا بيا پر پوهېدو برلاسي کېږي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې ویره پوښتنه دروي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې غوسه د زده کړې ځای ونیسي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې قهر د څېړنې ځای ونیسي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې احساساتي تړاو میراثي باورونه خوندي کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې شرم چوپتیا رامنځته کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې احساساتي فشار د شواهدو ځای ونیسي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې احساساتي وړاندې کول د شواهدو تر څېړلو مخکې اعتماد رامنځته کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې احساساتي کیسې د پوهېدو تر رامنځته کېدو مخکې باور رامنځته کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې ماشومان په احساساتي ډول له پوښتنې لرې روزل کېږي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې پر ځای ورته غبرګون ښیي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بڼه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې چلند ته څه انعام ورکوي او څه یې خوندي کوي.

خوی او یوشانوالی پوښتي چې ایا تکرارېدونکی چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي چې چا یا څه اجازه کنټرولوي.

احساساتي اغېز پوښتي:

کوم احساس دې ته بنه ورکوي؟

کوم غبرګون رامنځته کېږي؟

کومه ویره کارول کېږي؟

کوم تړاو خوندي کېږي؟

کومه چوپتیا رامنځته کېږي؟

پر کوم احساساتي وړاندې کولو باور کېږي؟

کوم اعتماد جوړېږي؟

کومه احساساتي کیسه کارول کېږي؟

دا احساس کوم چلند رامنځته کوي؟

دا احساس د کومې پوهې مخه نیسي؟

دا احساس د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

همدا ډول خلک احساساتي اغېز پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک احساساتي روزنه پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک احساساتي لاس‌وهنه پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک احساساتي وړاندې کول پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک جوړ شوی اعتماد پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک احساساتي کیسې پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک احساساتي چوپتیا پېژندل پیلوي.

همدا ډول خلک له غبرګون څخه پوښتنې ته ځي.

همدا ډول خلک له پوښتنې څخه لیدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له لیدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د احساساتي چاپېریالونو له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

برخه ۷ - د روایت او واقعیت پرتله

د روایت او واقعیت پرتله په رښتیا څه ده

برخې ۱ څرګنده کړه چې خلک باید د نړۍ له چاپېریال څخه زده کړه وکړي، پر ځای د دې چې یوازې یې محصولات شي.

برخې ۲ څرګنده کړه چې خلک باید وڅېړي چې ایا شواهد د هغه څه ملاتړ کوي چې ادعا کېږي، تکرارېږي، خوندي کېږي، وړاندې کېږي یا پلي کېږي.

برخې ۳ څرګنده کړه چې انسانیت هماغه نړۍ بیا بیا ځکه رامنځته کوي چې انګېزې خلکو ته د هغې د بیا رامنځته کولو لپاره بیا بیا انعام ورکوي.

برخې ۴ څرګنده کړه چې تکرارېدونکی چلند ډېری وخت تر خبرو ډېر څه څرګندوي.

۵ برخې څرګنده کړه چې خلک ډېری وخت د زده کړې له پیلېدو مخکې له پوښتنې کولو څخه ناهیلي کړل کېږي.

برخې ٦ څرګنده کړه چې احساسات د پوهېدو تر رامنځته کېدو مخکې اعتماد، باور، ویره، غبرګون، چوپتیا او چلند ته بڼه ورکولای شي.

د روایت او واقعیت پرتله ته ځي.۷ اوس برخه

د روایت او واقعیت پرتله ځکه شته چې خلکو ته روایتونه ښودل کېږي، پرته له دې چې د واقعیت د سمې څېړنې طریقه ورښوول شي.

خلک په روایتونو کې زېږي.

خلکو ته روایتونه ورښوول کېږي.

خلکو ته روایتونه ښودل کېږي.

خلک روایتونه په میراث اخلي.

خلک له روایتونو دفاع کوي.

خلک له روایتونو سره احساساتي تړاو پیدا کوي.

خلک په پای کې روایتونه له خپله واقعیت سره غلط اخیستلای شي.

روایتونه د انسانیت د بنې ورکولو له تر ټولو لویو میکانیزمونو څخه دي.

روایت په خپله واقعیت نه دی.

روایت یوه کیسه ده.

روایت یو وضاحت دی.

روایت د پېښو یوه بڼه ده.

روایت یو چوکاټ دی چې خلک یې منلو ته هڅول کېږي.

روایت رښتینی کېدای شي.

روایت تر یوه حده رښتینی کېدای شي.

روایت نیمګړی کېدای شي.

روایت لاس‌وهنه شوی کېدای شي.

روایت انتخاب شوی کېدای شي.

روایت جوړ شوی کېدای شي.

روایت خوندي شوی کېدای شي.

روایت په میراث اخیستل شوی کېدای شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

ماته کومه کیسه ښودل کېږي؟

دا کیسه چا جوړه کړې؟

دا کیسه څوک تکراروي؟

دا کیسه څوک خوندي کوي؟

له دې چې پر دې کیسه باور وشي، څوک ګټه اخلي؟

کوم شواهد د دې کیسې ملاتړ کوي؟

کوم واقعیت د دې کیسې ملاتړ کوي؟

څه ترې پرېښودل شوي؟

څه ورزیات شوي؟

څه پټول کېږي؟

د روایت او واقعیت پرتله خلکو ته ورزده کوي چې هغه څه چې وړاندې کېږي، له هغه څه څخه جلا کړي چې په رښتیا ښودل کېږي.

واقعیت په خپلواکه توګه شته

واقعیت د دې څخه خپلواک شته چې خلک یې په اړه څه باور کوي.

واقعیت موافقې ته اړتیا نه لري.

واقعیت شهرت ته اړتیا نه لري.

واقعیت لقبونو ته اړتیا نه لري.

واقعیت واک ته اړتیا نه لري.

واقعیت احساساتو ته اړتیا نه لري.

واقعیت تکرار ته اړتیا نه لري.

واقعیت دوام لري، که خلک یې وپېژني که نه.

خلک واقعیت ردولای شي.

خلک واقعیت له پامه غورځولای شي.

خلک واقعیت په احساساتي ډول ردولای شي.

خلک د واقعیت پر وړاندې له روایتونو دفاع کولای شي.

خلک په ګډه له واقعیت څخه ډډه کولای شي.

خو واقعیت دوام لري.

دا یو له تر ټولو لویو درسونو څخه دی چې انسانیت باید یې زده کړي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

ایا زه له واقعیت څخه زده کړه کوم؟

که له یوه روایت څخه دفاع کوم؟

ایا زه هغه څه وینم چې ښودل کېږي؟

که هغه څه خوندي کوم چې په میراث مې اخیستي؟

ایا زه د نړۍ له چاپېریال څخه زده کړه کوم؟

که د نړۍ د چاپېریال په اړه له یوې کیسې څخه زده کړه کوم؟

انسانیت کوالی شي د روایتونو دننه ژوند وکړي

د انسان په زده کړه کې یو له تر ټولو لویو محدودیتونو څخه دا دی چې خلک خپل ټول ژوند د هغو روایتونو دننه تېرولای شي چې هېڅکله یې په خپلواکه توګه نه دي څېړلي.

خلک کیسې په میراث اخیستلای شي.

خلک لقبونه په میراث اخیستلای شي.

خلک سیستمونه په میراث اخیستلای شي.

خلک واک په میراث اخیستلای شي.

خلک باورونه په میراث اخیستلای شي.

خلک وضاحتونه په میراث اخیستلای شي.

خلک وېرې په میراث اخیستلای شي.

خلک چلندونه په میراث اخیستلای شي.

خلک تکرارېدونکې بڼې په میراث اخیستلای شي.

خلک په پای کې له دې ټولو دفاع کولای شي، پرته له دې چې پوه شي په اصل کې له کومه راغلي.

خلک بیا میراثي روایتونه له خپله واقعیت سره غلط اخیستلای شي.

له پوښتنې پرته، خلک خپل ټول ژوند له هغه څه په دفاع تېرولای شي چې د دوی د میراث لپاره جوړ شوي وو.

انسانیت انسانیت ته ښوونه کوي

انسانیت په لویه کچه د انسانیت له خوا ښوول کېږي.

خلک سیستمونه جوړوي.

خلک روایتونه جوړوي.

خلک کیسې جوړوي.

خلک لقبونه جوړوي.

خلک رولونه جوړوي.

خلک وضاحتونه جوړوي.

خلک بیا راتلونکو نسلونو ته هغه څه ورښیي چې پخوانیو نسلونو جوړ کړي.

راتلونکي نسلونه بیا میراثي روایتونه له خپله واقعیت سره غلط اخیستلای شي.

خلک هغه څه په میراث اخیستلای شي چې پخوانیو نسلونو منلي، پرته له دې چې هېڅکله یې په خپلواکه توګه وڅېړي.

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې هماغه نړۍ تکرارېږي.

انسانيت روايتونه جوړولای شي، روايتونه په ميراث اخيستلای شي، له روايتونو دفاع کولای شي او بيا دغه روايتونه له خپله واقعيت سره غلط اخيستلای شي.

خلک بايد له همدې امله وپوښتي:

دا په اصل کې چا جوړ کړي؟

چا راتلونکو ته سپارلي؟

څوک يې لا هم ورښيي؟

څوک يې لا هم خوندي کوي؟

څوک ترې لا هم ګټه اخلي؟

کوم واقعيت يې ملاتړ کوي؟

انسانيت په سمه توګه تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې روايتونه تر پوښتنې زده کولو مخکې په ميراث اخلي.

جوړې شوې کيسې، جوړ شوي لقبونه او جوړ شوی واک

روايتونه پخپله نه راڅرګندېږي.

خلک يې جوړوي.

کيسې جوړېدای شي.

لقبونه جوړېدای شي.

واک جوړېدای شي.

مقامونه جوړېدای شي.

رولونه جوړېدای شي.

سيستمونه جوړېدای شي.

باورونه جوړېدای شي.

بیا روایتونه له دې ټولو سره تړل کېدای شي.

بیا خلک یې په میراث اخیستلای شي.

خلک یې تکرارولای شي.

خلک ترې دفاع کولای شي.

خلک ورسره احساساتي تړاو پیدا کولای شي.

راتلونکي نسلونه په پای کې یې د واقعیت په توګه په میراث اخیستلای شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

دا لقب چا جوړ کړی؟

دا واک چا جوړ کړی؟

دا رول چا جوړ کړی؟

دا کیسه چا جوړه کړې؟

چا ورته مشروعیت ورکړی؟

څوک یې خوندي کوي؟

له دوام څخه یې څوک ګټه اخلي؟

کوم واقعیت یې ملاتړ کوي؟

د یوه لقب موجودیت په خپله واقعیت نه دی.

د واک موجودیت په خپله واقعیت نه دی.

د یوه رول موجودیت په خپله واقعیت نه دی.

د یوې کیسې موجودیت په خپله واقعیت نه دی.

د یوه سیستم موجودیت په خپله واقعیت نه دی.

واقعیت باید تل له خپله روایت څخه په خپلواکه توګه وڅېړل شي.

پیسې، تکرار او د روایت پیاوړي کول

کله چې پیسې ورګډې شي، روایتونه ډېر پیاوړي کېدای شي.

خلکو ته د روایتونو د جوړولو لپاره پیسې ورکول کېدای شي.

خلکو ته د روایتونو د تکرار لپاره پیسې ورکول کېدای شي.

خلکو ته د روایتونو د شوولو لپاره پیسې ورکول کېدای شي.

خلکو ته د روایتونو د پلي کولو لپاره پیسې ورکول کېدای شي.

خلکو ته د روایتونو د خوندي کولو لپاره پیسې ورکول کېدای شي.

خلکو ته د روایتونو د لیکلو لپاره پیسې ورکول کېدای شي.

خلکو ته د روایتونو د وېشلو لپاره پیسې ورکول کېدای شي.

خلکو ته د روایتونو د دفاع لپاره پیسې ورکول کېدای شي.

راتلونکي نسلونه بیا تکرار شوی روایت په میراث اخیستلای شي.

دا په خپله معنا نه لري چې هر روایت دروغجن دی.

دا معنا لري چې میکانیزم باید وپوښتل شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

دا روایت څوک تمویلوي؟

څوک یې تکراروي؟

څوک یې ورښیي؟

څوک یې خوندي کوي؟

څوک ترې ګټه اخلي؟

که دا ونګول شي، څه پېښېږي؟

که دا افشا شي، څه پېښېږي؟

کوم واقعیت یې ملاتړ کوي؟

روایتونه په پای کې دومره عادي کېدای شي چې خلک نور حتا نه پېژني چې روایتونه دي.

د باور سیستمونه او میراثي منل

خلک د هغو شیانو باور کولو ته هڅول کېدای شي چې په خپلواکه توګه یې نه شي څېړلای.

بیا له دغو باورونو دفاع کولای شي.

هغوی له دغو باورونو سره احساساتي تړاو پیدا کولای شي.

هغوی دغه باورونه تکرارولای شي.

هغوی دغه باورونه راتلونکو نسلونو ته سپارلای شي.

راتلونکي نسلونه بیا باور په میراث اخیستلای شي، پرته له دې چې د هغه سرچینه او اصل په خپلواکه توګه وڅېړي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

دا باور چا جوړ کړی؟

له دې باور څخه څوک ګټه اخلي؟

کوم شواهد د دې باور ملاتړ کوي؟

کوم واقعیت د دې باور ملاتړ کوي؟

کله چې وپوښتل شي، څه پېښېږي؟

که خلک نور پرې باور ونه کړي، څه پېښېږي؟

باور په خپله واقعیت نه دی.

واقعیت باید تل په خپلواکه توګه وڅېړل شي.

د نړۍ چاپېریال تل انسانیت ته ښیي چې روایتونه څنګه عمل کوي

د نړۍ چاپېریال تل انسانیت ته ښیي چې روایتونه څنګه عمل کوي.

خلکو ته یوازې په سمه توګه د هغه څه د زده کړې طریقه نه ده ورښوول شوې چې ښودل کېږي.

نړۍ اصلي ښوونځی دی.

انسانیت ته تل دا شیان ښودل کېږي:

تکرار.

ساتنه.

لقبونه.

واک.

تړاو.

ویره.

وابستګي.

چوپتیا.

انګېزې.

احساسات.

تمثیل.

روایتونه.

خلک ډېری وخت له دغو میکانیزمونو څخه د زده کړې پر ځای ورته غبرګون ښیي.

ستونزه دا نه ده چې هېڅ څه نه لیدل کېږي.

ستونزه دا ده چې خلکو ته په سمه توګه د هغه څه د پوښتلو، لیدلو، پوهېدو او ترې د زده کړې طریقه نه ده ورښوول شوې چې لیدل کېږي.

روایتونه له واقعیت څخه پیاوړي کېدای شي

یو له تر ټولو لویو خطرونو څخه چې انسانیت ورسره مخ دی دا دی چې روایتونه له خپله واقعیت څخه پیاوړي کېدای شي.

واقعیت لیدل کېدای شي.

واقعیت ثبت کېدای شي.

واقعیت بیا بیا ښودل کېدای شي.

واقعیت تناقض افشا کولای شي.

واقعیت تکرارېدونکې بڼې افشا کولای شي.

واقعیت انساني چلند افشا کولای شي.

خو خلک بیا هم پر ځای یې له روایتونو دفاع کولای شي.

خلک هغه څه ردولای شي چې ښودل کېږي.

خلک هغه څه خوندي کولای شي چې په میراث یې اخیستي.

خلک له کیسو سره احساساتي تړاو پیدا کولای شي.

خلک له سیستمونو دفاع کولای شي.

خلک له واک څخه دفاع کولای شي.

خلک له تکرارېدونکو وضاحتونو دفاع کولای شي.

خلک له هغه څه دفاع کولای شي چې پرې متکي دي.

خلک له هغه څه دفاع کولای شي چې دوی خوندي احساسوي.

خلک له هغه څه دفاع کولای شي چې نور ټول یې دفاع کوي.

خلک له روایتونو دفاع کولای شي حتا کله چې واقعیت بیا بیا بل څه ښیي.

روایتونه پخپله د نړۍ چاپېریال کېدای شي

څومره چې یو روایت ډېر وخت موجود وي، هومره عادي کېدای شي.

څومره چې عادي شي، هومره لږ پوښتل کېږي.

څومره چې لږ وپوښتل شي، هومره ډېر خوندي کېږي.

څومره چې ډېر خوندي شي، هومره ډېر راتلونکي نسلونه یې په میراث اخلي.

په پای کې، روایت پخپله د نړۍ د چاپېریال برخه کېدای شي.

ماشومان یې په میراث اخیستلای شي.

لویان یې په میراث اخیستلای شي.

ښوونکي یې په میراث اخیستلای شي.

سیستمونه یې په میراث اخیستلای شي.

ادارې یې په میراث اخیستلای شي.

ټولنې یې په میراث اخیستلای شي.

خلک په پای کې هېرولای شي چې دا کله هم جوړ شوی و.

بیا روایت پخپله د واقعیت په توګه منل کېدای شي.

انسانیت په ګډه یو دروغجن واقعیت جوړولای شي او بیا نسلونه نسلونه یې په دفاع تېرولای شي.

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې انسانیت بیا بیا هماغه نړۍ رامنځته کوي.

ولې د روایت او واقعیت پرتله مهمه ده

د روایت او واقعیت پرتله ځکه مهمه ده چې انسانیت تر هغه د نړۍ له چاپېریال څخه په سمه توګه زده کړه نه شي کولای چې روایتونه له خپله واقعیت سره پرتله او وازمویل شي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بنه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې له دوام څخه یې څوک ګټه اخلي.

خوی او یوشانوالی پوښتي چې ایا چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي چې څه پوښتنه دروي.

احساساتي اغېز پوښتي چې کوم احساس منلو ته بنه ورکوي.

اوس د روایت او واقعیت پرتله پوښتي:

کومه کیسه وړاندې کېږي؟

کوم واقعیت یې ملاتړ کوي؟

کوم واقعیت ورسره په تناقض کې دی؟

چا جوړه کړې؟

څوک یې خوندي کوي؟

څوک یې تکراروي؟

څوک یې په میراث اخلي؟

څوک ترې ګټه اخلي؟

دا روایت د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

همدا ډول خلک د میراثي روایتونو له دفاع څخه خپله له واقعیت څخه زده کړې ته اوړي.

همدا ډول خلک له باور څخه څېړنې ته ځي.

همدا ډول خلک له څېړنې څخه ليدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له ليدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د ميراثي روايتونو له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېريال زده‌کوونکو ته اوړي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک له خپله واقعيت څخه د زده کړې پر ځای د ميراثي روايتونو دفاع ته دوام ورکوي.

د وخت په تېرېدو روايتونه

د دې برخې لومړۍ برخې تشريح کړه چې روايتونه جوړېدای، تکرارېدای، په ميراث اخيستل کېدای، خوندي کېدای او په پای کې له خپله واقعيت سره غلط اخيستل کېدای شي.

هغې دا هم تشريح کړه چې واقعيت له باور، شهرت، لقبونو، واک، احساساتو او تکرار څخه په خپلواکه توګه شته.

اوس دا برخه دې ته ځي چې روايتونه د وخت په تېرېدو څنګه دوام کوي.

روايتونه عموماً په يوه شپه کې پياوړي نه شي.

هغوی ډېری وخت د اوږدو مودو په ترڅ کې جوړېږي.

يوه کيسه جوړېدای شي.

کيسه تکرارېدای شي.

کيسه ليکل کېدای شي.

کيسه وېشل کېدای شي.

کیسه خوندي کېدای شي.

کیسه ښوول کېدای شي.

کیسه په میراث اخیستل کېدای شي.

له کیسې سره احساساتي تړاو پیدا کېدای شي.

بیا کیسه د منل شوي واقعیت په توګه بدلېدای شي.

د وخت په تېرېدو، خلک هېرولای شي چې دا کله هم روایت و.

خلک باید وپوښتي:

دا روایت له څومره وخت راهیسې شته؟

چا تکرار کړی؟

چا خوندي کړی؟

چا په میراث اخیستی؟

چا ترې ګټه اخیستې؟

کوم شواهد یې ملاتړ کوي؟

کوم واقعیت یې ملاتړ کوي؟

کوم تناقضونه شته؟

د وخت په تېرېدو څه بدل شوي؟

څه خوندي پاتې شوي؟

د وخت په تېرېدو روایتونه ښودلای شي چې انسانیت څنګه بیا بیا هماغه نړۍ رامنځته کوي.

انسانیت په ګډه یو دروغجن واقعیت جوړوالی شي

انسانیت په ګډه داسې دروغجن واقعیت جوړولای شي چې انسانیت یې بیا پخپله له واقعیت سره غلط اخلي.

خلک ښايي ټول میکانیزم ونه ویني.

هغوی ښايي یوازې دا وویني:

خپل رول.

خپل کار.

خپل باور.

خپله لارښوونه.

خپله ونډه.

خپل بقا.

خو د نړۍ چاپېریال ډېری وخت د میلیاردونو خلکو له ګډ ګډون څخه جوړېږي په هغو روایتونو کې چې هغوی نه دي جوړ کړي.

یو کس لیکي.

یو کس ورښیي.

یو کس تکراروي.

یو کس پلي کوي.

یو کس خوندي کوي.

یو کس تمویلوي.

یو کس خپروي.

یو کس باور کوي.

یو کس چوپ پاتې کېږي.

په فردي ډول دا چلندونه کوچني ښکاره کېدای شي.

په ګډه کولای شي د نړۍ بشپړ چاپېریال بیا رامنځته کړي.

انسانیت بیا نسلونه نسلونه د هغه څه په دفاع تېرولای شي چې انسانیت پخپله جوړ کړي.

خلک باید وپوښتي:

زه په کوم روایت کې ونډه اخلم؟

زه د کوم روایت په تکرار کې مرسته کوم؟

زه د کوم روایت په ساتنه کې مرسته کوم؟

زه د کوم واقعیت په بدلولو کې مرسته کوم؟

زما ونډه د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

دا د روایت او واقعیت پرتله دننه یو له تر ټولو لویو میکانیزمونو څخه دی.

روایتونه انساني چلند ته بڼه ورکوالی شي

روایتونه یوازې د خلکو فکر ته بڼه نه ورکوي.

روایتونه د خلکو کړنو ته بڼه ورکولای شي.

روایتونه اعتماد ته بڼه ورکولای شي.

روایتونه وېرې ته بڼه ورکولای شي.

روایتونه تړاو ته بڼه ورکولای شي.

روایتونه چوپتیا ته بڼه ورکولای شي.

روایتونه اطاعت ته بڼه ورکولای شي.

روایتونه وابستګۍ ته بڼه ورکولای شي.

روایتونه احساساتي تړاو ته بڼه ورکولای شي.

روايتونه هويت ته بڼه ورکولای شي.

روايتونه پخپله چلند ته بڼه ورکولای شي.

خلک ښايي حتا درک نه کړي چې بڼه ورکول کېږي.

هغوی ښايي باور وکړي چې په خپلواکه توګه عمل کوي.

خو د هغوی چلند ښايي لا دمخه د هغو روايتونو له خوا اغېزمن شوی وي چې په ميراث يې اخيستي.

خلک بايد له همدې امله وپوښتي: دا روايت کوم چلند رامنځته کوي؟

دا روايت کوم احساسات رامنځته کوي؟

دا روايت کومې وېرې رامنځته کوي؟

دا روايت کومه چوپتيا رامنځته کوي؟

دا روايت کومه وابستګي رامنځته کوي؟

دا روايت د نړۍ د کوم چاپېريال په بيا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

روايتونه هغه وخت خطرناک کېږي چې خلک نور نه ويني هغوی ته بڼه ورکوي.

برابربېدل، تړاو او ټولنيز روايتونه

خلک ټولنيز موجودات دي.

ډېر خلک منل کېدل غواړي.

ډېر خلک تړاو غواړي.

ډېر خلک تاييد غواړي.

ډېر خلک له نورو سره برابربېدل غواړي.

دا د روايتونو د پياوړي کولو له تر ټولو لويو ميکانيزمونو څخه کېدای شي.

خلک ښايي د نورو خبرې نقل کړي.

خلک ښايي د نورو چلند نقل کړي.

خلک ښايي د نورو د جامو اغوستل نقل کړي.

خلک ښايي د نورو د خبرو طريقه نقل کړي.

خلک ښايي هغه څه نقل کړي چې نور يې تبليغوي.

خلک ښايي هغه څه نقل کړي چې نور يې دفاع کوي.

خلک ښايي هغه څه نقل کړي چې نور پرې باور کوي.

خلک ښايي هغه څه نقل کړي چې نور ترې وېرېږي.

خلک ښايي هغه څه نقل کړي چې نور يې ردوي.

خلک ښايي هغه څه نقل کړي چې نور يې نمانځي.

خلک په پای کې ښايي نور دا پوښتنه ونه کړي چې يو څه رښتيا دي که نه، بلکې وپوښتي چې ايا ورسره د تړاو مرسته کوي.

خلک بايد وپوښتي:

ايا زه زده کړه کوم؟

که يوازې برابرېږم؟

ايا زه پوښتنه کوم؟

که نقل کوم؟

ايا زه په خپلواکه توګه فکر کوم؟

که ډله تعقيبوم؟

ايا زه له واقعيت څخه زده کړه کوم؟

که د تړاو طريقه زده کوم؟

تړاو له حقیقت څخه پیاوړی کېدای شي که خلکو ته د پوښتلو طریقه ورنه ښوول شي.

عصري روایتي چاپېریالونه

عصري چاپېریالونه روایتونه ژر جوړولای او خپرولای شي.

خلکو ته د ژوند طرزونه ښودل کېدای شي.

خلکو ته نظرونه ښودل کېدای شي.

خلکو ته غبرګونونه ښودل کېدای شي.

خلکو ته قهر ښودل کېدای شي.

خلکو ته شهرت ښودل کېدای شي.

خلکو ته بریا ښودل کېدای شي.

خلکو ته حیثیت ښودل کېدای شي.

خلکو ته بڼه ښودل کېدای شي.

خلکو ته احساساتي کیسې ښودل کېدای شي.

خلکو ته د ژوند داسې بڼې ښودل کېدای شي چې واقعیت نه منعکسوي.

خلک بیا هغه څه نقلولای شي چې بیا بیا ورته ښودل کېږي.

هغوی خبرې نقلولای شي.

هغوی شخصیتونه نقلولای شي.

هغوی د ژوند طرزونه نقلولای شي.

هغوی بڼې نقلولای شي.

هغوی چلندونه نقلولای شي.

هغوی هغه څه نقلولای شي چې مشهور ښکاري.

هغوی هغه څه نقلولای شي چې بریالي ښکاري.

هغوی د خوشحالۍ تمثیل کولای شي.

هغوی د تړاو تمثیل کولای شي.

هغوی د بشپړتیا تمثیل کولای شي.

هغوی د اهمیت تمثیل کولای شي.

له همدې امله یو عصري روایتي چاپېریال داسې دروغجن واقعیت رامنځته کولای شي چې خلک یې په ګډه تقلیدوي.

خلک باید وپوښتي:

دا چاپېریال کوم روایت رامنځته کوي؟

دا چاپېریال کوم چلند ته انعام ورکوي؟

دا چاپېریال کوم تمثیل هڅوي؟

کوم واقعیت پټول کېږي؟

کوم واقعیت بدلېږي؟

د کومې پوهې مخه نیول کېږي؟

عصري روایتي چاپېریالونه خلک د واقعیت پر ځای په تمثیل کې ژوند کولو ته رسولای شي.

ټولنیز تمثیل او د یوه روایت دننه ژوند

خلک کولای شي د خپل ځان بڼې تمثیلول پیل کړي.

هغوی د خوشحالۍ تمثیل کولای شي.

هغوی د بریا تمثیل کولای شي.

هغوی د باورمنتوب تمثیل کولای شي.

هغوی د اهمیت تمثیل کولای شي.

هغوی د حیثیت تمثیل کولای شي.

هغوی د بشپړتیا تمثیل کولای شي.

هغوی د تړاو تمثیل کولای شي.

خلک ښايي داسې ژوند وړاندې کړي چې واقعیت نه منعکسوي.

نور خلک بیا خپل ځان له هغه تمثیل سره پرتله کولای شي.

پرتله بیا نور تمثیل رامنځته کولای شي.

تمثیل نور تقلید رامنځته کولای شي.

تقلید نور تکرار رامنځته کولای شي.

خلک په پای کې د خپله واقعیت پر ځای په ګډ روایت کې ژوند کولای شي.

خلک باید وپوښتي:

څه ښودل کېږي؟

څه پټول کېږي؟

ایا دا واقعیت دی؟

که تمثیل دی؟

ایا زه خپل ځان له واقعیت سره پرتله کوم؟

که له یوه روایت سره یې پرتله کوم؟

دا تمثیل کوم چلند رامنځته کوي؟

خلک باید زده کړي چې وړاندې کول په خپله واقعیت نه دی.

روایتونه، ماشومان او میراثي باور

ماشومان په هغو روایتونو کې زېږي چې هغوی نه دي جوړ کړي.

ماشومان کیسې په میراث اخلي.

ماشومان سیستمونه په میراث اخلي.

ماشومان لقبونه په میراث اخلي.

ماشومان واک په میراث اخلي.

ماشومان باورونه په میراث اخلي.

ماشومان چلندونه په میراث اخلي.

ماشومان وېرې په میراث اخلي.

ماشومان احساساتي تړاوونه په میراث اخلي.

ماشومان تکرارېدونکې بنې په میراث اخلي.

ماشومان بیا داسې لویان کېدای شي چې له هغه څه دفاع کوي چې په میراث یې اخیستي.

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې انسانیت هماغه نړۍ تکراروي.

له همدې امله ماشومان باید دا پوښتنې زده کړي:

دا چا جوړ کړي؟

ولې جوړ شوي؟

څوک ترې ګټه اخلي؟

کوم شواهد یې ملاتړ کوي؟

کوم واقعیت یې ملاتړ کوي؟

کوم چلند رامنځته کوي؟

د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

ماشومان باید یوازې روایتونه په میراث وانخلي.

ماشومان باید زده کړي چې څنګه یې په خوندي ډول وپوښتي.

سیستمونه، روایتونه او د نړۍ چاپېریال

روایتونه د سیستمونو دننه ځای نیولای شي.

سیستمونه روایتونه تکرارولای شي.

سیستمونه روایتونه خوندي کولای شي.

سیستمونه روایتونه عادي کولای شي.

سیستمونه روایتونو ته انعام ورکولای شي.

سیستمونه پوښتنه نه تشویقولای شي.

خلک په پای کې د سیستم تکرار له حقیقت سره غلط اخیستلای شي.

خو تکرارېدونکي سیستمونه په خپله واقعیت نه دي.

خلک باید وپوښتي:

دا سیستم کوم روایت تکراروي؟

دا سیستم کوم روایت خوندي کوي؟

دا سیستم کوم روایت ته انعام ورکوي؟

دا سیستم خلک د کوم روایت له پوښتنې ناهیلي کوي؟

کوم واقعیت یې ملاتړ کوي؟

کوم واقعیت ورسره په تناقض کې دی؟

که خلک نور پرې باور ونه کړي، څه به پېښ شي؟

خلک ډېری وخت د پایلو د سمولو هڅه کوي، پرته له دې چې هغه روایتونه وپوښتي چې پایلې رامنځته کوي.

دا انسانیت د هماغې نړۍ تکرارولو ته رسولای شي.

د نړۍ چاپېریال تل انسانیت ته ښیي چې روایتونه څنګه عمل کوي

د نړۍ چاپېریال تل انسانیت ته ښیي چې روایتونه څنګه عمل کوي.

خلکو ته یوازې په سمه توګه د هغه څه د زده کړې طریقه نه ده ورښوول شوې چې ښودل کېږي.

نړۍ اصلي ښوونځی دی.

انسانیت ته تل دا شیان ښودل کېږي:

تکرار.

ساتنه.

لقبونه.

واک.

تړاو.

ویره.

وابستګي.

چوپتیا.

انګېزې.

احساسات.

تمثیل.

روایتونه.

ستونزه دا نه ده چې هېڅ څه نه لیدل کېږي.

ستونزه دا ده چې خلکو ته په سمه توګه د هغه څه د پوښتلو، لیدلو، پوهېدو او ترې د زده کړې طریقه نه ده ورښوول شوې چې لیدل کېږي.

روایتونه، ځواک او بشري شعور

یو له تر ټولو لویو درسونو څخه چې انسانیت باید یې زده کړي دا دی چې ځواک یوازې د زور له لارې نه وي.

ځواک د روایتونو له لارې هم موجود کېدای شي.

که خلک روایتونو ته بڼه ورکولای شي، چلند ته هم بڼه ورکولای شي.

که چلند ته بڼه ورکولای شي، پایلو ته هم بڼه ورکولای شي.

که پایلو ته بڼه ورکولای شي، د نړۍ چاپېریال ته هم بڼه ورکولای شي.

ښایي اړتیا نه وي انسانیت په زور د هماغې نړۍ تکرار ته اړ شي، که انسانیت په خپله خوښه یې تکراروي.

انسانیت روایتونه جوړولای شي، په میراث یې اخیستلای شي، دفاع ترې کولای شي او بیا دغه روایتونه له خپله واقعیت سره غلط اخیستلای شي.

دا د انساني تاریخ په اوږدو کې یو له تر ټولو لویو فعالو میکانیزمونو څخه دی.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

روایت ته څوک بڼه ورکوي؟

روایت څوک پیاوړی کوي؟

له روایت څخه څوک ګټه اخلي؟

روایت څوک په میراث اخلي؟

له روایت څخه څوک دفاع کوي؟

څوک له روایت سره احساساتي تړاو لري؟

څوک د روایت له پوښتلو وېرېږي؟

دا روایت د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې خلک د روايتونو دننه ژوند پرېږدي او خپله له واقعيت څخه زده کړه پيل کړي.

د روايت او واقعيت پرتله او بشري پرمختګ

د روايت او واقعيت پرتله د بشري پرمختګ د ورکې لارې برخه ده.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې روايتونه بيا بيا له واقعيت سره غلط اخيستل کېږي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک کيسې تر دې مخکې په ميراث اخلي چې د پوښتلو طريقه يې زده کړي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک له هغو روايتونو دفاع کوي چې هېڅکله يې په خپلواکه توګه نه دي څېړلي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک په ګډه يو دروغجن واقعيت جوړوي او بيا پکې ژوند کوي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک په ګډه يو دروغجن واقعيت جوړوي او بيا نسلونه نسلونه يې په دفاع تېروي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې تړاو له حقيقت څخه پياوړی شي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د واقعيت څخه د زده کړې پر ځای يو بل نقلوي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د خپل ځان بڼې تمثيلوي، پر ځای د دې چې خپل ځان درک کړي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې سيستمونه روايتونه پياوړي کوي، پرته له دې چې خلکو ته د هغو د پوښتلو طريقه ورزده کړي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې د باور سيستمونه د واقعيت ځای ونيسي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې راتلونکي نسلونه هماغه نړۍ په میراث اخلي، پرته له دې چې پوه شي څه هغه جوړه کړې.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک له خپله واقعيت څخه د زده کړې پر ځای د میراثي روایتونو دفاع ته دوام ورکوي.

سرچينه او اصل پوښتي چې يو څه له کومه راغلي او څه يې بنه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ايا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې له دوام څخه يې څوک ګټه اخلي.

خوی او يوشانوالی پوښتي چې ايا چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي چې څه پوښتنه دروي.

احساساتي اغېز پوښتي چې کوم احساس منلو ته بنه ورکوي.

اوس د روايت او واقعيت پرتله پوښتي:

کومه کيسه وړاندې کېږي؟

کوم واقعيت يې ملاتړ کوي؟

کوم واقعيت ورسره په تناقض کې دی؟

چا جوړه کړې؟

څوک يې تکراروي؟

څوک يې خوندي کوي؟

څوک يې په میراث اخلي؟

څوک ترې ګټه اخلي؟

کوم چلند رامنځته کوي؟

د نړۍ د کوم چاپېريال په بيا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

همدا ډول خلک له میراثي روایتونو څخه واقعيت ته ځي.

همدا ډول خلک له باور څخه خبرېدنې ته ځي.

همدا ډول خلک له خبرېدنې څخه ليدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له ليدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د ميراثي روايتونو له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېريال زده‌کوونکو ته اوړي.

برخه ۸ - رواني اغېز

رواني اغېز په رښتیا څه دی

برخې ۱ څرګنده کړه چې خلک باید زده کړي یو څه له کومه راغلي او څه يې بڼه کړې.

برخې ۲ څرګنده کړه چې خلک باید زده کړي ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

برخې ۳ څرګنده کړه چې انسانیت هماغه نړۍ بیا بیا ځکه رامنځته کوي چې انګېزې خلکو ته د هغې د بیا رامنځته کولو لپاره بیا بیا انعام ورکوي.

برخې ۴ څرګنده کړه چې تکرارېدونکی چلند ډېری وخت تر خبرو ډېر څه څرګندوي.

۵ برخې څرګنده کړه چې خلک ډېری وخت د زده کړې له پیلېدو مخکې له پوښتنې کولو څخه ناهیلي کړل کېږي.

برخې ٦ څرګنده کړه چې احساسات د پوهېدو تر رامنځته کېدو مخکې اعتماد، باور، ویره، غبرګون، چوپتیا او چلند ته بڼه ورکولای شي.

برخې ۷ څرګنده کړه چې انسانیت په ګډه روایتونه جوړولای، په میراث اخیستلای، دفاع ترې کولای او له خپله واقعیت سره يې غلط اخیستلای شي.

اوس برخه ۸ رواني اغېز ته ځي.

رواني اغېز ځکه شته چې د نړۍ چاپېریال تل د انسان ذهن ته بڼه ورکوي مخکې له دې چې خلک پوه شي دا کار روان دی.

خلک د نړۍ په پوهېدو نه زېږي.

نړۍ خلکو ته د فکر طریقه ورښيي مخکې له دې چې هغوی د خپلو ذهنونو د ساتنې طریقه درک کړي.

خلک تل له دې شیانو سره مخ دي:

پیسې.

وابستګي.

واک.

ویره.

چوپتیا.

انګېزې.

روایتونه.

چلند.

تکرار.

پرتله.

تمثیل.

سطحيتوب.

تکرارېدونکې ستونزې.

د انسان ذهن د خپلواک فکر تر رامنځته کېدو ډېر مخکې د دې ټولو شیانو له خوا بڼه موندلای شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

دا چاپېریال د انسان له ذهن سره څه کوي؟

څه بیا بیا ښودل کېږي؟

څه بیا بیا منل کېږي؟

څه بیا بیا عادي کېږي؟

څه بیا بیا په میراث اخیستل کېږي؟

څه چلند ته بڼه ورکوي؟

څه پوهېدو ته بښه ورکوي؟

څه راتلونکو نسلونو ته بښه ورکوي؟

رواني اغېز خلکو ته ورزده کوي چې د نړۍ له چاپېریال سره اوږدمهاله تماس پخپله له انسانیت سره څه کوي.

د انسان ذهن یو له تر ټولو لویو چاپېریالونو څخه دی چې انسانیت یې په ساتنه کې پاتې راغلی

یو له تر ټولو لویو ستونزو څخه چې انسانیت ورسره مخ دی دا دی چې خلک ډېری وخت په رواني ډول بښه مومي مخکې له دې چې پوه شي بښه ورکول کېږي.

د انسان ذهن یو له تر ټولو لویو چاپېریالونو څخه دی چې انسانیت یې په ساتنه کې پاتې راغلی.

خلک په هغو چاپېریالونو کې زېږي چې هغوی نه دي جوړ کړي.

هغوی سیستمونه په میراث اخلي.

هغوی چلندونه په میراث اخلي.

هغوی روایتونه په میراث اخلي.

هغوی واک په میراث اخلي.

هغوی وابستګي په میراث اخلي.

هغوی تکرارېدونکې بښې په میراث اخلي.

خلک بیا داسې لویان کېدای شي چې له هغه څه دفاع کوي چې په میراث یې اخیستي.

دا پرته له دې پېښېدای شي چې هغوی کله هم پوه شي په لومړي سر کې څه ورته بښه ورکړې.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

څه ماته ښه ورکړې؟

ما څه په میراث اخیستي؟

ما څه منلي؟

ما څه تکرار کړي؟

ما څه هېڅکله په خپلواکه توګه نه دي څېړلي؟

څه راته عادي ښوي؟

کوم چاپېریال زما د پوهېدو په رامنځته کولو کې مرسته کړې؟

له پوښتنې پرته، خلک خپل ټول ژوند د هغو چاپېریالونو له خوا په روانې ډول ښه موندلای شي چې هېڅکله یې په سمه توګه ترې زده کړه نه ده کړې.

د نړۍ چاپېریال ټل انسانیت ته ښوونه کوي

د نړۍ چاپېریال هېڅکله ښوونه نه دروي.

خلک ټل له هغه څه زده کړه کوي چې شاوخوا یې دي.

ماشومان ترې زده کړه کوي.

لویان ترې زده کړه کوي.

ښوونکي ترې زده کړه کوي.

مور او پلار ترې زده کړه کوي.

سیستمونه ترې زده کړه کوي.

ټولنې ترې زده کړه کوي.

د نړۍ چاپېریال ټل انسانیت ته ښوونه کوي.

ستونزه دا ده چې خلکو ته په سمه توګه د هغه څه د زده کړې طریقه نه ده ورښوول شوې چې ښودل کېږي.

نړۍ اصلي ښوونځی دی.

خلک ښایي درک نه کړي، خو د نړۍ چاپېریال تل پر چلند اغېز کوي.

خلک د نړۍ د چاپېریال محصولات کېدای شي، پر ځای د دې چې ترې زده‌کوونکي شي.

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې هماغه نړۍ تکرارېږي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

دا چاپېریال څه ورښیي؟

کوم چلند ته انعام ورکوي؟

کوم چلند نه تشویقوي؟

کوم چلند عادي کوي؟

د نړۍ کوم چاپېریال بیا رامنځته کوي؟

کله چې خلکو ته د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې طریقه ورنه ښوول شي، هغوی ډېری وخت پر ځای یې په روانې ډول ورسره عیارېږي.

خلک له ناسمو چاپېریالونو سره عیارېدای شي

انسانان د عیارېدو وړ دي.

دا ګټور کېدای شي.

خو خطرناک هم کېدای شي.

خلک په روانې ډول له ناسمو چاپېریالونو سره عیارېدای شي.

خلک له وېرې سره عیارېدای شي.

خلک له وابستګۍ سره عیارېدای شي.

خلک له اضطراب سره عیارېدای شي.

خلک له بې‌صداقتۍ سره عیارېدای شي.

خلک له سطحي‌توب سره عیارېدای شي.

خلک له فشار سره عیارېدای شي.

خلک له ناسمو چلندونو سره عیارېدای شي.

خلک له ناسمو سیستمونو سره عیارېدای شي.

خلک له تکرارېدونکو ستونزو سره عیارېدای شي.

کله چې فریب بیا بیا عادي شي، خلک پخپله له فریب سره په رواني ډول عیارېدای شي.

په پای کې، ناسم چاپېریالونه عادي کېدای شي.

راتلونکي نسلونه بیا دغه چاپېریالونه په میراث اخیستلای شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

زه له څه سره عیارېږم؟

ایا دا باید عادي وي؟

دا شرایط څه رامنځته کوي؟

کوم چلند خوندي کېږي؟

د نړۍ کوم چاپېریال بیا رامنځته کېږي؟

خلک ډېری وخت د لاملونو څخه د زده کړې پر ځای له نښو سره عیارېږي.

د پیسو میکانیزم

د پیسو میکانیزم یو له تر ټولو لویو اغېزو څخه دی چې رواني اغېز ته بڼه ورکوي.

پیسې معلوماتو ته بڼه ورکولای شي.

پیسې وابستګۍ ته بنه ورکولای شي.

پیسې وېرې ته بنه ورکولای شي.

پیسې چوپتیا ته بنه ورکولای شي.

پیسې انګېزو ته بنه ورکولای شي.

پیسې پرېکړو ته بنه ورکولای شي.

پیسې چلند ته بنه ورکولای شي.

پیسې تکرار ته بنه ورکولای شي.

پیسې چاپېریالونو ته بنه ورکولای شي.

پیسې هغه څه ته بنه ورکولای شي چې خلک یې منلو ته هڅول کېږي.

د پیسو میکانیزم معلوماتو، وابستګۍ، انګېزو، وېرې، تکرار، چوپتیا، چلند او پخپله رواني عیارېدو ته بنه ورکولای شي.

خلک په رواني ډول له پایلو سره عیارېدای شي، پرته له دې چې کله هم له هغه میکانیزم څخه زده کړه وکړي چې پایلې جوړوي.

دا یو له تر ټولو لویو میکانیزمونو څخه دی چې انسانیت باید ترې زده کړه وکړي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

پیسې دلته پر څه اغېز کوي؟

پیسې کوم چلند رامنځته کوي؟

پیسې کومه چوپتیا خوندي کوي؟

پیسې کومه وابستګي رامنځته کوي؟

پیسې کومه ویره رامنځته کوي؟

پیسې د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

ماشومان د ساتنې لپاره تر ټولو مهمه ډله ده

ماشومان له هغو وسایلو سره نه زېږي چې د نړۍ د چاپېریال له رواني اغېزو څخه د ځان ساتنې لپاره اړین دي.

ماشومان تر دې مخکې چې د پوهېدو یا له هغه څخه د ځان ساتنې وسایل ولري، د نړۍ چاپېریال ته په رواني ډول بربنډ وي.

ماشومان دا شیان تجربه کوي:

پیسې.

وابستګي.

واک.

ویره.

پرتله.

تمثیل.

روایتونه.

سطحيتوب.

ټولنیز فشار.

تکرارېدونکې بڼې.

تر دې ډېر مخکې چې یې درک کړي.

ماشومان په رواني ډول ویره په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول اضطراب په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول وابستګي په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول پرتله په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول بې‌باوري په خپل ځان کې په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول سطحي‌توب په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول فشار په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول چوپتیا په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول ناسم چلندونه په میراث اخیستلای شي.

ماشومان په رواني ډول د نړۍ تکرارېدونکې ستونزې په میراث اخیستلای شي.

ماشومان باید اړ نه وي چې د نړۍ چاپېریال په رواني ډول وزغمي، پرته له دې چې په سمه توګه د هغه څخه د زده کړې طریقه ورښوول شي.

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې زده کړه باید ښه شي.

ماشومان باید له همدې امله دا زده کړي: څنګه پوښتنه وکړي.

څنګه ووېني.

څنګه پوه شي.

څنګه خپلواک فکر وکړي.

څنګه د نړۍ له چاپېریال څخه په خوندي ډول زده کړه وکړي.

له همدې امله د L2Q د پوښتنې وسایلو ټولګه دومره مهمه ده.

بشري شعور بنه مومي

بشري شعور د نړۍ د چاپېریال له خوا بڼه مومي مخکې له دې چې انسانیت درک کړي څنګه ورته بڼه ورکول کېږي.

که ویره بیا بیا ښودل شي، ویره خپرېدای شي.

که پرتله بیا بیا ښودل شي، پرتله خپرېدای شي.

که وابستګي بیا بیا ښودل شي، وابستګي خپرېدای شي.

که تمثیل بیا بیا وښودل شي، تمثیل خپرېدای شي.

که سطحي‌توب بیا بیا وښودل شي، سطحي‌توب خپرېدای شي.

که تکرار بیا بیا وښودل شي، تکرار خپرېدای شي.

راتلونکي نسلونه بیا دغه شرایط په میراث اخیستلای شي.

خلک په پای کې هېرولای شي چې ځوک دي، ځکه دومره ډېر وخت د نړۍ له چاپېریال سره په عیارېدو تېروي پر ځای د دې چې ترې زده کړه وکړي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

دا چاپېریال کوم شعور رامنځته کوي؟

دا چاپېریال کومه پوهه رامنځته کوي؟

دا چاپېریال کوم چلند رامنځته کوي؟

دا چاپېریال د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

ولې رواني اغېز مهم دی

رواني اغېز ځکه مهم دی چې انسانیت تر هغه په سمه توګه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د هغو چاپېریالونو له خوا په رواني ډول بڼه مومي چې نه یې درک کوي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بڼه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې له دوام څخه یې څوک ګټه اخلي.

خوی او یوشانوالی پوښتي چې ایا چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي چې څه پوښتنه دروي.

احساساتي اغېز پوښتي چې کوم احساس منلو ته بڼه ورکوي.

د روايت او واقعيت پرتله پوښتي چې کومه کيسه وړاندې کېږي او ايا واقعيت يې ملاتړ کوي.

اوس رواني اغېز پوښتي:

دا چاپېريال د انسان له ذهن سره څه کوي؟

کوم چلند رامنځته کوي؟

کومه پوهه رامنځته کوي؟

کومه ويره رامنځته کوي؟

کومه وابستګي رامنځته کوي؟

کومه پرتله رامنځته کوي؟

د نړۍ د کوم چاپېريال په بيا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک له ناسمو نړۍوالو چاپېريالونو سره په رواني ډول عيارېدو ته دوام ورکوي، پر ځای د دې چې ترې زده کړه وکړي او ښه يې کړي.

کله چې خلکو ته د نړۍ له چاپېريال څخه د زده کړې طريقه ورنه ښوول شي، هغوی ډېری وخت پر ځای يې په رواني ډول ورسره عيارېږي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېريال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېريال زده‌کوونکو ته اوړي.

د وخت په تېرېدو رواني بڼه ورکول

د دې برخې لومړۍ برخې تشريح کړه چې خلک ډېری وخت په رواني ډول بڼه مومي مخکې له دې چې پوه شي بڼه ورکول کېږي.

اوس دا برخه دې ته ځي چې رواني بڼه ورکول د وخت په تېرېدو څنګه وده کوي.

رواني اغېز عموماً په يوه شېبه کې نه پېښېږي.

دا ډېری وخت د تکرارېدونکي تماس له لارې وده کوي.

خلک بیا بیا هماغه شیان ویني.

خلک بیا بیا هماغه شیان اوري.

خلک بیا بیا هماغه شیان تجربه کوي.

خلک بیا بیا له هماغو شیانو سره عیارېږي.

د وخت په تېرېدو، تکرارېدونکی تماس عادي کېدای شي.

خلک په پای کې حتا دا نه پېژني چې بڼه ورکول کېږي.

تکرارېدونکی تماس د نړۍ په چاپېریال کې له ټولو لویو ښوونکو څخه کېدای شي.

خلک باید وپوښتي:

زه بیا بیا له څه سره مخ کېږم؟

زه بیا بیا څه منم؟

زه بیا بیا له څه سره عیارېږم؟

څه عادي شوي؟

زه راتلونکو نسلونو ته څه ورښیم؟

زه د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوم؟

پرتله، حیثیت او د ځان ارزښت

خلک کولای شي خپل ځان له نورو سره پرتله کول پیل کړي.

پرتله د انساني چلند د بڼې ورکولو له تر ټولو لویو اغېزو څخه کېدای شي.

خلک ښایي دا شیان پرتله کړي:

بڼه.

پیسې.

د ژوند طرز.

شهرت.

حیثیت.

بریا.

ملکیتونه.

اړیکې.

اهمیت.

خلک په پای کې د خپل ځان ارزښت له دغو پرتلو سره تړلای شي.

خلک ښایي باور پیل کړي چې لږ ارزښت لري ځکه بل څوک داسې ښکاري چې ډېر څه لري.

خلک ښایي باور پیل کړي چې ډېر ارزښت لري ځکه ډېر څه لري.

خلک ښایي خپل ارزښت د هغو چاپېریالونو په مقابل کې اندازه کړي چې واقعیت نه منعکسوي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

چا ماته پرتله راښوولې؟

زه خپل ځان له څه سره پرتله کوم؟

پرتله څه رامنځته کوي؟

پرتله څه پټوي؟

پرتله د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

پرتله خلک له خپل ځان څخه د زده کړې درولای شي، ځکه هغوی د نورو خلکو په مقابل کې د خپل ځان پر اندازه کولو متمرکز کېږي.

سطحي‌توب، تمثیل او په دروغو کې ژوند

خلک کولای شي د خپل ځان بنې تمثیلول پیل کړي.

هغوی د خوشحالۍ تمثیل کولای شي.

هغوی د بریا تمثیل کولای شي.

هغوی د باورمنتوب تمثیل کولای شي.

هغوی د بشپړتیا تمثیل کولای شي.

هغوی د تړاو تمثیل کولای شي.

هغوی د اهمیت تمثیل کولای شي.

خلک خپل ربښتینی احساس پټولای شي.

خلک ستونزې پټولای شي.

خلک کړاو پټولای شي.

خلک ناځرګندتیا پټولای شي.

خلک ویره پټولای شي.

خلک یوازیتوب پټولای شي.

خلک په پای کې د تمثیل دننه ژوند پیلولای شي.

نور خلک بیا دغه تمثیل نقلولای شي.

دا یوه دوره رامنځته کولای شي.

تمثیل تقلید رامنځته کوي.

تقلید تکرار رامنځته کوي.

تکرار عادي کېدل رامنځته کوي.

عادي کېدل راتلونکي نسلونه رامنځته کوي چې تمثیل د واقعیت په توګه په میراث اخلي.

کله چې فریب بیا بیا عادي شي، خلک پخپله له فریب سره په رواني ډول عیارېدای شي.

خلک باید وپوښتي:

څه ښودل کېږي؟

څه پټول کېږي؟

زه د څه کېدو تمثیل کوم؟

زه د څه له څرګندولو وېرېږم؟

ایا زه زده کړه کوم؟

که تمثیل کوم؟

خلک باید زده کړي چې وړاندې کول په خپله واقعیت نه دی.

ټولنیز چاپېریالونه او یو بل نقلول

خلک له یو بل څخه زده کړه کوي.

دا ګټور کېدای شي.

خو خطرناک هم کېدای شي.

خلک ښایي دا شیان نقل کړي:

خبرې.

نظرونه.

چلندونه.

د ژوند طرزونه.

بنې.

شخصیتونه.

باورونه.

غبرګونونه.

احساسات.

عادتونه.

خلک په پای کې خپلواک فکر درولای شي.

هغوی پر ځای یې تعقیب پیلولای شي.

هغوی ښایي وپوښتي:

نور ټول څه کوي؟

د دې پر ځای چې وپوښتي:

حقیقت څه دی؟

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

ایا زه زده کړه کوم؟

که نقل کوم؟

ایا زه پوهېږم؟

که تعقیب کوم؟

ایا زه په خپلواکه توګه فکر کوم؟

که یوازې برابرېږم؟

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې انسانیت بیا بیا هماغه نړۍ رامنځته کوي.

ویره، اضطراب او رواني بقا

خلک له ناسمو چاپېریالونو سره په رواني ډول عیارېدای شي.

دا ویره رامنځته کولای شي.

دا اضطراب رامنځته کولای شي.

دا فشار رامنځته کولای شي.

دا ناڅرګندتیا رامنځته کولای شي.

خلک ښايي له چاپېریالونو څخه د زده کړې پر ځای یوازې پکې د ژوندي پاتې کېدو هڅه پیل کړي.

خلک سترړي کېدای شي.

خلک تر فشار لاندې راتلای شي.

خلک متکي کېدای شي.

خلک په احساساتي ډول بې‌اړیکې کېدای شي.

خلک باید وپوښتي:

ایا زه له دې چاپېریال څخه زده کړه کوم؟

که یوازې پکې د بقا هڅه کوم؟

دا شرایط څه رامنځته کوي؟

دا احساسات څه رامنځته کوي؟

د نړۍ کوم چاپېریال بیا رامنځته کېږي؟

خلک باید اړ نه وي چې هغه چاپېریالونه په رواني ډول وزغمي چې د سمې پوهې طریقه یې نه ده ورښوول شوې.

حرص، حسد او بشري شعور

خلک کولای شي ارزښت د پیسو له لارې اندازه کول پیل کړي.

خلک کولای شي ارزښت د حیثیت له لارې اندازه کول پیل کړي.

خلک کولای شي ارزښت د ملکیتونو له لارې اندازه کول پیل کړي.

خلک کولای شي ارزښت د ښځې له لارې اندازه کول پیل کړي.

خلک کولای شي ارزښت د شهرت له لارې اندازه کول پیل کړي.

دا حرص رامنځته کولای شي.

دا حسد رامنځته کولای شي.

دا سیالي رامنځته کولای شي.

دا بې‌باوري په ځان کې رامنځته کولای شي.

خلک په پای کې ښایي له نړۍ څخه زده کړه بنده کړي او پر ځای یې پکې سیالي وکړي.

خلک باید وپوښتي:

زه د څه پسې یم؟

ولې یې پسې یم؟

چا ماته د دې ارزښت راښوولی؟

دا کوم چلند رامنځته کوي؟

دا د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

بشري شعور په سمه توګه پرمختګ نه شي کولای کله چې خلکو ته د پوهېدو پر ځای سیالي ورښوول کېږي.

ماشومان او رواني ميراث

ماشومان يوازې معلومات نه په ميراث اخلي.

ماشومان چاپېريالونه په ميراث اخلي.

ماشومان چلندونه په ميراث اخلي.

ماشومان وېرې په ميراث اخلي.

ماشومان روايتونه په ميراث اخلي.

ماشومان فشار په ميراث اخلي.

ماشومان پرتله په ميراث اخلي.

ماشومان سطحيتوب په ميراث اخلي.

ماشومان تمثيل په ميراث اخلي.

ماشومان وابستګي په ميراث اخلي.

ماشومان د نړۍ تکرارېدونکې ستونزې په ميراث اخلي.

ماشومان د خپل شاوخوا له لويانو څخه هم زده کړه کوي.

ماشومان دروغجنه خوشحالي زده کولای شي.

ماشومان پرتله زده کولای شي.

ماشومان ټولنيز فشار زده کولای شي.

ماشومان چوپتيا زده کولای شي.

ماشومان تمثيل زده کولای شي.

ماشومان د کړاو د پټولو طريقه زده کولای شي.

ماشومان پخپله رواني بقا په ميراث اخيستلای شي.

ماشومان په پای کې کړاو تر دې مخکې په میراث اخیستلای شي چې پوه شي څه یې رامنځته کړی.

دا یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه دی چې انسانیت هماغه نړۍ تکراروي.

له همدې امله ماشومان باید په خوندي ډول د پوښتنې طریقه زده کړي مخکې له دې چې دا اغېزې ژورې عادي شي.

بشري شعور او د نړۍ چاپېریال

بشري شعور د نړۍ د چاپېریال له خوا ښه مومي.

بشري شعور ښه مومي مخکې له دې چې انسانیت درک کړي څنګه ورته ښه ورکول کېږي.

که ویره بیا بیا وښودل شي، ویره خپرېدای شي.

که پرتله بیا بیا وښودل شي، پرتله خپرېدای شي.

که وابستګي بیا بیا وښودل شي، وابستګي خپرېدای شي.

که تمثیل بیا بیا وښودل شي، تمثیل خپرېدای شي.

که سطحيتوب بیا بیا وښودل شي، سطحيتوب خپرېدای شي.

که تکرار بیا بیا وښودل شي، تکرار خپرېدای شي.

راتلونکي نسلونه بیا دغه شرایط په میراث اخیستلای شي.

خلک په پای کې هېرولای شي چې څوک دي، ځکه دومره ډېر وخت د نړۍ له چاپېریال سره په عیارېدو تېروي پر ځای د دې چې ترې زده کړه وکړي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

دا چاپېریال انسانیت ته څه ورښيي؟

کوم شعور رامنځته کوي؟

کومه پوهه رامنځته کوي؟

د کومې نړۍ په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې خلک له نړۍ چاپېریال سره رواني عیارېدل بند کړي او پر ځای یې ترې زده کړه پیل کړي.

د پیسو میکانیزم او رواني عیارېدل

د پیسو میکانیزم معلوماتو ته بنه ورکولای شي.

د پیسو میکانیزم وابستګۍ ته بنه ورکولای شي.

د پیسو میکانیزم وېرې ته بنه ورکولای شي.

د پیسو میکانیزم چلند ته بنه ورکولای شي.

د پیسو میکانیزم تکرار ته بنه ورکولای شي.

د پیسو میکانیزم چوپتیا ته بنه ورکولای شي.

د پیسو میکانیزم پخپله رواني عیارېدو ته بنه ورکولای شي.

خلک له پایلو سره په رواني ډول عیارېدای شي، پرته له دې چې کله هم له هغه میکانیزم څخه زده کړه وکړي چې پایلې جوړوي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

پیسې پر څه اغېز کوي؟

پیسې کوم چلند رامنځته کوي؟

پیسې کومه وېره رامنځته کوي؟

پیسې کومه وابستګي رامنځته کوي؟

پیسې کومه چوپتیا خوندي کوي؟

پیسې د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

رواني اغېز او بشري پرمختګ

رواني اغېز د بشري پرمختګ د ورکې لارې برخه ده.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک له هغو چاپېریالونو سره په رواني ډول عیارېږي چې نه یې درک کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې ماشومان د نړۍ ستونزو ته بربنډ وي، پرته له دې چې په سمه توګه د هغو څخه د زده کړې طریقه ورښوول شي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک خپل ځان له دروغجنو واقعیتونو سره پرتله کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک د خپل ځان بڼې تمثیلوي، پر ځای د دې چې خپل ځان درک کړي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک ناسم چاپېریالونه په رواني ډول زغمي، پر ځای د دې چې ښه یې کړي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک له تکرارېدونکو ستونزو سره عیارېږي، پر ځای د دې چې له هغه څه زده کړه وکړي چې ستونزې رامنځته کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې د پیسو میکانیزم معلوماتو، وابستګۍ، وېرې، چلند، تکرار او چوپتیا ته بڼه ورکولو ته دوام ورکوي، په داسې حال کې چې خلک د لاملونو څخه د زده کړې پر ځای له پایلو سره په رواني ډول عیارېږي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بڼه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې له دوام څخه یې څوک ګټه اخلي.

خوی او یوشانوالی پوښتي چې ایا چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي چې څه پوښتنه دروي.

احساساتي اغېز پوښتي چې کوم احساس منلو ته بنه ورکوي.

د روایت او واقعیت پرتله پوښتي چې کومه کیسه وړاندې کېږي او ایا واقعیت یې ملاتړ کوي.

اوس رواني اغېز پوښتي:

دا چاپېریال د انسان له ذهن سره څه کوي؟

دا چاپېریال له ماشومانو سره څه کوي؟

دا چاپېریال له پوهېدو سره څه کوي؟

دا چاپېریال له بشري شعور سره څه کوي؟

د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوي؟

همدا ډول خلک له رواني عیارېدو څخه پوهېدو ته تګ پیلوي.

همدا ډول خلک له باور څخه څېړنې ته ځي.

همدا ډول خلک له څېړنې څخه لیدلو ته ځي.

همدا ډول خلک له لیدلو څخه پوهېدو ته ځي.

همدا ډول خلک له پوهېدو څخه زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له زده کړې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

برخه ۹ - هماغه معیار هر ځای پلي کړئ

هماغه معیار هر ځای پلي کړئ په رښتیا څه دی

برخې ۱ څرګنده کړه چې خلک باید زده کړي یو څه له کومه راغلي او څه یې بڼه کړې.

برخې ۲ څرګنده کړه چې خلک باید زده کړي ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

برخې ۳ څرګنده کړه چې انسانیت هماغه نړۍ بیا بیا ځکه رامنځته کوي چې انګېزې خلکو ته د هغې د بیا رامنځته کولو لپاره بیا بیا انعام ورکوي.

برخې ۴ څرګنده کړه چې تکرارېدونکی چلند ډېری وخت تر خبرو ډېر څه څرګندوي.

۵ برخې څرګنده کړه چې خلک ډېری وخت د زده کړې له پیلېدو مخکې له پوښتنې کولو څخه ناهیلي کړل کېږي.

برخې ٦ څرګنده کړه چې احساسات د پوهېدو تر رامنځته کېدو مخکې اعتماد، باور، ویره، غبرګون، چوپتیا او چلند ته بڼه ورکولای شي.

برخې ۷ څرګنده کړه چې انسانیت په ګډه روایتونه جوړولای، په میراث اخیستلای، دفاع ترې کولای او له خپله واقعیت سره یې غلط اخیستلای شي.

برخې ۸ څرګنده کړه چې د نړۍ چاپېریال انسانیت ته په رواني ډول بڼه ورکوي مخکې له دې چې انسانیت پوه شي دا کار روان دی.

اوس برخه ۹ هماغه معیار هر ځای پلي کړئ ته ځي.

هماغه معیار هر ځای پلي کړئ ځکه شته چې انسانیت ډېری وخت پر بېلابېلو خلکو، سیستمونو، چاپېریالونو او حالاتو بېلابېل معیارونه پلي کوي.

خلک ښایي پر نورو یو معیار پلي کړي، په داسې حال کې چې خپل ځان خوندي کوي.

خلک ښايي پر سيستمونو يو معيار پلي کړي، په داسې حال کې چې واک خوندي کوي.

خلک ښايي پر واک يو معيار پلي کړي، په داسې حال کې چې هغه څه خوندي کوي چې پرې متکي دي.

خلک ښايي يو څه وپوښتي، خو د بل څه له پوښتلو انکار وکړي.

خلک ښايي يو روايت وپوښتي، خو بل روايت ته ننوځي.

خلک ښايي يو سيستم وپوښتي، خو بل خوندي کړي.

هماغه معيار هر ځای پلي کړئ خلکو ته ورزده کوي چې دوه‌ګوني معيارونه له زده کړې لرې کړي.

خو هماغه معيار هر ځای پلي کړئ يوازې له دوه‌ګونو معيارونو لوی دی.

دا خلکو ته ورزده کوي چې پوه شي ولې په لومړي سر کې بېلابېل معيارونه کارول کېږي.

خلک ډېری وخت بېلابېل معيارونه ځکه پلي کوي چې وابستګي، ويره، تړاو، هويت، پيسې، واک، احساسات او ميراثي روايتونه پر دې اغېز کوي چې خلک چيرې زده کړې ته چمتو دي.

انسانيت ډېری وخت بېالبېل معيارونه کاروي

يو له تر ټولو لويو لاملونو څخه چې انسانيت بيا بيا هماغه نړۍ رامنځته کوي دا دی چې خلک ډېری وخت بېلابېل معيارونه کاروي.

خلک انتخابي کېدای شي.

انتخابي پوښتنه.

انتخابي شواهد.

انتخابي اعتماد.

انتخابي شک.

انتخابي احساس.

انتخابي قهر.

انتخابي روايتونه.

انتخابي اجازه.

انتخابي زده کړه.

خلک ښايي سختې پوښتنې هغه وخت وکړي چې يو څه يې ګواښي، خو پوښتنې هغه وخت بندې کړي چې يو څه ګټه ورته رسوي.

خلک ښايي د شواهدو معيارونه پر هغه څه پلي کړي چې نه يې خوښېږي، په داسې حال کې چې هغه څه خوندي کوي چې پرې متکي دي.

خلک ښايي له نورو يوشانوالی وغواړي، په داسې حال کې چې خپله ترې ډډه کوي.

خلک بايد له همدې امله وپوښتي:

ايا زه هماغه معيار هر ځای پلي کوم؟

ايا زه څه خوندي کوم؟

ايا زه له څه ډډه کوم؟

زه د څه له پوښتلو چمتو نه يم؟

زه پر څه متکي يم؟

زه له څه سره احساساتي تړاو لرم؟

کله چې دلته هماغه معيار پلي کوم، څه نارامه کېږي؟

دوه‌ګوني معيارونه د هغو تر ټولو لويو ميکانيزمونو څخه کېدای شي چې د نړۍ تکرارېدونکو ستونزو ته د دوام اجازه ورکوي.

هماغه معیار باید هر ځای پلي شي

حقیقت دې ته اړتیا نه لري چې د څېړل کېدونکي کس له مخې بېلابېل معیارونه وکارول شي.

هماغه معیار باید هر ځای پلي شي.

هماغه معیار پر دې ټولو پلي کېږي:

خلک.

ماشومان.

لویان.

مور او پلار.

ښوونکي.

ښوونځي.

حکومتونه.

رسنۍ.

پولیس.

سیستمونه.

اداري.

سازمانونه.

واک.

متخصصان.

روایتونه.

معلومات.

کیسې.

باورونه.

هماغه معیار پر خپل ځان هم پلي کېږي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

ایا زه به دا معیار پر خپل ځان پلي کړم؟

ایا زه به دا معیار پر هغه چا پلي کړم چې ملاتړ یې کوم؟

ایا زه به دا معیار پر هغه چا پلي کړم چې ورسره اختلاف لرم؟

ایا زه به دا معیار پر یوه سیستم پلي کړم؟

ایا زه به دا معیار پر واک پلي کړم؟

ایا زه به دا معیار پر هغه څه پلي کړم چې پرې متکي یم؟

خپلواک فکر تر هغه بشپړ وده نه شي کولای چې خلک زده نه کړي هماغه معیار هر ځای پلي کړي.

خلک ډېری وخت هغه ځای زده کړه دروي چې ناراحته کېږي

خلک ډېری وخت په هماغه ځای کې زده کړه دروي چې زده کړه هغه څه ننګول پیل کړي چې دوی پرې متکي دي.

هغوی ښایي کله چې پیسې ورګډې شي، پوښتنه بنده کړي.

هغوی ښایي کله چې تړاو ګواښل کېږي، پوښتنه بنده کړي.

هغوی ښایي کله چې واک ورګډ وي، پوښتنه بنده کړي.

هغوی ښایي کله چې هویت یې وننګول شي، پوښتنه بنده کړي.

هغوی ښایي کله چې رول یې افشا شي، پوښتنه بنده کړي.

هغوی ښایي کله چې خپل چلند یې باید وڅېړل شي، پوښتنه بنده کړي.

دا ځکه مهمه ده چې زده کړه ډېرې وخت هلته پیل کېږي چې هوساینه پای ته رسېږي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

زه چیرې پوښتنه دروم؟

زه چیرې نارامه کېږم؟

دا ناراحتي څه څرګندوي؟

زه څه خوندي کوم؟

که پوښتنې ته دوام ورکړم، ښایي څه درک کړم؟

هماغه معیار هر ځای پلي کړئ خلکو ته ورزده کوي چې کله پوښتنه ناراحته شي، زده کړه ونه دروي.

د پیسو میکانیزم او بېالبېل معیارونه

د پیسو میکانیزم یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه کېدای شي چې خلک هماغه معیار هر ځای نه پلي کوي، ځکه وابستګي پر دې اغېز کولای شي چې خلک چیرې پوښتنې ته چمتو دي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک څه پوښتي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک له څه ډډه کوي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک څه خوندي کوي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک له څه دفاع کوي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک د څه په اړه چوپ پاتې کېږي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک څه تکراروي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک د څه څېړلو ته چمتو دي.

خلک ښايي د پيسو تر ورګډېدو مخکې يو معيار پلي کړي او د وابستګۍ تر رامنځته کېدو وروسته بل معيار.

خلک بايد له همدې امله وپوښتي:

پيسې دلته پر څه اغېز کوي؟

کومه وابستګي شته؟

ماته د څه د تکرار لپاره پيسې راکول کېږي؟

ماته د څه د خوندي کولو لپاره پيسې راکول کېږي؟

د پيسو له امله زه د څه له پوښتلو وېرېږم؟

کله چې پيسې ورګډې شي، کوم معيار بدلېږي؟

که د پيسو ميکانيزم پلي کېدونکی معيار بدلوي، نو معيار هر ځای نه پلي کېږي.

خلک ډېری وخت هغه څه پوښتي چې نه يې خوښېږي، خو هغه څه خوندي کوي چې پرې متکي دي

خلک په انتخابي زده کړه کې بند پاتې کېدای شي.

خلک ښايي هغه څه وپوښتي چې نه يې خوښېږي.

خلک ښايي هغه څه خوندي کړي چې ګټه ترې اخلي.

خلک ښايي هغه څه خوندي کړي چې پرې متکي دي.

خلک ښايي هغه څه خوندي کړي چې خوندي احساسېږي.

خلک ښايي هغه څه خوندي کړي چې په ميراث يې اخيستي.

خلک ښايي هغه څه خوندي کړي چې نور ټول يې خوندي کوي.

خلک بايد له همدې امله وپوښتي:

ولې دا پوښتم؟

ولې هغه نه پوښتم؟

زه څه خوندي کوم؟

زه د څه له لاسه ورکولو وېرېږم؟

زه د څه له ليدلو وېرېږم؟

زه د کوم معيار له پلي کولو انکار کوم؟

هماغه معيار هر ځای پلي کړئ خلکو ته ورزده کوي چې احساساتي طرفداري له زده کړې لرې کړي.

هماغه معيار هر ځای پر ټولو اتو برخو پلي کړئ

هماغه معيار هر ځای پلي کړئ هغه برخه ده چې مخکينۍ اته برخې سره يوځای کوي.

سرچينه او اصل بايد هر ځای پلي شي.

د شواهدو معيار بايد هر ځای پلي شي.

انګېزه او ګټه بايد هر ځای پلي شي.

خوی او يوشانوالی بايد هر ځای پلي شي.

د پوښتنې اجازه بايد هر ځای پلي شي.

احساساتي اغېز بايد هر ځای پلي شي.

د روايت او واقعيت پرتله بايد هر ځای پلي شي.

رواني اغېز بايد هر ځای پلي شي.

خلک بايد له همدې امله وپوښتي:

ايا زه دا وسايل هر ځای کاروم؟

که يوازې چيرې چې هوسا احساسېږي؟

ایا زه هماغه معیار پر هره برخه پلي کوم؟

که د وسایلو ټولګه په انتخابي ډول کاروم؟

زده کړه باید یوشان فکر ورزده کړي

زده کړه ډېری وخت خلکو ته موضوعات جلا ورښیي.

خو د نړۍ چاپېریال سره تړلی دی.

خلکو ته باید ورښوول شي چې هماغه معیارونه هر ځای پلي کړي.

که نه، خلک په یوه ساحه کې د پوښتنې متخصصان کېدای شي، په داسې حال کې چې بله ساحه هېڅکله نه پوښتي.

خلک پوهېدونکي کېدای شي، پرته له دې چې خپلواک فکر کوونکي شي.

خلک معلومات لرونکي کېدای شي، په داسې حال کې چې لا هم هماغه نړۍ بیا رامنځته کوي.

له همدې امله زده کړه باید خلکو ته د دوه‌ګونو معیارونو پېژندل ورزده کړي.

زده کړه باید ماشومانو ته د انتخابي حقیقت پېژندل ورزده کړي.

زده کړه باید ماشومانو ته د انتخابي قهر پېژندل ورزده کړي.

زده کړه باید ماشومانو ته د انتخابي پوښتنې پېژندل ورزده کړي.

زده کړه باید ماشومانو ته د انتخابي زده کړې پېژندل ورزده کړي.

ماشومان دوه‌ګوني معیارونه تر دې مخکې په میراث اخیستلای شي چې پوه شي څه دي.

موخه پر خلکو برید نه دی.

موخه یوشانوالی رامنځته کول دي.

دا برخه پر خپل ځان هم پلي کېږي

یو له تر ټولو لویو تېروتنو څخه چې خلک یې کوي دا ده چې باور کوي دا برخې یوازې پر نورو پلي کېږي.

دا پر خپل ځان هم پلي کېږي.

خلک باید وپوښتي:

زه په څه کې ونډه اخلم؟

زه څه تکراروم؟

زه څه خوندي کوم؟

زه له څه ډډه کوم؟

ما څه په میراث اخیستي؟

ما څه هېڅکله په خپلواکه توګه نه دي څېړلي؟

ایا زه به هماغه معیار پر خپل ځان پلي کړم؟

هماغه معیار هر ځای پلي کېږئ له زده کړې استثناوې لرې کوي.

هېڅوک باید په اوتومات ډول له پوښتنې معاف نه وي.

هماغه معیار هر ځای پلي کړئ او بشري شعور

بشري شعور تر هغه په سمه توګه پرمختګ نه شي کولای چې د ژوند پر بېلابېلو برخو بېلابېل معیارونه پلي کېږي.

که خلک پر خپل ځان یو معیار او پر نورو بل معیار پلي کړي، شعور پرمختګ نه کوي.

که خلک پر هغو سیستمونو چې نه یې خوښېږي یو معیار او پر هغو سیستمونو چې پرې متکي دي بل معیار پلي کړي، شعور پرمختګ نه کوي.

که خلک پر هغو روایتونو چې ردوي یې یو معیار او پر هغو روایتونو چې په احساساتي ډول یې خوندي کوي بل معیار پلي کړي، شعور پرمختګ نه کوي.

که خلک پر لرې واک یو معیار پلي کړي خو پر نږدې واک یې ونه کړي، شعور پرمختګ نه کوي.

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې خلک زده کړي هماغه معیار هر ځای پلي کړي.

ولې هماغه معیار هر ځای پلي کړئ مهم دی

هماغه معیار هر ځای پلي کړئ ځکه مهم دی چې انسانیت تر هغه په سمه توګه پرمختګ نه شي کولای چې پر بېلابېلو خلکو، سیستمونو، روایتونو او چاپېریالونو بېلابېل معیارونه پلي کېږي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک نور پوښتي خو خپل ځان نه.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک یو واک پوښتي خو بل نه.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک یو روایت پوښتي په داسې حال کې چې بل خوندي کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک حقیقت په انتخابي ډول پلي کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک زده کړه په انتخابي ډول پلي کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک هلته زده کړه درووي چې پوښتنه ناراحته کېږي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې د پیسو میکانیزم هغه معیار بدلوي چې خلک یې پلي کولو ته چمتو دي.

انسانيت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې دوه‌ګوني معيارونه عادي پاتې وي.

سرچينه او اصل پوښتي چې يو څه له کومه راغلي او څه يې بنه کړې.

د شواهدو معيار پوښتي چې ايا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې له دوام څخه يې څوک ګټه اخلي.

خوی او يوشانوالی پوښتي چې ايا چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي چې څه پوښتنه دروي.

احساساتي اغېز پوښتي چې کوم احساس منلو ته بڼه ورکوي.

د روايت او واقعيت پرتله پوښتي چې کومه کيسه وړاندې کېږي او ايا واقعيت يې ملاتړ کوي.

رواني اغېز پوښتي چې د نړۍ چاپېريال د انسان له ذهن سره څه کوي.

اوس هماغه معيار هر ځای پلي کړئ پوښتي:

ايا زه هماغه معيار هر ځای پلي کوم؟

زه څه مستثنا کوم؟

زه څه خوندي کوم؟

زه د څه څېړلو ته چمتو نه يم؟

ناراحتي زما پوښتنه چيرې دروي؟

پيسې معيار چيرې بدلوي؟

کله چې بېلابېل معيارونه کارول کېږي، د نړۍ کوم چاپېريال بيا رامنځته کېږي؟

همدا ډول خلک له انتخابي زده کړې څخه يوشانې زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له انتخابي پوښتنې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

دوه‌ګوني معیارونه او انسانیت

د دې برخې لومړۍ برخې تشریح کړه چې انسانیت ډېری وخت پر بېلابېلو خلکو، سیستمونو، چاپېریالونو او حالاتو بېلابېل معیارونه پلي کوي.

اوس دا برخه دې ته ځي چې بېلابېل معیارونه څنګه بیا بیا د نړۍ چاپېریال رامنځته کوي.

دوه‌ګوني معیارونه ناڅرګند کېدای شي.

خلک ښايي درک نه کړي چې کاروي یې.

خلک پر خپل ځان یو معیار او پر نورو بل معیار پلي کولای شي.

خلک پر واک یو معیار او پر عادي خلکو بل معیار پلي کولای شي.

خلک پر یوې ډلې یو معیار او پر بلې ډلې بل معیار پلي کولای شي.

خلک پر یوه روایت یو معیار او پر بل روایت بل معیار پلي کولای شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

ایا زه یوشان یم؟

زه کوم معیارونه بدلوم؟

زه څه خوندي کوم؟

زه د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوم؟

دوه‌ګوني معیارونه د نړۍ د تکرارېدونکو ستونزو د دوام له تر ټولو لویو لاملونو څخه کېدای شي.

تړاو، هویت او هغه څه خوندي کول چې خوندي احساسېږي

خلک له هغه څه سره احساساتي تړاو پیدا کولای شي چې پرې متکي دي.

خلک له هغه څه سره احساساتي تړاو پیدا کولای شي چې په میراث یې اخیستي.

خلک له هغه څه سره احساساتي تړاو پیدا کولای شي چې ځان ورسره پېژني.

خلک له تړاو سره احساساتي تړاو پیدا کولای شي.

خلک د واقعیت څخه د زده کړې پر ځای د هویتونو ساتنه پیلولای شي.

خلک د چلند څخه د زده کړې پر ځای د ډلو ساتنه پیلولای شي.

خلک د شواهدو څخه د زده کړې پر ځای د باورونو ساتنه پیلولای شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي: زه د خپل هویت کومه برخه خوندي کوم؟

زه د خپل تړاو کومه برخه خوندي کوم؟

زه د څه له لاسه ورکولو وېرېږم؟

زه د څه له لیدلو وېرېږم؟

که دلته هماغه معیار پلي کړم، څه به زده کړم؟

خلک ډېری وخت هغه څه خوندي کوي چې دوی خوندي احساسوي.

دا زده کړه درولای شي.

قبیله‌پالنه، وېش او انتخابي حقیقت

خلک خپل ځانونه په ډلو وېشلای شي.

ډلې له زده کړې پیاوړې کېدای شي.

ډلې له حقیقت پیاوړې کېدای شي.

ډلې له پوهېدو پیاوړې کېدای شي.

خلک د خپل لوري دفاع کولای شي.

خلک پر بل لوري برید کولای شي.

خلک د دې پر بنسټ معلومات ردولای شي چې ځوک یې وړاندې کوي.

خلک د دې پر بنسټ معلومات منلای شي چې ځوک یې وړاندې کوي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

که دا بل چا ویلي وای، ایا باور به مې پرې کړی وای؟

که دا هغه چا ویلي وای چې ملاتړ یې کوم، ایا رد به مې کړي وای؟

ایا زه زده کړه کوم؟

که لوری ټاکم؟

انتخابي حقیقت د خپلواک فکر د مخنیوي له تر ټولو لویو میکانیزمونو څخه کېدای شي.

د وابستګۍ ساتنه

خلک پر هغو چاپېریالونو متکي کېدای شي چې هېڅکله یې په خپلواکه توګه نه دي څېړلي.

خلک پر سیستمونو متکي کېدای شي.

خلک پر واک متکي کېدای شي.

خلک پر پیسو متکي کېدای شي.

خلک پر تایید متکي کېدای شي.

خلک پر تړاو متکي کېدای شي.

خلک بیا دغه وابستګۍ خوندي کولای شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

زه پر څه متکي یم؟

که یې له لاسه ورکړم، ایا پوښتنه به یې وکړم؟

که پر بل چا یې اغېز کړی وای، ایا پوښتنه به مې کړې وای؟

که ګټه مې ترې نه اخیسته، ایا پوښتنه به مې کړې وای؟

خلک ډېری وخت وابستګي خوندي کوي، پرته له دې چې درک کړي دا کار کوي.

د پیسو میکانیزم او پوښانوالی

د پیسو میکانیزم یو له تر ټولو لویو لاملونو څخه کېدای شي چې خلک هماغه معیار هر ځای پلي کول بند کړي.

وابستګي پر دې اغېز کولای شي چې خلک چیرې زده کړې ته چمتو دي.

وابستګي پر دې اغېز کولای شي چې خلک چیرې پوښتنې ته چمتو دي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک له څه دفاع کوي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک له څه ډډه کوي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک څه تکراروي.

پیسې پر دې بڼه ورکولای شي چې خلک د څه په اړه چوپ پاتې کېږي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

کله چې پیسې ورګډې شي، کوم معیار بدلېږي؟

کومه وابستګي شته؟

زه څه خوندي کوم؟

زه د څه له لاسه ورکولو وېرېږم؟

که له دې حالت څخه پیسې لرې شي، زه به څه زده کړم؟

که د پیسو میکانیزم پلي کېدونکی معیار بدلوي، نو معیار هر ځای نه پلي کېږي.

خلک انتخابي زده‌کوونکي کېدای شي

خلک د ځینو ساحو په پوښتلو کې ډېر ماهر کېدای شي، په داسې حال کې چې د نورو له پوښتلو انکار کوي.

خلک په نورو ځایونو کې د ستونزو په لیدلو کې متخصصان کېدای شي، په داسې حال کې چې خپلې ونډې نه ویني.

خلک د تناقضونو په افشا کولو کې متخصصان کېدای شي، په داسې حال کې چې خپل تناقضونه خوندي کوي.

خلک د روایتونو په پوښتلو کې متخصصان کېدای شي، په داسې حال کې چې میراثي روایتونه خوندي کوي.

خلک د سیستمونو په پوښتلو کې متخصصان کېدای شي، په داسې حال کې چې هغه سیستمونه خوندي کوي چې پرې متکي دي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

ایا زه زده کړه کوم؟

که ټاکم چیرې زده کړې ته چمتو یم؟

څه ما له زده کړې دروي؟

څه ما نارامه کوي؟

خلک ډېری وخت په هماغه ځای کې زده کړه دروي چې زده کړه هغه څه ننګول پیل کړي چې پرې متکي دي.

انتخابي زده کړه د خپلواک فکر پر وړاندې له تر ټولو لویو خنډونو څخه کېدای شي.

ماشومان بېالبېل معيارونه په ميراث اخيستالی شي

ماشومان له لويانو زده کړه کوي.

ماشومان ګوري لويان څه کوي.

ماشومان ګوري لويان له څه ډډه کوي.

ماشومان ګوري لويان څه خوندي کوي.

ماشومان ګوري لويان څه تکراروي.

ماشومان دوه‌ګوني معيارونه تر دې مخکې په ميراث اخيستلای شي چې پوه شي څه دي.

ماشومان دا شيان په ميراث اخيستلای شي:

انتخابي حقيقت.

انتخابي قهر.

انتخابي پوښتنه.

انتخابي زده کړه.

انتخابي شواهد.

انتخابي اعتماد.

ماشومان دا زده کولای شي:

نور وپوښتئ، خو خپل ځان مه پوښتئ.

ځينې سيستمونه وپوښتئ، خو نور نه.

ځينې واکونه وپوښتئ، خو نور نه.

ځينې روايتونه وپوښتئ، خو نور نه.

ځينې خلک وپوښتئ، خو نور نه.

راتلونکي نسلونه بیا هماغه نړۍ بیا رامنځته کولای شي، پرته له دې چې پوه شي ولې.

له همدې امله ماشومان باید له پیل څخه یوشانوالی زده کړي.

یوشانوالی بشري پرمختګ ته له تر ټولو لویو الرو څخه دی

بشري پرمختګ له یوشانوالي پرته په سمه توګه نه شي رامنځته کېدای.

یوشانوالی استثناوې لرې کوي.

یوشانوالی طرفداري لرې کوي.

یوشانوالی انتخابي زده کړه لرې کوي.

یوشانوالی انتخابي حقیقت لرې کوي.

یوشانوالی انتخابي پوښتنه لرې کوي.

یوشانوالی له خلکو سره د خپلواک فکر کوونکو په کېدو مرسته کوي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

ایا زه به دا معیار هر ځای پلي کړم؟

ایا زه به یې پر هر چا پلي کړم؟

ایا زه به یې پر خپل ځان پلي کړم؟

ایا زه به یې پر هغه څه پلي کړم چې ملاتړ یې کوم؟

ایا زه به یې پر هغه څه پلي کړم چې پرې متکي یم؟

خپلواک فکر تر هغه بشپړ وده نه شي کولای چې خلک زده نه کړي هماغه معیار هر ځای پلي کړي.

بشري شعور او پوشانوالی

بشري شعور تر هغه په سمه توګه پرمختګ نه شي کولای چې د ژوند پر بېلابېلو برخو بېلابېل معیارونه پلي کېږي.

خلک ډېر پوهېدونکي کېدای شي، خو بیا هم نایوشان پاتې شي.

خلک معلومات لرونکي کېدای شي، خو بیا هم نایوشان پاتې شي.

خلک تعلیم‌یافته کېدای شي، خو بیا هم نایوشان پاتې شي.

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې یوشانوالی له طرفدارۍ پیاوړی شي.

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې یوشانوالی له تړاو پیاوړی شي.

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې یوشانوالی له وابستګۍ پیاوړی شي.

بشري شعور هغه مهال پرمختګ کوي چې یوشانوالی له وېرې پیاوړی شي.

خلک باید له همدې امله وپوښتي:

زه له کوم یوشانوالي ډډه کوم؟

زه د کوم معیار پلي کولو ته چمتو نه یم؟

زه د نړۍ د کوم چاپېریال په بیا رامنځته کولو کې مرسته کوم؟

هماغه معیار پر خپل ځان پلي کېږي

دا برخه پر خپل ځان هم پلي کېږي.

هېڅوک باید مستثنا نه وي.

هماغه معیار پر خپل ځان پلي کېږي.

هماغه معیار پر خپل کار پلي کېږي.

هماغه معیار پر خپلو باورونو پلي کېږي.

هماغه معیار پر خپل چلند پلي کېږي.

هماغه معیار پر خپلو وندو پلي کېږي.

هماغه معیار هر ځای پلي کېږي.

دا رښتینولۍ ته له تر ټولو لویو لارو څخه ده.

هماغه معیار هر ځای پلي کړئ او بشري پرمختګ

هماغه معیار هر ځای پلي کړئ د بشري پرمختګ د ورکې لارې برخه ده.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې پر بېلابېلو خلکو، سیستمونو، واک، روایتونو او چاپېریالونو بېلابېل معیارونه پلي کېږي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک یو څه پوښتي او بل خوندي کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک حقیقت په انتخابي ډول پلي کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک زده کړه په انتخابي ډول پلي کوي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې خلک هغه څه خوندي کوي چې پرې متکي دي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې ماشومان بېلابېل معیارونه په میراث اخلي.

انسانیت تر هغه پرمختګ نه شي کولای چې نایوشانوالۍ عادي پاتې وي.

سرچینه او اصل پوښتي چې یو څه له کومه راغلي او څه یې بنه کړې.

د شواهدو معیار پوښتي چې ایا شواهد د ادعا ملاتړ کوي.

انګېزه او ګټه پوښتي چې له دوام څخه یې څوک ګټه اخلي.

خوی او یوشانوالی پوښتي چې ایا چلند له ادعا سره سمون لري.

د پوښتنې اجازه پوښتي چې څه پوښتنه دروي.

احساساتي اغېز پوښتي چې کوم احساس منلو ته بڼه ورکوي.

د روایت او واقعیت پرتله پوښتي چې کومه کیسه وړاندې کېږي او ایا واقعیت یې ملاتړ کوي.

رواني اغېز پوښتي چې د نړۍ چاپېریال د انسان له ذهن سره څه کوي.

اوس هماغه معیار هر ځای پلي کړئ پوښتي:

ایا زه هماغه معیار هر ځای پلي کوم؟

زه څه مستثنا کوم؟

زه څه خوندي کوم؟

زه د څه څېړلو ته چمتو نه یم؟

ناراحتي زما پوښتنه چیرې دروي؟

پیسې معیار چیرې بدلوي؟

کله چې بېلابېل معیارونه کارول کېږي، د نړۍ کوم چاپېریال بیا رامنځته کېږي؟

همدا ډول خلک له انتخابي زده کړې څخه یوشانې زده کړې ته ځي.

همدا ډول خلک له انتخابي پوښتنې څخه خپلواک فکر ته ځي.

همدا ډول خلک د نړۍ د چاپېریال له محصولاتو څخه د نړۍ د چاپېریال زده‌کوونکو ته اوړي.

بشري پرمختګ

بشري پرمختګ د L2Q د پوښتنې سیستم مستقیمه پایله ده.

همدا لامل دی چې ورکه زده‌کړیزه لار رامنځته شوه.

همدا لامل دی چې د شواهدو کتاب په زده‌کړیزه لار بدل شو.

همدا لامل دی چې World Education Online، Q2L او
Young Questioners شته.

موخه هېڅکله یوازې د پوښتنې کولو ښه کول نه وو.

موخه هېڅکله یوازې د ښوونې او روزنې ښه کول نه وو.

موخه هېڅکله یوازې د لا ډېرو معلوماتو ورکول نه وو.

موخه بشري پرمختګ دی.

د شواهدو کتاب یوازې له ۳۰ کلونو ډېرې لومړۍ لاس تجربې، د وخت او نېټې نښه شوي شواهد، عامه ریکارډونه، ویډیوګانې، ژوندۍ خپرونې، ننګونې، له سیستمونو سره تعاملات، تکرارېدونکې بڼې، چوپتیا، د رد نشتوالی او د نړۍ د چاپېریال کتنه نه ثبتوله.

هغه یو تناقض افشا کړ.

پوښتنې کول لا دمخه موجود وو.

معلومات لا دمخه موجود وو.

شواهد لا دمخه موجود وو.

ښوونه او روزنه لا دمخه موجوده وه.

خو هماغه تکرارېدونکې نړۍ دوام وکړ.

انسانیت هغه څه تکرارولو ته دوام ورکړ چې په سمه توګه یې نه لیدل، نه پوهېدل او ترې یې زده کړه نه کوله.

سره له دې چې معلومات موجود وو.

سره له دې چې پوښتنې کول موجود وو.

سره له دې چې شواهد موجود وو.

سره له دې چې ښوونه او روزنه موجوده وه.

تکرار دوام وکړ.

دې ورکه لار افشا کړه.

ستونزه د معلوماتو نشتوالی نه و.

ستونزه د پوښتنې کولو نشتوالی نه و.

ستونزه د شواهدو نشتوالی نه و.

ستونزه د زده‌کړیزو سیستمونو نشتوالی نه و.

ستونزه د داسې شواهدو پر بنسټ جوړښتي لارې نشتوالی و چې خلک د نړۍ پخپله له چاپېریال څخه د پوښتلو، لیدلو، پوهېدو او زده کړې طریقه زده کړي.

انسانیت له هغه څه زده کړه نه شي کولای چې نه یې ویني یا نه یې درک کوي.

د شواهدو کتاب د تکرارېدونکې نړۍ په ښکاره او د پوهېدو وړ کولو کې مرسته وکړه.

هغه د دې اړیکې په افشا کولو کې مرسته وکړه چې انسانیت له څه زده کړه کوي او انسانیت بیا بیا څه کېږي.

هغه د هغه څه په افشا کولو کې مرسته وکړه چې د نړۍ چاپېریال د وخت په تېرېدو بیا بیا ښودل.

هغه افشا کړل څه تکرارېدل.

هغه افشا کړل څه دوام کاوه.

هغه افشا کړل څه خوندي کېدل.

هغه افشا کړل څه پټول کېدل.

هغه افشا کړل چې یوازې پوښتنه ولې د تکرار په درولو کې پاتې راتله.

همدا لامل دی چې د L2Q د پوښتنې سیستم رامنځته شو.

د L2Q د پوښتنې سیستم لومړی نه و جوړ شوی او بیا پر نړۍ پلي شوی.

هغه له هغه څه څخه رامنځته شو چې نړۍ بیا بیا ښودل.

هغه له هغه څه څخه رامنځته شو چې د شواهدو کتاب افشا کړل.

هغه ځکه رامنځته شو چې له وړاندې پوښتنې کېدې، خو تکرار دوام کاوه.

هغه ځکه رامنځته شو چې معلومات لا دمخه موجود وو، خو تکرار دوام کاوه.

هغه ځکه رامنځته شو چې شواهد لا دمخه موجود وو، خو تکرار دوام کاوه.

هغه ځکه رامنځته شو چې ښوونه او روزنه لا موجوده وه، خو تکرار دوام کاوه.

ورکه لار لا ډېر معلومات نه وو.

ورکه لار دا نه وه چې نورې پوښتنې وشي.

ورکه لار دا وه چې د شواهدو پر بنسټ د جوړښتي زده‌کړیزې لارې له لارې د نړۍ د چاپېریال د پوښتلو، لیدلو، پوهېدو او ترې د زده کړې طریقه زده شي.

د L2Q د پوښتنې سیستم همدا لار برابروي.

هغه د شواهدو پر بنسټ جوړښتي لار برابروي چې خلک د نړۍ پخپله له چاپېریال څخه د پوښتلو، لیدلو، پوهېدو او زده کړې طریقه زده کړي.

د L2Q د پوښتنې سیستم له خلکو سره مرسته کوي چې د نړۍ پخپله د چاپېریال د پوښتلو طریقه زده کړي.

د نړۍ د چاپېریال د پوښتلو طریقه زده کول له خلکو سره مرسته کوي ووینې له څه زده کړه کوي.

لیدل له خلکو سره د پوهېدو مرسته کوي.

پوهه خپلواک فکر رامنځته کوي.

خپلواک فکر د انسانیت وړتیا رامنځته کوي چې له واقعیت څخه زده کړه وکړي، پر ځای د دې چې له هغه څه زده کړه وکړي چې د واقعیت د ځای نیولو لپاره جوړ شوي.

بشري پرمختګ د همدې بهیر پایله ده.

بشري پرمختګ هغه پایله ده کله چې انسانیت له هغه څه زده کړه کوي چې نړۍ بیا بیا ښیي، پر ځای د دې چې تکرار ته دوام ورکړي.

بشري پرمختګ یوازې د معلوماتو په زیاتولو نه ترلاسه کېږي.

معلومات په خپله پوهه نه رامنځته کوي.

پوهه هم په خپله وده نه کوي، پرته له دې چې زده شي هغه څه څنګه وپوښتل شي چې ترې زده کړه کېږي.

بشري پرمختګ هغه وخت ترلاسه کېږي چې پوهه خپلواک فکر رامنځته کړي او خپلواک فکر د انسانیت وړتیا رامنځته کړي چې له واقعیت څخه زده کړه وکړي.

مخکینیو برخو لا دمخه ښودلي چې انسانیت ولې نسل په نسل هماغه ستونزې، چلندونه، سیستمونه، روایتونه، وابستګۍ، محدودیتونه او تکرارېدونکې بڼې بیا رامنځته کوي.

هغوی ښودلي چې یوازې معلومات ولې بسنه نه کوي.

هغوی ښودلي چې یوازې پوښتنه ولې بسنه نه کوي.

هغوی ښودلي چې انسانیت ولې د نړۍ پخپله له چاپېریال څخه د زده کړې لپاره د شواهدو پر بنسټ جوړښتي لارې ته اړتیا لري.

دا لار اوس شته.

بشري پرمختګ دا دی چې انسانیت په تدریجي ډول د نړۍ پخپله له چاپېریال څخه د زده کړې وړتیا ښه کړي.

پوهه خپلواک فکر رامنځته کوي.

څومره چې پوهه پرمختګ کوي، خپلواک فکر هم پرمختګ کوي.

څومره چې خپلواک فکر پرمختګ کوي، تکرار خپله لار له لاسه ورکوي.

څومره چې تکرار خپله لار له لاسه ورکوي، انسانیت دا وړتیا ترلاسه کوي چې په تدریجي ډول له واقعیت څخه زده کړه وکړي، پر ځای د دې چې په تدریجي ډول یې تکرار کړي.

هر څوک د هماغه نړۍ په چاپېریال کې ژوند کوي.

هر څوک ترې زده کړه کوي.

هر څوک پکې ونډه اخلي.

هر څوک ترې اغېزمن کېږي.

هر څوک پرې اغېز کوي.

هر څوک د هغه څه په ښه ورکولو کې مرسته کوي چې راتلونکي نسلونه یې په میراث اخلي.

له همدې امله بشري پرمختګ ټولو ته ګټه رسوي، ځکه هر څوک د هماغه نړۍ چاپېریال شریکوي او په دې کې مرسته کوي چې څه شي شي.

له همدې امله بشري پرمختګ د بل چا مسؤلیت نه دی.

دا د هر چا دی، ځکه هر څوک د نړۍ په هغه چاپېریال کې ونډه

ماشومان هغه نړۍ نه جوړوي چې په میراث یې اخلي.

لویان یې جوړوي.

ماشومان زده‌کړیز چاپېریال نه جوړوي.

لویان یې جوړوي.

ماشومان دا پرېکړه نه کوي چې د زده کړې کومې لارې ورته برابرېږي.

لویان یې کوي.

که خلک یې درک کوي که نه، هغوی د نړۍ هغه چاپېریال ته بڼه ورکوي چې راتلونکي نسلونه ترې زده کړه کوي.

هغه نړۍوال چاپېریال چې ماشومان یې په میراث اخلي، د دې له خوا بڼه مومي چې پخواني نسلونه څه پوښتل غوره کوي، څه له پامه غورځول غوره کوي، څه ننګول غوره کوي، څه خوندي کول غوره کوي او څه راتلونکو ته سپارل غوره کوي.

انسانیت له څه زده کړه کوي، پر دې اغېز کوي چې انسانیت څه کېږي.

ماشومان له څه زده کړه کوي، پر دې اغېز کوي چې راتلونکي نسلونه څه کېږي.

ټولنه له څه زده کړه کوي، پر دې اغېز کوي چې ټولنه څه کېږي.

له همدې امله بشري پرمختګ د دې په ښه کولو پورې تړلی دی چې خلک له څه زده کړه کوي او څنګه ترې زده کړه کوي.

دا معنا لري چې مور او پلار، ښوونکي، پالونکي، روزونکي، ښوونځي، زده‌کړیز چاپېریالونه، ټولنې او ټولنه ټول مسؤلیت لري چې راتلونکي نسل ته له تکرار څخه ښه څه ورکړي.

خو مسؤلیت باید په څنډ بدل نه شي.

ماشومان باید انتظار ته اړ نه وي.

لویان باید انتظار ته اړ نه وي.

ښوونه او روزنه باید انتظار ته اړ نه وي.

بشري پرمختګ تر ټولو چټک هغه مهال پرمختګ کوي چې انسانیت یوځای زده کړه کوي.

ماشومان زده کړه کوي.

لویان زده کړه کوي.

مور او پلار زده کړه کوي.

ښوونکي زده کړه کوي.

پالونکي زده کړه کوي.

روزونکي زده کړه کوي.

ټولنې زده کړه کوي.

ټولنه زده کړه کوي.

موخه دا نه ده چې یوه ډله د بلې انتظار وکړي.

موخه دا ده چې انسانیت په ګډه د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې وړتیا ښه کړي.

بشري پرمختګ د تکرار له لارې نه ترلاسه کېږي.

بشري پرمختګ د زده کړې له لارې ترلاسه کېږي.

بشري پرمختګ د پوهېدو له لارې ترلاسه کېږي.

بشري پرمختګ د خپلواک فکر د رامنځته کولو له لارې ترلاسه کېږي.

بشري پرمختګ هغه وخت ترلاسه کېږي چې خلک له هغه څه زده کړه کوي چې د نړۍ چاپېریال بیا بیا ښیي، پر ځای د دې چې تکرار ته دوام ورکړي.

څومره چې پوهه پرمختګ کوي، خپلواک فکر هم پرمختګ کوي.

څومره چې خپلواک فکر پرمختګ کوي، خلک په زیاتېدونکي ډول له واقعیت څخه زده کړه کوي، پر ځای د دې چې له هغه څه زده کړه وکړي چې د واقعیت د ځای نیولو لپاره جوړ شوي.

جوړ شوي دروغ خپله لار له لاسه ورکوي، ځکه پوهه د ړانده منلو ځای نیسي.

تعقیب خپله لار له لاسه ورکوي، ځکه خپلواک فکر د دې پر ځای راځي چې خلک نورو ته متکي وي څو د دوی پر ځای فکر وکړي.

وابستګي خپله لار له لاسه ورکوي، ځکه خلک په زیاتېدونکي ډول له واقعیت څخه زده کړه کوي، پر ځای د دې چې پر هغه څه تکیه وکړي چې په سمه توګه نه دي پوښتل شوي.

تکرار خپله لار له لاسه ورکوي، ځکه زده کړه د تقلید ځای نیسي.

دوه‌ګوني معیارونه خپله لار له لاسه ورکوي، ځکه هماغه معیار هر ځای پلي کېږي.

بشري پرمختګ پرمختګ کوي، ځکه خلک له هغه څه زده کړه کوي چې د نړۍ چاپېریال په رښتیا ښیي، نه له هغه څه چې ورته ویل کېږي په اړه یې باور وکړي.

همدا لامل دی چې د L2Q د پوښتنې سیستم مهم دی.

دا د شواهدو پر بنسټ جوړښتي لار برابروي څو له خلکو سره مرسته وکړي هغه څه وویني، درک یې کړي، ترې زده کړه وکړي او پلي یې کړي چې د نړۍ چاپېریال بیا بیا ښیي.

همدا لامل دی چې سرچینې مهمې دي.

هغوی د ملکیت کېدو لپاره نه دي جوړې شوې.

هغوی د محدودولو لپاره نه دي جوړې شوې.

هغوی د دې لپاره نه دي جوړې شوې چې یو بل کنټرول شوی سیستم شي.

هغوی د هر چا دي.

لوستل کېدای شي.

کارول کېدای شي.

شریکېدای شي.

چاپېدای شي.

وېشل کېدای شي.

پلي کېدای شي.

ترې زده کړه کېدای شي.

د ماشومانو د مرستې لپاره کارول کېدای شي.

د لویانو د مرستې لپاره کارول کېدای شي.

د زده کړې د مرستې لپاره کارول کېدای شي.

د ټولنې د مرستې لپاره کارول کېدای شي.

محدودیت ملکیت نه دی.

محدودیت معنا ده.

د شواهدو پر بنسټ جوړښتي پوښتنیزه لار باید بشپړه پاتې شي.

سرچینې باید بدلې، کمزورې، غلطې وړاندې، رقیقې، سرچپه یا له خپلې سمې معنا لرې نه شي.

بشري پرمختګ په دې پورې تړلی دی چې معنا روښانه پاتې شي.

خلک له هغه څه څخه په سمه توګه زده کړه نه شي کولای چې په بل څه بدل شوي وي.

هغوی له هغه څه څخه په سمه توګه زده کړه نه شي کولای چې کمزوري شوي وي.

هغوی له هغه څه څخه په سمه توګه زده کړه نه شي کولای چې غلط وړاندې شوي وي.

بشري پرمختګ په دې پورې تړلی دی چې خلک پخپله له لارې زده کړه وکړي، نه د هغې له بدلو شوو بڼو څخه.

که معنا بدله شي، زده کړه بدلېږي.

که زده کړه بدله شي، پایله بدلېږي.

له همدې امله بشري پرمختګ د پخپلې لارې د بشپړتیا په ساتلو پورې تړلی دی.

همدا لامل دی چې د World Education Online او Q2L رسمي لارې مهمې دي.

هغوی له خلکو سره مرسته کوي مواد په خپل سم چوکاټ کې ترلاسه کړي.

هغوی د معنا په ساتنه کې مرسته کوي، په داسې حال کې چې سرچینې د کارولو، شریکولو، چاپولو، وېشلو، پلي کولو او ترې د زده کړې اجازه لري.

موخه محدودیت نه دی.

موخه د معنا ساتنه ده.

د زده کړې یوه لار انسانیت ته پرمختګ نه شي ورکولای که معنا یې په هماغه تکرار بدله شي چې دا لار د درولو لپاره جوړه شوې وه.

همدا لامل دی چې Q2L هم مهم دی.

. له زده‌کړیزې لارې سره مرسته کوي چې په ټولنه کې خپره شي

دا خلکو ته اجازه ورکوي چې مواد شریک، وکاروي، ووېشي، جوړ کړي، پلي کړي او ترې زده کړه وکړي.

دا له لویانو سره مرسته کوي چې لویانو ته ورسېږي.

دا له لویانو سره مرسته کوي چې له ماشومانو سره مرسته وکړي.

دا له کورنیو، ښوونځیو، روزونکو او ټولنو سره مرسته کوي چې له هماغه چوکاټ څخه زده کړه وکړي.

دا له پوهېدو سره مرسته کوي چې په ټولنه کې خپور شي.

دا له خپلواک فکر سره مرسته کوي چې په ټولنه کې خپور شي.

دا له خلکو سره مرسته کوي چې د شواهدو پر بنسټ له هماغې جوړښتي لارې د نړۍ له چاپېریال څخه زده کړه وکړي.

دا له بشري پرمختګ سره مرسته کوي چې په ټولنه کې خپور شي.

دا له راتلونکو نسلونو سره مرسته کوي چې د تکرار پر ځای د زده کړې یوه لار په میراث واخلي.

دا بشري پرمختګ له مفهوم څخه پلي کېدو ته په تګ کې مرسته کوي.

دا زده کړه عمل ته په تګ کې مرسته کوي.

دا پوهه ټولنې ته په تګ کې مرسته کوي.

دا خپلواک فکر ټولنې ته په تګ کې مرسته کوي.

دا بشري پرمختګ ورځني ژوند ته په تګ کې مرسته کوي.

کله چې ماشومان ورګډ وي، مواد باید د مور او پلار، ښوونکو، پالونکو، ښوونځیو، زده‌کړیزو چاپېریالونو او مسؤلو لویانو له لارې ورسېږي.

دا معنا نه لري چې ماشومان باید انتظار وکړي.

دا معنا لري چې ماشومان باید چوکاټ په خوندي، مسؤلانه او تر ممکن حده ژر ترلاسه کړي.

Young Questioners په دې کې مرکزي رول لري.

Young Questioners یوازې ماشومانو ته د موادو ورکولو په اړه نه دی.

دا د هغه څه پر بنسټ د جوړولو له لارې د زده کړې په اړه دی چې خلک ترې زده کړه کوي.

مور او پلار زده کړه کوي.

ښوونکي زده کړه کوي.

پالونکي زده کړه کوي.

روزونکي زده کړه کوي.

ښوونځي زده کړه کوي.

ټولنې زده کړه کوي.

کله چې خلک له چوکاټ څخه د عمر له پلوه مناسب او خونديYoung Questioners مواد جوړوي، هغوی يوازې له ماشومانو سره د زده کړې مرسته نه کوي.

هغوی پخپله هم زده کړه کوي.

هغوی د دې په اړه فکر کوي چې ماشومان څه بايد وپوښتي.

هغوی د دې په اړه فکر کوي چې ماشومان څنګه زده کړه کوي.

هغوی د دې په اړه فکر کوي چې د نړۍ چاپېريال ماشومانو ته څنګه بڼه ورکوي.

هغوی د دې په اړه فکر کوي چې د ماشومانو ذهنونه څنګه وساتي.

هغوی د دې په اړه فکر کوي چې څنګه له ماشومانو سره مرسته وکړي ووينې، پوه شي، زده کړه وکړي او خپلواک فکر رامنځته کړي.

د جوړولو بهير پخپله د زده کړې د بهير برخه کېږي.

خلک د پلي کولو له لارې زده کړه کوي.

خلک د پوښتنې له لارې زده کړه کوي.

خلک د جوړولو له لارې زده کړه کوي.

خلک له نورو سره د زده کړې د مرستې له لارې زده کړه کوي.

له همدې امله Young Questioners له ماشومانو او لويانو سره مرسته کوي چې يوځای زده کړه وکړي.
ښوونکي او روزونکي په ځانګړي ډول مهم دي، ځکه هغوی د ماشومانو

د زده کړې چاپېريال ته په ښه ورکولو کې مرسته کوي.

د L2Q د پوښتنې سيستم ښوونکو او روزونکو ته د شواهدو پر بنسټ جوړښتي طريقه ورکوي، څو د نړۍ له چاپېريال څخه د ماشومانو د زده کړې مرسته وکړي، په داسې حال کې چې هغوی پخپله هم ترې زده کړې ته دوام ورکوي.

همدا خبره پر مور او پلار، پالونکو، ښوونځيو، زده‌کړيزو چاپېريالونو او مسؤلو لويانو هم پلي کېږي.

چوکاټ يوازې يوې ډلې ته نه دی اړين.

ماشومانو ته اړين دی.

لويانو ته اړين دی.

مور او پلار، ښوونکو، پالونکو، روزونکو، ښوونځيو، زده‌کړيزو چاپېريالونو او ټولنو ته اړين دی.

هر ځای ته اړين دی چې خلک د نړۍ له چاپېريال څخه زده کړه کوي او له نورو سره ترې د زده کړې مرسته کوي.

ښوونه او روزنه د هماغې طريقې په تکرار سره ښه کېدای نه شي چې خلکو ته يې د نړۍ پخپله د چاپېريال د پوښتلو طريقه ونه ښوده.

ښوونه او روزنه هغه وخت ښه کېږي چې ماشومانو او لويانو ته د L2Q لار ورکړل شي او يوځای ترې زده کړه وکړي.

بشري پرمختګ د يوه کتاب، يوه کس، يوې وېبپاڼې، يوه سازمان يا يوه نسل دننه بند پاتې کېدای نه شي.

دا بايد په ټولنه کې خپور شي.

دا باید وکارول شي.

دا باید شریک شي.

ترې باید زده کړه وشي.

دا باید ماشومانو ته ورسېږي.

دا باید لویانو ته ورسېږي.

دا باید ښوونې او روزنې ته ورسېږي.

دا باید ټولنو ته ورسېږي.

بشري پرمختګ هغه مهال پرمختګ کوي چې پوهه پرمختګ کوي.

هغه مهال پرمختګ کوي چې خپلواک فکر پرمختګ کوي.

هغه مهال پرمختګ کوي چې خلک د نړۍ چاپېریال یوازې په میراث اخیستلو پر ځای ترې زده کړه کوي.

هغه مهال پرمختګ کوي چې راتلونکو نسلونو ته د واقعیت څخه د زده کړې وړتیا ورکړل شي، پر ځای د دې چې یوازې یې تکرار کړي.

هغه مهال پرمختګ کوي چې پوهه د ړانده منلو ځای ونیسي.

هغه مهال پرمختګ کوي چې خپلواک فکر د تعقیب ځای ونیسي.

هغه مهال پرمختګ کوي چې واقعیت د جوړ شوو دروغو ځای ونیسي.

هغه مهال پرمختګ کوي چې زده کړه د تکرار ځای ونیسي.

څومره چې بشري پرمختګ پرمختګ کوي، انسانیت په تدریجي ډول له واقعیت څخه د زده کړې وړتیا ښه کوي، پر ځای د دې چې له هغه څه زده کړه وکړي چې د واقعیت د ځای نیولو لپاره جوړ شوي.

څومره چې پوهه پرمختګ کوي، جوړ شوي دروغ د پاتې کېدو وړتیا له لاسه ورکوي.

څومره چې خپلواک فکر پرمختګ کوي، تعقیب خپله لار له لاسه ورکوي.

ځومره چې خلک هماغه معيار هر ځای پلي کول زده کوي، دوه‌ګوني معيارونه خپله لار له لاسه ورکوي.

ځومره چې انسانيت د نړۍ پخپله له چاپېريال څخه زده کړه کوي، سيستمونه، چلندونه، روايتونه، انګېرنې او جوړښتونه په زياتېدونکي ډول له فريب پر ځای له واقعيت سره سمون مومي.

له همدې امله بشري پرمختګ يوازې پوښتنې کول نه ښه کوي.

دا د انسانيت د زده کړې، پوهېدو، خپلواک فکر، د حقيقت د تشخيص، د عدالت د پلي کولو او د هغه نړۍوال چاپېريال د تدريجي ښه کولو وړتيا ښه کوي چې جوړوي او راتلونکي ته يې سپاري.

ځومره چې انسانيت په زياتېدونکي ډول د فريب پر ځای پر حقيقت د جوړولو وړ شي، بې‌عدالتي خپلې بنسټونه له لاسه ورکوي.

ځومره چې بې‌عدالتي خپلې بنسټونه له لاسه ورکوي، ټولنه په زياتېدونکي ډول د خلکو، راتلونکو نسلونو او پخپله ژوند د خدمت وړ کېږي.

له همدې امله بشري پرمختګ يوازې د پوهې پرمختګ نه دی.

دا د انسانيت د دې وړتيا تدريجي پرمختګ دی چې له واقعيت څخه زده کړه وکړي او پر واقعيت جوړ کړي.

ماشومان مرکزي پاتې کېږي، ځکه ماشومان د نړۍ د چاپېريال راتلونکي لېږدوونکي کېږي.

ماشومان مور او پلار کېږي.

ماشومان ښوونکي کېږي.

ماشومان پالونکي کېږي.

ماشومان کارکوونکي کېږي.

ماشومان مشران کېږي.

ماشومان پرېکړه کوونکي کېږي.

ماشومان نړۍ ته ونډه ورکوونکي کېږي.

ماشومان چې نن هر څه زده کوي، سبا د نړۍ برخه کېږي.

هغه نړۍ چې راتلونکي نسلونه يې په ميراث اخلي، له دې بڼه مومي چې پخوانيو نسلونو له څه زده کړه کړې.

هغه نړۍ چې راتلونکي نسلونه يې جوړوي، له دې بڼه مومي چې هغوی له څه زده کړه کوي.

له همدې امله بشري پرمختګ په دې پورې تړلی دی چې ماشومانو ته نن له څه زده کړه ورښوول کېږي.

که ماشومان تکرار په ميراث واخلي، تکرارېدونکې نړۍ دوام کوي.

که ماشومان وابستګي په ميراث واخلي، وابستګي دوام کوي.

که ماشومان تعقيب په ميراث واخلي، تعقيب دوام کوي.

که ماشومان چوپتيا په ميراث واخلي، چوپتيا دوام کوي.

که ماشومان ويره په ميراث واخلي، ويره دوام کوي.

که ماشومان جوړ شوي دروغ په ميراث واخلي، جوړ شوي دروغ دوام کوي.

که ماشومان د L2Q د پوښتنې سيستم په ميراث واخلي، بشري پرمختګ دوام کوي.

که ماشومان د شواهدو پر بنسټ جوړښتي پوښتنه په ميراث واخلي، پوهه پرمختګ کوي.

که ماشومان د نړۍ پخپله له چاپېرياله څخه د زده کړې وړتيا په ميراث واخلي، خپلواک فکر پرمختګ کوي.

که ماشومان د حقيقت د تشخيص وړتيا په ميراث واخلي، جوړ شوي دروغ خپله لار له لاسه ورکوي.

که ماشومان د هماغه معیار د هر ځای پلي کولو وړتیا په میراث واخلي، تکرارېدونکي دوه‌ګوني معیارونه خپله لار له لاسه ورکوي.

له همدې امله د انسانیت راتلونکی له دې نه جلا کېدونکی دی چې ماشومانو ته له څه زده کړه ورښوول کېږي.

بشري پرمختګ د راتلونکو نسلونو په انتظار نه رامنځته کېږي چې هغه څه حل کړي چې پخوانیو نسلونو یې پوښتنه ونه کړه.

بشري پرمختګ هغه وخت رامنځته کېږي چې اوسنیو او راتلونکو نسلونو ته لار یوځای ورکړل شي.

ماشومان او لویان یوځای زده کړه کوي.

کورنۍ او ښوونځي یوځای زده کړه کوي.

ښوونکي او زده‌کوونکي یوځای زده کړه کوي.

ټولنې یوځای زده کړه کوي.

ټولنه په ګډه د نړۍ له چاپېریال څخه زده کړه کوي.

بشري پرمختګ د یوه کس یوازې زده کړې له لارې نه رامنځته کېږي.

بشري پرمختګ هغه وخت رامنځته کېږي چې انسانیت په ګډه د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې وړتیا په تدریجي ډول ښه کړي.

همدا ډول تکرارېدونکی زیان خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا ډول جوړ شوي دروغ خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا ډول چوپتیا خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا ډول وابستګي خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا ډول تعقیب خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا ډول تکرارېدونکې نړۍ خپله لار له لاسه ورکوي.

همدا ډول بشري پرمختګ خپله لار ترلاسه کوي.

لار شته.

چوکاټ شته.

سرچینې شته.

راتلونکی نسل شته.

مسؤلیت شته.

پوښتنه نور دا نه ده چې لار شته که نه.

پوښتنه دا ده چې انسانیت یې کارول غوره کوي که نه.

وروسته څه پېښېږي په دې پورې تړلي دي چې انسانیت له دې ټولو سره څه کول غوره کوي.

د نن ماشومان د سبا نړۍ کېږي.

هر څه چې ماشومانو ته نن ترې زده کړه ورښوول کېږي، د هغې نړۍ برخه کېږي چې سبا یې په جوړولو کې مرسته کوي.

همدا لامل دی چې د انسانیت راتلونکی د ماشومانو له زده کړې څخه جلا کېدونکی نه دی.

ځکه د نن ماشومان د سبا نړۍ کېږي، او د انسانیت راتلونکی په پای کې په دې ټاکل کېږي چې راتلونکي نسلونه تکرارېدونکې نړۍ په میراث اخلي که د هغې څخه د زده کړې وړتیا.

د انسانیت راتلونکی په پای کې په دې ټاکل کېږي چې پوهه پرمختګ کوي که تکرار.

خپلواک فکر پرمختګ کوي که تعقیب.

واقعیت پرمختګ کوي که جوړ شوي دروغ.

انسانیت د نړۍ تکرار ته دوام ورکوي که په تدریجي ډول ترې زده کړه کوي.

بشري پرمختګ ټولو ته ګټه رسوي، ځکه هر څوک د هماغه نړۍ په چاپېریال کې ژوند کوي.

هر څوک ترې زده کړه کوي.

هر څوک پکې ونډه اخلي.

هر څوک ترې اغېزمن کېږي.

هر څوک په دې بنه ورکولو کې مرسته کوي چې څه شي شي.

له همدې امله د بشري پرمختګ ګټې یوازې یوه کس، یوې ډلې، یوه سیستم یا یوه نسل ته محدودې نه دي.

دا د هر چا دي، ځکه هر څوک د هماغه نړۍ چاپېریال شریکوي او په هغه راتلونکي کې ونډه اخلي چې ترې راټوکېږي.

ولې مې نه شوای کوالی هېڅ هم ونه کړم

په ماشومتوب کې مې تمه لرله نړۍ هماغسې وي لکه خلکو چې ویل.

تمه مې لرله حقیقت مهم وي.

تمه مې لرله سیستمونه هماغه وي چې ادعا یې کوله.

تمه مې لرله خلک به هغه وخت حقیقت وایي چې مهمې مسئلې راپورته شي.

تمه مې لرله شواهد مهم وي.

تمه مې لرله چې تناقضونو ته به رسېدنه وشي.

کله چې لوی شوم او نړۍ مې پخپله تجربه کړه، بیا بیا له بل ډول واقعیت سره مخ شوم.

هغه نړۍ چې ما تجربه کړه، هغه نړۍ نه وه چې ما ته یې تمه راښوول شوې وه.

کله مې چې هغه څه وپوښتل چې لیدل مې، د ځوابونو تمه مې لرله.

کله مې چې شواهد وړاندې کړل، په بدل کې مې د شواهدو تمه لرله.

کله مې چې دروغ افشا کړل، تمه مې لرله حقیقت به تر پیسو، مقام، واک، حیثیت یا شخصي ګټې مهم وي.

دا هېڅکله ونه شول.

د اوږدې مودې لپاره مې تمه لرله چې څوک به حقیقت ووایي.

هېڅ هېڅکله ونه ویل.

دې زه اړ کړم چې دا پوښتنه بنده کړم چې خلک حقیقت وایي که نه، او پر ځای یې وپوښتم چې ولې یې نه وایي.

له دېرشو کلونو ډېرو مستندو تجربو له لارې، ما درک کړه چې هماغه ستونزې ولې تکرارېدې.

ما درک کړه چې خلک ولې چوپ پاتې کېږي، ولې هغه څه خونډي کوي چې پرې متکي دي، او پیسې څنګه په پرېکړو، کړنو، چوپتیا، پایلو او بشپړو سیستمونو کې د انساني چلند پر بڼه ورکولو اغېز کوي.

څومره چې پوهه مې زیاتېده، هومره مې درک کړه چې خلک تل د هغه چاپېریال محصولات کېدل چې ترې زده کړه یې کوله، په داسې حال کې چې هېڅکله یې په سمه توګه ترې زده کړه نه کوله.

هغوی ترې بڼه موندله.

هغوی یې تکرارول.

هغوی یې راتلونکو ته سپارل.

دې درک ما تر هر څه ډېر ناارامه کړ.

ما درک کړه چې ماشومان هماغه تکرارېدونکې نړۍ په میراث اخلي او په پای کې به هغه لویان شي چې بیا یې راتلونکو ته د سپارلو مسؤلیت لري.

ما درک کړه چې خلک له هغه څه زده کړه نه شي کولای چې نه یې ویني.

که واقعیت پټ پاتې شي، خلک په سمه توګه ترې زده کړه نه شي کولای.

که خلک په سمه توګه ترې زده کړه نه شي کولای، تکرار ته یې دوام ورکوي.

ما دا نه شوای منلای.

ما نه شوای منلای چې هغه څهووینم چې لیدلي مې وو او چوپ پاتې شم.

ما نه شوای منلای چې راتلونکي نسلونه هماغه تکرارېدونکې نړۍ په میراث واخلي، پرته له دې چې لږ تر لږه د یو څه کولو هڅه وکړم.

ما دا هم نه شوای منلای چې یو څه چې پوهېدم دروغ دي، یوازې ځکه ومنم چې نور خلک یې مني.

ما ورسره یوشان کېدل نه شوای کولای.

ما نه شوای کولای چې له نورو سره د برابرېدو لپاره داسې وښیم چې ګواکې رښتیا دي.

تر ټولو اسانه انتخاب دا و چې ومنم يې، ورسره يوشان شم او برخه يې شم.

خو ما هېڅکله دا نه شواى کولاى.

نه د منل کېدو لپاره.

نه د تایید لپاره.

نه د هوساينې لپاره.

نه د پیسو لپاره.

په هېڅ قيمت نه.

يوازې درېدل راته تر هغه څه منلو اسانه وو چې پوهېدم دروغ دي.

کله مې چې دا درک کړه، هېڅ نه کول نور راته د منلو وړ نه وو.

له خلکو سره د نړۍ له چاپېريال څخه د زده کړې مرسته زما له خپل لندمهاله ژوند څخه راته مهمه شوه.

له ماشومانو سره د تکرار څخه د ښه څه په ميراث اخيستلو کې مرسته زما له خپلې هوساينې څخه راته مهمه شوه.

ما درک کړه چې که زه هم چوپ پاتې شم، يوازې به د هماغې چوپتيا برخه شم چې لسيزې مې ليدلې وه.

ما دا نه شواى کولاى.

ما مسؤليت احساس کړ چې هغه څه افشا کړم چې پټ ساتل شوي وو، څو خلک يې ووينې.

ځکه خلک له هغه څه زده کړه نه شي کولاى چې نه يې ويني.

هماغه پوهه د شواهدو کتاب، World Education Online او

د L2Q د پوښتنې سيستم، Q2L، Young Questioners او

ورپسې زده کړيزو موادو د رامنځته کېدو لامل شوه.

پيسې ما نه هڅوي.

زه باور نه لرم چې هغه معلومات چې له خلکو سره د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې لپاره جوړ شوي، باید زما ملکیت وي.

زه باور لرم چې باید د هر چا وي.

همدا لامل دی چې معلومات، سرچینې او زده‌کړیز مواد خلکو ته په وړیا ډول برابر شوي څو یې ولولي، وکاروي، شریک یې کړي، وویشي او ترې زده کړه وکړي.

موخه هېڅکله پیسې نه وې.

موخه له خلکو سره د نړۍ له چاپېریال څخه د زده کړې مرسته وه.

موخه له ماشومانو سره د تکرار څخه د ښه څه په میراث اخیستلو کې مرسته وه.

زه وینم خلک ولې ځوربږي او هماغه ستونزې ولې نسل په نسل دوام کوي.

زه وینم ماشومان ولې داسې نړۍ ته راځي چې ډېری وخت یوازې ورسره د عیارېدو طریقه ورښوول کېږي، نه دا چې په سمه توګه ترې زده کړه وکړي څو ښه شي.

زه هغه لار هم وینم چې د دې په بدلولو کې مرسته کولای شي.

همدا لامل دی چې ما هڅه وکړه.

ما خپله تر ټولو ښه هڅه کړې چې له خلکو سره مرسته وکړم.

ما خپله تر ټولو ښه هڅه کړې چې له ماشومانو سره مرسته وکړم.

ما خپله تر ټولو ښه هڅه کړې چې له انسانیت سره مرسته وکړم د نړۍ له چاپېریال څخه زده کړه وکړي، پر ځای د دې چې تکرار ته دوام ورکړي.

خلک دا فرصت کارول غوره کوي که نه، په پای کې د هغوی پرېکړه ده.

زما مسؤلیت هڅه کول وو.

زه پر هغه څه پښېمانه نه یم چې خپل بالغ ژوند مې پرې تېر کړی.

زه پر وخت، هڅې، قربانيو يا خطرونو پښېمانه نه يم.

زه به دا ټول بيا وکړم.

حتا که هېڅکله يې له هېڅ شي سره مرسته نه وای کړې، بيا به مې هم کول.

ځکه کله مې چې هغه څه درک کړل چې تر درک پورې يې رسېدلی وم، هېڅ نه کول زما لپاره هېڅکله انتخاب نه و.

همدا لامل دی چې ما نه شوای کولای هېڅ هم ونه کړم.

WORLD EDUCATION ONLINE

پوښتنه کول زده کړئ

د زده کړې لپاره پوښتنه وکړئ

تعلیم ټولنې ته بڼه ورکوي. پوښتنې کول تعلیم ته بڼه ورکوي.

L2Q • Q2L • YOUNG QUESTIONERS

سرچینې د هر چا دي او باید وکارول شي، شریکې، وویشل او پلې شي، په دې شرط چې معنا یې بدله نه شي.

worldeducation.online

q2l.online

info@worldeducation.online

نور کتابونه

هر څوک باید له دې نړۍ زده کړه وکړي

ولې زده کړه باید ښه شي

حیرانوونکي ماشومان: یوې غوره نړۍ ته سفر

انسانیت له هغه څه پرمختګ نه شي کولای چې نه يې درک کوي

پوښتنه کول زده کړئ

د زده کړې لپاره پوښتنه وکړئ